

சென்னை
சென்னை

சிவநெறிச் சிந்தனைகள்

வெளியீட்டாளர்:

பருத்தித்துறை வட்டாரப் பாடசாலையினரும்
புலோலி கொத்தணிப் பாடசாலையினரும்.

உ.
சிவமயம்

சிவநெறிச் சிந்தனைகள்

வெளியீட்டாளர்:

பருத்தித்துறை வட்டாரப் பாடசாலையினரும்
புலோலி கொத்தணிப் பாடசாலையினரும்.

சிவநெறிச் சிந்தனைகள்

வெளியீட்டுரை

“ ஞாலம் நிற்புகழே மிக வேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே ”

— ஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

சிவநெறிச் சிந்தனைகள் என்னும் இந்நூலை வெளியிட்டு வைப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். “ சைவமாம் சமயம்சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது ” என்று சைவசமயசாத்திரங்கள் கூறும். சைவசமயத்தில் பிறந்தவர்கள் தங்கள் உயிரினும் மேலாய சமயத்தைப் பற்றியும் சமய உண்மைகளைப் பற்றியும் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அறிந்து சுற்றபடி ஒழுகுதல் வேண்டும்.

அவ்வகையில் சைவ இளைஞர்களும் பெரியோர்களும் சமய அடிப்படையில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளவும் சிந்தித்துச் செயற்படவும் இயைந்தன செய்தல் வேண்டும் என்னும் பெருநோக்குடன் எங்கள் வட்டாரக் கல்வியதிகாரி திரு. ப. சச்சிதானந்தன் அவர்களும் கொத்தணிப்பாடசாலை அதிபர் திரு. சே. ஏகாம்பரநாதன் அவர்களும் இந்நூல் வெளிவருவதற்கு முக்கிய காரணர்களாய் இருந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

அன்பர்கள் யாவரும் நூலைப்பெற்றுப் படித்துப் பயன்பெறல் வேண்டும் என்று கேட்டுத் தோன்றாதுணையாக உடன் இருந்து எம்மை ஊக்குவிக்கும் பரம்பொருளின் திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

“ மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம் ”

பருத்தித்துறை வட்டாரம்
பாடசாலையினரும்,
புலோலிகொத்தணி பாடசாலையினரும்

நன்றியுரை

சிவநெறிச் சிந்தனைகள் என்னும் இந்நூல் பலரின் ஒத்துழைப்புடன் உருவானது. விடயங்களைக் கோவை செய்தும், மீள்பார்வை செய்தும், சுலோகங்களுக்குப் பொருள் எழுதியும், அனைத்து விடயங்களையும் படியெடுத்தும், பிரதிகளை ஒப்புநோக்கியும் உதவிய பெருமக்களின் பணி மகத்தானது. அவர்கள் யாவரும் எமது நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரியவர்கள். இந்நூலுடன் தொடர்புடையோர் பலரெனினும் பின் வருவோர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுதல் மிக மிக அவசியமாகின்றது.

திரு. பா. பஞ்சநதம் ஆசிரியர், ஹாட்லிக் கல்லூரி
பருத்தித்துறை.

திருமதி. பு. பஞ்சநதம் ஆசிரியர்,
யா / மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி.

திருமதி. வி. இரத்தினவேலோன் ஆசிரியர்,
யா / மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி.

பண்டிதர். சிவத்திரு. ச. பஞ்சாட்சரசர்மா, நீர்வேலி.

பண்டிதர். சிவத்திரு. க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள். கரைநகர்.

பண்டிதர். திரு. க. மயில்வாகனம், வட்டுக்கோட்டை.

திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர், அல்வாய் சின்னத்தம்பி
வித்தியாலயம்.

சிவத்திரு. சி. மு. சர்மா அதிபர். அல்வாய் சின்னத்தம்பி
வித்தியாலயம்.

தேசிகர். வ. வே. நவரத்தினக் குருக்கள்
வேலாயுதம்மகா வித்தியாலயம்.

சிவத்திரு. இ. சந்திரசேகரசர்மா ஆசிரியர்
வேலாயுதம் மகாவித்தியாலயம்.

திரு. வி. நடராசா ஆசிரியர் புற்றளை மகா வித்தியாலயம்.

பண்டிதர். தேசிகர். கை நமசிவாயம் ஆசிரியர், விக்கி
நேசுவரக் கல்லூரி.

திரு. ஆ. தங்கமயில் இளைப்பாறிய நிலஅளவையாளர்
கரவெட்டி.

தேசிகர். சி. திபாகராசா இளைப்பாறிய கூ. ச.
பரிசோதகர் கரவெட்டி.

பண்டிதர். திரு. சி. குமாரசாமி விரிவுரையாளர், ஆசிரியர்
பயிற்சிக் கல்லூரி கோப்பாய்.

திரு. வ. க. பாலசுப்பிரமணியம் ஆசிரியர், ஹாட்லிக்
கல்லூரி பருத்தித்துறை.

திரு. கு. வி. அமிர்தலிங்கதுரை முதல்வர் கு. வி. அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்.

செல்வி. திலகவதி சண்முகதாஸ் யாழ்ப்பாணம்.

இந்நூல் சிறப்புற வெளிவர உதவிய அனைவருக்கும்
மீண்டும் எங்கள் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

ப. சச்சிதானந்தம்
கல்வி அதிகாரி பருத்தித்துறை வட்டாரம்
சே. ஏகாம்பரநாதன்
கொத்தணி அதிபர் புலோலி

14. 01 1986

பெருளடக்கம்

தோற்றுவாய்	1 — 5
கணபதி	6 — 13
சிவபெருமான்	14 — 21
சிவலிங்கம்	22 — 24
நடராஜர்	25 — 27
சத்தி	28 — 31
மூன்று சத்திகள்	32 — 37
முருகன்	38 — 41
வீரபத்திர சுவாமி	42 — 43
வைரவ சுவாமி	44 — 46
திருமால்	47 — 49
நாகதம்பிரான்	50 — 51
நவக்கிரகங்கள்	52 — 53
சனிபகவான்	54 — 55
சண்டேசுர நாயனார்	56 — 57
சிவசின்னங்கள்	58 — 62
பழக்கவழக்கங்கள் சில	63 — 64
மாவிடைத் தோரணங் கட்டுதல்	65 — 66
கும்பம்	67 — 68
தீபாராதனை	69 — 70
விரதங்களும் விழாக்களும்	71 — 99
விவாகக் கிரியை	100 — 113
அபரக் கிரியா முறை	114 — 125

தோற்றுவாய்

கடவுள்

பூமியும் அதனைச் சுற்றியிருக்கின்ற கோள்களும் உயிரினங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாய் இயங்குகின்றன. இதனை ஆராயும் பொழுது இவற்றையெல்லாம் இயக்க மேலான சத்தி ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்று அறியமுடிகிறது. இச்சத்தியைக் கடவுள் என நாம் அழைக்கின்றோம். அவரின் செயற்பாடுகளைக் கொண்டு அவர் (1) தன்வயத்தனாயவர் (2) தூய உடம்பினர் (3) இயற்கை உணர்வினர் (4) முற்றும் உணர்ந்தவர் (5) இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கியவர் (6) பேரருளுடையவர் (7) முடிவிலாற்றலுடையவர் (8) வரம்பில் இன்பமுடையவர் என்றெல்லாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

முப்பொருள்

சைவசமயம், பதிபசு பாசம் ஆதியன முப்பொருள் எனக் கூறுகின்றது. இந்த முப்பொருள் அழிவில்லாதது, என்றும் உள்ளது எனப் பேசப்படுகின்றது. ஆன்மா கடவுளை அறிய முடியாமல் இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் அது பாசத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதேயாகும். அப்பாசத்தில் இருந்து ஆன்மா நீங்கிக் கடவுளை அடைவதற்கு உதவியாக உடம்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உயிர்களின் வளர்ச்சி

உயிரினங்கள் கடவுளிடமிருந்து மிகத் தூரத்தில் வாழ்கின்றன. அவை முற்பிறவியிற் செய்த வினைகளுக்கேற்ப உடம்பைப் பெறுகின்றன. அவை ஒவ்வொரு பிறவியிலும் முன்னேறிச் செல்லும் என நம்பப்படுகிறது.

மூவகை நிலை

சைவசமயம் உருவமும் பெயரும் செயலும் இல்லாத கடவுளுக்கு அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்னும் மூவகைத் திருமேனிகள் உள்ளன எனக் கூறுகின்றது. அருவத் திருமேனியை உடைய பொழுது சிவன் எனப் பெயர் பெறுவர். உருவத் திருமேனியை உடையபொழுது மகேசுவரன் முதலியோராகப் பேசப்படுகின்றார். அருவுருவத் திருமேனியை உடையபொழுது சதாசிவன் என அழைக்கப்படுகின்றார்.

நவபேதம்

அருவத் திருமேனி சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என நான்கையும்; உருவத்திருமேனி மகேசுவரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமனென நான்கையும். அருவுருவத் திருமேனி சதாசிவன் என்னும் ஒன்றையும் கொண்டனவாகும். இந்த ஒன்பது வடிவங்களையும் நவபேதங்கள் என அழைப்பர்.

சிவமும் சத்தியும்

அக்கினி ஒரு பொருளாக எண்ணும் பொழுது அது ஒன்றேயாகும். அதன் வடிவத்தைப் பார்க்கும் பொழுது செந்நிறமென்றும் குணத்தைப் பார்க்கும் பொழுது சூடு உடையதென்றும் பிரித்து அறிகின்றோம். மின்சத்தி ஒளியையும் வெப்பத்தையும் தருவதோடு வெவ்வேறு நிலைகளில் தொழில் புரிகின்றது. அதுபோலவே பரம்பொருளும் ஒரு வராக இருந்தும் எல்லாவற்றையும் கடந்து ஒளி வடிவில் இருக்கும் பொழுது சிவன் எனப்படுகிறார். எல்லாவற்றையும் கடந்து நின்று தன்னிடத்தில் இழுக்கும் வலிமைக் குணத்தால் சத்தி எனப்படுகிறார்.

சிவபிரானுக்கும் மூர்த்தங்களுக்கும் பேதமில்லை

சிவனது திருவுருவம் அருளாகும். கணபதி, சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திரர் என்னும் மூர்த்தங்கள் இறைவனது அருள் வடிவங்கள். மணியையும் ஒளியையும் பிரித்து அறிய முடியாதவாறு போலச் சிவபிரானுக்கும் இம் மூர்த்தங்களுக்கும் பேதமில்லை.

திருமுலர் “ஒன்றே குலமுடி ஒருவனே தேவனும் நன்றே நினைமின்” என வற்புறுத்துகிறார். “ஒன்றுண்டு பரம் பொருள் கண்டீர்” என்று பாரதியார் கூறுகிறார். திருக்கோயில் வாயில்களில் உள்ள துவார பாலகர்களில் ஒருவர் ஆட்காட்டி விரலைக் காட்டி நிற்கின்றார். அது நமக்குக் கடவுள் ஒருவர்தான் உண்டு என்னும் குறிப்பினை உணர்த்துகின்றது.

இறைவன் பல்வேறு வடிவங்களில் நின்றருளுகிறார்

கடவுள் பத்தகோடிகளுக்கு வெவ்வேறு வடிவங்களில் மனதில் தோன்றிப் பேரன்மைச் சொரிகின்றார். அருள் பெற்றோர் இறைவன் தமக்குக் காட்சி தந்த வடிவங்களை எழுதிப் பெயர் கொடுத்து வைத்துள்ளனர். ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பிய வடிவில் வணங்கித் திருத்தி அடைகின்றனர்.

சைவ நாயன்மார் சிவன் வடிவிலும், ஆழ்வார்கள் திருமால் வடிவிலும், அபிராமிப்பட்டர் முதலியோர் சத்தி வடிவிலும், அருணகிரிநாதர் முருகன் வடிவிலும் வணங்கிப் பேறுகள் பெற்றுள்ளனர். சிவஞான சித்தியார்.

“யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வம் ஆகியாங்கே மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்” என்று கூறுகின்றது.

“யாதொரு பொருளை யாவர் இறைஞ்சினும்

அதுபோய் முக்கண்

ஆதியை அடையும் அம்மா” என்றும் கந்தபுராணம் வற்புறுத்துகின்றது.

கண்ணனும் சிவனும்

மகாபாரதத்தில் சிவபத்தனாகிய அருச்சுனன் கண்ண பிரானைச் சிவனைக் கொண்டு பூசை செய்தான். கயிலையில் சிவபெருமானது திருவங்கங்களில் இவ்வுலகில் சாத்திய மலர்கள் இருந்த கோலத்தை அருச்சுனனுக்குக் கண்ண பிரான் காட்டுகின்றார். எந்த வழிபாடும் சிவனையே சென்று சேரும் என்ற உண்மை புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

சீவன்முத்தர் சிவஸீயன்றி வேறுகாணார்

சிவபெருமானது திருவருளிணலே மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றோர் சீவன்முத்தர் என அழைக்கப்படுவர். அவர்கள் விருப்பும் வெறுப்பும் அற்றுச் சிவனிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத வராய்ச் சிவனது தோற்றம் ஒன்றையே காண்பார்கள். உடம்போடு இருக்கும் பொழுதே அவர்கள் ஆன்மா கடவுளுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆனந்தத்தில் மூழ்கி நிற்கும். தாம் விரும்பிய பொழுது உடலை விட்டுச் செல்லக்கூடிய நிலையை அடைந்திருப்பார்.

நால்வகை நெறிகள்

சைவ சாத்திரங்கள் இறைவனை அடைவதற்குத் தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என நான்கு வகை மார்க்கங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றன. சமயகுரவர்களுள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தாசமார்க்கத்தில் நின்றார். ஞானசம்பந்தப் பெருமான் சற்புத்திரமார்க்கத்தில் நின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சகமார்க்கநெறியைக் கைக்கொண்டார். மணிவாசகப் பெருமான் சன்மார்க்க நெறியில் நின்றார். கற்றதனாலாய பயன் இறைவன் கழலடி பணிதலேயென மேலோர் கூறியதோடு அதனைச் செயலிலும் காட்டிச் சென்றனர்.

திருக்கோயில் வழிபாடு

இறைவன் அருளைப் பெறுவதற்கு இலகுவான வழி திருக்கோயில் வழிபாடாகும். கோயிலை ஆலயம் என்றும் கூறுகின்றோம். அப்பெயர் ஆன்மா இலயப்படுவதற்கு உரிய இடம் என்று பொருள்படும். பசுவின் மடியிலே பால் சுரந்து விளங்குதல் போலத் திருக்கோயிலிலே திருவருள் விளக்கம் பெற்று விளங்குகின்றது. கோயில் வழிபாட்டில் மனம் ஓடுங்குவதற்கேற்ப, பூசை நடைபெறுகின்றது. பூசையில் அபிடேகம், அலங்காரம், நைவேத்தியம், தீபாராதனை, அருச்சனை, வாழ்த்து, தோத்திரம் முதலிய படிக்கிரமங்கள் உண்டு. சமயகுரவர்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று

தோத்திரம் பாடித் தொண்டு புரிந்த பாங்கினையும் நாம் நினைத்தல் வேண்டும்.

இறையருள் பெற

‘நெக்குநெக்கு நினைபவர்’ உள்ளத்தில் புகுந்து நிற்கும் கடவுளை நினைப்பதற்குச் சில வாழ்க்கை முறைகளை நாம் கையாளலாம். கடவுளின் திருநாமங்களை வசதியான நேரம் சிந்திப்பது, விரதங்களை அனுட்டிப்பது போன்றன சில முறைகளாகும். அப்பர் சுவாமிகளும் “விரதமெல்லாம் மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்” என்றும், “கருதுவார்க்கு ஆற்ற எளியன் கண்டாய்” என்றும் கூறினார். கடவுள் தியானத்துக்கெனச் சில நாள்களை விசேடமாக ஒதுக்குவது பயன் தரக்கூடியது.

அன்பையும் அருளையும் வளர்ப்போம்

பெறுதற்கரிய மக்கட் பிறப்பினை எடுத்த நாம் கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்குவது பொருந்தாது. பொருள் இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை. அது போல அருள் இல்லாதவர்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை. எனவே நாம் அன்பையும் அருளையும் ஈட்ட முயலவேண்டும்.

காரணம் அறிந்து கடைப்பிடிப்போம்

சைவசமய நடைமுறைகள் பொருத்தமான காரணங்களுடன் எழுந்தவை. அக்காரணங்களை ஒவ்வொருவரும் முயன்று அறிதல் வேண்டும். அறிவியல் வளர்ச்சி மிகுந்து வரும் இந்நாளில் எதனையும் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆராய்ந்து ஏன்? எப்படி? என அறிதல் பொருத்தமானது. எனவே இந்நூலில் சைவசமய நடைமுறைகளுக்கு இயன்ற அளவு விளக்கந்தர முயன்று இருக்கின்றோம். அனைவரும் படித்துப்பயன் பெறுவார்களாக!

கணபதி

தியானம்

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
ப்ரஸந்த வதனம் த்யாயேத் ஸர்வ விக்நோப சாந்தயே
ஸர்வ விக்நஹரம் தேவம் ஸர்வவிக்ந விவர்ஜிதம்
ஸர்வ லித்தி ப்ரதாதாரம் வந்தே அஹம் கணநாயகம்

பொருள்-வெண்மையான ஆடையையணிந்தவரும், (எங்கும்)
வியாபித்திருப்பவரும், சந்திரன் போன்ற நிறமுடையவரும்
நான்கு கைகளுடையவரும், மலர்ந்த முகமுடையவருமான
விநாயகரை இடையூறெல்லாம் அடங்குதற்காகத் தியா
னிக்குக.

எல்லா இடையூற்றையும் அழிப்பவரும், எல்லாத்
தடைகளிலிருந்தும் விலகியவரும், எல்லாப் பேறுகளையும்
வழங்குபவருமான கணபதியை நான் வணங்குகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமதம் ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுக னைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கணபதி மூர்த்தம்

சிவபிரான் கொண்ட அருள் வடிவங்களில் கணபதி
மூர்த்தமும் ஒன்று. உபசாரமாகச் சிவகுமாரர் என்றும் குறிப்
பிடுவர். கணபதி பிரணவப் பொருளாகப் பேசப்படுகின்
றார். யானைமுகம் பிரணவ சொரூபமாகும். அது ஓங்காரம்
எனப்படும். ஓங்காரத்தில் அகரம் உகரம் மகரம் என்னும்
மூன்று எழுத்துக்கள் உண்டு. கணபதியை முழுமுதற் கட
வுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் காண்பத்தியம்.

கணபதியின் திருமுகம் திருமாலையும் முக்கண் சிவ பிரானையும் நாபி பிரமனையும், இடப்பாகம் சத்தியையும் வலப்பாகம் சூரியனையும் குறிப்பதாகக் கூறுவர். தலை விலங்கினங்களையும் திருக்கரங்கள் தேவர்களையும் திரு வயிறும் கால்களும் பூதகணங்களையும், மார்பு மாஸிடரையும் ஆபரணதிகள் பட்சிசாலங்களையும் குறிக்கும் என்பர். கணபதியின் பெருவடிவைக் கற்பனைக்குள் அடக்குவது அரிதாகும். அங்ஙனம் அடக்கும்திறன் யோகிகளுக்கே உண்டு. கணபதிபிரபஞ்சத்தையே தன்னுள் அடக்கியிருக்கின்றார். எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள் ஒடுக்கி எங்கும் வியாபித்திருக்கும் சத்தி அவருக்குண்டு.

கணபதியின் பல்வேறு கோலங்கள்

கணபதியின் திருவுருவை விக்கிரகமாக வடித்து வழிபடும் வழக்கம் தொன்றுதொட்டு நிலவி வருகின்றது. அவர் பலவித திருவுருவங்களில் வைத்து வணங்கப்படுகின்றார். அவர் பாலகணபதி முதலான பல வடிவங்களில் காட்சி தருகிறார்.

கணபதியைச் சிறிது மஞ்சட் பொடி அல்லது புற்று மண் அல்லது கோமயம் ஆகியவற்றால் பிடித்து வைத்து ஐந்து அறுகு நுனித்தளிர்களைச் செருகி ஐங்கரனாகப் பாவித்து வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்றது.

அரச மரத்தடியிலும் குளக்கரையிலும் தெருக்கோடியிலும், முச்சந்தியிலும், கூரையின்றி, கோயில் பிரகாரம் இன்றி, வேலி தடுப்பின்றி, வானமே கூரையாகக் கொண்டு எழுந்தருளி எல்லோருக்கும் தரிசனம் கொடுத்து வரும் விநாயகப் பெருமானைத் தொழாதார் எவருமே இல்லை. உலகிலுள்ள அனைவரும் பிள்ளையாரை வேறுபாடு இன்றி வழிபடுகின்றனர்.

மோதகத்தின் தத்துவம்

கணபதி வழிபாட்டில் மோதகம் மிக முக்கியமான நிவேதனப் பொருள். மோதகம் விநாயகரின் வயிற்றைக் குறிக்கும். வயிற்றினுள் சகல புவனங்களும் அடங்குவதை உள்வீடாகிய பருப்பு, தேங்காய்த்துருவல், சர்க்கரை, ஏலம் என்பன குறிக்கும். மற்றும் மோதகத்தின் உள்ளே பருப்பு, தேங்காய்த்துருவல், சர்க்கரை ஆகிய மூன்றும் மாவால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. மாவாகிய பாகம் மாயை. பருப்பு சத்தி, தேங்காய்த்துருவல் புத்தி, சர்க்கரை ஆனந்தம். அவர் திருக்கரத்தில் உள்ள மோதகமும் இவ்வுண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

திருவுருவ விளக்கம்

திருவடி - ஞானம்

பெருவயிறு - எல்லாப் பொருள்களும் தன்னகத்தே ஒடுங்கவும் உண்டாகவும் இடந்தரும் ஆகாயம்.

ஐங்கரம் : பாசம் ஏந்திய கரம், படைத்தல்.

அங்குசம் ஏந்திய கரம், அழித்தல்.

அபயகரம், காத்தல்.

வரதகரம், அருளல்.

துதிக்கை, மறைத்தல்.

கொம்பு : ஓடிந்த கொம்பு அபரஞானமாய் விந்து நிலைத்த கொம்பு பரஞானம். மற்று பாசஞானம் பதிஞானமுமாம்.

தாழ்செவி - உயிர்களின் மலவாதனை காப்பது. எல்லா மறியும் தன்மையுமாம்.

முக்கண் - சோமசூரியாக்கினிகள்.

பிறைமுடி - விரதங்களால் அறியாமை தேய்ந்து உண்மை ஞானம் பெறுதலை உணர்த்துவது.

மும்மதம் - கலைஞானம், மெய்ஞ்ஞானம், சிவஞானம்.

சர்ப்பாபரணம் - குண்டலிசத்தி.

யானைமுகம் - யானை ஆற்றல் மிக்கது; எதையும் சுமப்பது; எதையும் எதிர்த்து வெற்றி காண்பது; அன்பு செய்வார்க்கு அடங்குவது; இடுக்கண் வராமல் காப்பது; இச்சைக்கு வயப்படுவது இவை கணபதிக்கும் உரியவையாகும்.

திருப்பெயர்களும் காரணமும்

கணபதி கணேசர் : ஞானநெறியில் நின்று எய்தப்படும் பரம்பொருள். க = போதல். ந = மோட்சம். பதி = பரம்பொருள் தலைவர். தேவகணங்களின் தலைவருமாம்.

ஏகதந்தர் : அளவில் ஆற்றலுடையவர். ஒற்றைக் கொம்பருமாம்.

ஏரம்பர் : இளைத்தோர் இடையூறுகற்றிக் காப்பவர்.

இலம்போதரர் : எல்லா உயிர்களும் இடையூறு எய்தாமே காக்கும் சரிந்த தொந்தியர்.

கஜானனர் சூர்ப்பகர்ணர் : அன்பர்கள் இடையூறுகளை நீக்கிக் கருணைக் காற்றைவீசி மேல்நோக்கும் உண்மை ஞானத்தை உதவுபவர்.

குகாக்கிரசர் - ஸிகந்தபூர்வசர் : முருகனுக்கு முன்பிறந்தவர்.

விநயுகர் : தமக்கொரு தலைவர் இன்றித் தானே தலைவனாக விளங்குபவர்.

விகடர் : விகடக் கூத்து ஆடியவர்.

விக்கிரைரரசர் - விக்கிரைவிநாயகர் : இடையூறுகளுக்கெல்லாம் தலைவராக அவற்றை அடக்கி ஆள்பவர். தாமசேது தாமன் என்னும் அரக்கனைக் கேதுவைப்போல் அடக்கியாண்டு ஞானம் நல்குபவர்.

மேலும் அழிவற்றவர் ஆதலால் 'அவ்ய யாயர்' என்றும், வழிபடும் அடியார்க்கு இந்திரப்பதவி தருபவர் ஆதலால் இந்திர ஸ்ரீப்ரதாயர் என்றும், வாணி கடாட்சத்தை அருள்பவர் ஆதலால் வாணிப்ரதாயர் என்றும், கலியுகக் கொடுமைகளைப் போக்குபவர் ஆதலால் கலிகல்மசு

நாசகர் என்றும், புன்சிரிப்பினர் ஆதலால் பிரசன்ன வதனர் என்றும், அணைத்தையும் இடரின்றி நடாத்தி அருள் செய்பவர் ஆதலால் சர்வசித்திப் பிரதாபர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

புராணகாரர் கூற்று

விநாயகர் புராணத்தில் அவருக்கு இரு சத்திகள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. அவை சித்தியும் புத்தியுமாம். புத்தி அறிவையும், சித்தி அறிவால் பெறப்படும் பயனாகிய வெற்றியையும் குறிப்பனவாகும். சிவபிரானுக்கு ஐந்து திருமுகங்கள் இருப்பது போல, ஐங்கரனுக்கும் ஐந்து திருமுகங்கள் உண்டு. ஐம்முகன் என்று கணபதியைப் போற்றுவதால் கணபதி சிவபிரானின் அமிசமே. சிவனும் அவரும் வேறல்லர். மனம், புத்தி, சித்தம் எனும் மூன்றையும் அடக்கி அசுர குணத்தை ஒழிப்பவராகையால் கஜமுகாசுரனை வதைத்துப் பெருச்சாளியாக்கித் தன் வாகனமாகக் கொண்டிருக்கின்றார் என்கிறது புராணம். இது கணபதி மறக்கருணையாலும் அடியாரை ஆட்கொள்ள வல்லவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

யோகிகளின் உபாசனாமூர்த்தி

யோகிகள், கணபதியை மூலாதார உபாசனா தெய்வமாகக் கொள்வர். குண்டலி சத்தி மூலாதாரத்திலிருந்து புறப்பட்டு மேலெழுந்து சகஸ்ராரம் வரை சென்று ஞானத்தைக்கொடுக்கும் என்பது யோகிகளது அனுபவம். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கணபதியை நாம் எக்கருமம் தொடங்கும் போதும் முதலில் வணங்கியே தொடங்க வேண்டும். எதையும் எழுத ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் "பிள்ளையார் சுழி" போட்டுத் தொடங்குவது வழக்கம். எல்லா ஆலயங்களிலும் கணபதிக்கே முதலிற் பூசை நடைபெறுகின்றது.

தோப்புக் கரணம்

விநாயகப் பெருமானை வணங்கும் போது மூன்று முறையேனும் ஐந்து முறையேனும் நெற்றியின் மேல் உள்ள கபாலத்தில் குட்டி, வலக்கரத்தால் இடக்காதையும் இடக்கரத்தால் வலக்காதையும் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு மூன்று முறை தோப்புக்கரணம் போட்டு எழுந்து வணங்கி, சாட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். கண்பார்வைக் கோளாறுகளுக்கு “அக்குபஞ்சர்” சிகிச்சை முறையில் காதுல் ஊசிகளால் குற்றி நரம்புகளைக் கிளர்ச்சி அடையச் செய்வது உண்டு. அதுபோல நாம் தோப்புக் கரணம் போடும்போது காதுகளைப் பிடித்து இழுத்தலால் காது நரம்புகள் கிளர்ச்சி அடைகின்றன. அதனால் கண்பார்வை நரம்புகளுக்கு அதிக வலிமை உண்டாகின்றது. இருந்து எழும்புதலால் தொந்தி, கால் தசைகளில் உள்ள நரம்புகள் வலுவடைகின்றன.

கணபதி விரதம்

கணபதியை நினைந்து வழிபடுவோர் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் சதுர்த்தியையும் கார்த்திகைப் பூரணைக்குப்பின் பிரதமை முதல் இருபத்தொருநாளில் வருஞ் சட்டியையும் சிறந்த தினங்களாகக் கொள்வர். இதனைப் பெருங்கதை விரதம் என்பர். திருமால் சாபம் பெற்றுக் குருட்டுப் பாம்பாகிப் பின் விநாயகரை வேண்டி விரதமிருந்து சாபவிமோசனம் பெற்ற தினமே மார்கழிச் சட்டி தினம்.

பெருங்கதை விரதம் அனுட்டிப்போர் அதிகாலையில் நீராடி ஆசாரசீலராய்ப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று விரதமனுட்டிக்க வேண்டும். இந்த நாளில் நூல் கையில் கட்டி ஒரு நேரம் சாப்பிட்டு இருபதாம் நாள் உபவாசமிருந்து அடுத்த நாள், காலைப் போசனமுண்டு விரதத்தை முடிக்கலாம். இக்காலங்களில் கோயில்களில் பிள்ளையார் புராணம் படித்தும் கேட்டும் பயனடைதல் வேண்டும். விநாயகர் ஆலயங்களில் மார்கழிச் சட்டி தினத்தில் கஜமுகாசுர சங்காரம் நடைபெறும்,

மூஷிக வாகனம்

கணபதிக்கு வாகனம் மூஷிகம். மூஞ்சுறு. உலகில் பால் குடிக்கும் பிராணிகளுள் மிகப்பெரியது யானை. மிகச் சிறியது மூஷிகம். இவை இரண்டுக்குமிடையே பலசாலியாயிருப்பவன் மனிதன். எனவே கணபதி யானை முகத்தையுடைய மனித வடிவைக் கொண்டு மூஷிகத்தை வாகனமாக்கி விளங்குகின்றார். இம்மூன்றும் ஒன்றாக இணைந்த உருவமே கணபதி.

புராணம், அக்கினியே மூஷிக வடிவத்தில் இருந்ததாகக் கூறும். தைத்திரிய பிராமண நூலில் பூமிக்கடியில் மறைந்த அக்கினியை வெளிக்கொணர்ந்து சிவபெருமான் கணபதிக்குக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அக்கினி சத்தி வடிவமானது. அதனை அடக்கி ஆளும் மகாசத்தியாகக் கணபதி காட்சி தருகிறார். அவருடைய உருவமும் வாகனமும் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லும் தத்துவம் இவைதான்.

கணேசரின் முன் பழங்கள், பலகாரங்கள் படைக்கப்பட்டு அருகில் மூஷிகம் அமர்ந்திருக்கின்றது. அது தனது ஆசையை அடக்கிக் கணேசருடைய உத்தரவுக்காக நிமிர்ந்து பார்க்கிறது. கணேசருடைய பத்தர்களும் ஆசைகளை அடக்கிக் கொண்டு கட்டுப்பாட்டுடன் திருவருளை நோக்கி இருக்க வேண்டும் என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

ஓங்காரம்

கணபதி ஓங்கார வடிவினர் என்று முன்பு கூறினோம். ஓங்காரம் கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என எல்லா வற்றையும் கடந்தது என்று உபநிடதம் கூறும். அதனால் மகாகணபதி முக்கியமான தெய்வமாகவும் பூஜைகளில் முதல் இடம் பெறுபவராகவும் மதிக்கப்படுகிறார். 'ஓம்' எனும் சொல் உச்சியில் யானைத்தலையையும் அடியில் அதன் தும்பிக்கையையும் ஒத்திருக்கின்றது.

திருச்செவியும் தும்பிக்கையும்

கணபதியின் பெரிய காதுகள் வேதாந்தக் கருத்துக்களை விரிவாகக் கேட்பதை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்

துள்ளன. இவ்வாறு அளவிலாத ஞானம் பெற்றால் மாத் திரம் போதாது. அதனைப் புத்திசாலித்தனமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதைத் தும்பிக்கை காட்டுகின்றது. ஞானம் வெளிப்படையானது, சூக்குமமானது என இருவகைப்படும். சூட்டிலிருந்து குளிரையும், இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்தையும் பிரித்து உணருவது வெளிப்படையான ஞானம். தீமையி லிருந்து நன்மையினையும் பொய்யிலிருந்து உண்மையினையும் உணர்ந்துகொள்வது சூக்குமஞானம். கணபதி இரண்டையும் செய்ய வல்லவர் என்பதையே தும்பிக்கை காட்டுகின்றது. மேலும் யானை பெரிய மரத்தை அசைத்துப் பிடுங்குவது மாத்திரமின்றி நுட்பமான ஊசியையும் பொறுக்கி எடுக்க வல்லது. விநாயகருக்கு வெளிப்படையான முழுச்சத்தி, நுட்பமான சூக்கும் சத்தி இரண்டுமே உண்டு என்பதைத் தும்பிக்கை உணர்த்துகின்றது.

விநாயகரை உபாசித்தோர்

கணபதியை உபாசித்து அருள் பெற்றோர் பலர். வியாசபகவான், முற்கலர், பார்க்கவர், மதங்கர், கபிலர், சிறுத்தொண்டநாயனார், ஔவையார், நம்பியாண்டார் நம்பி, கச்சியப்பர் முதலியோர் விநாயக உபாசகர்கள் ஆவர். விநாயகப் பெருமானை வெள்ளெருக்க வேரில் திருவுருவம் வடித்து வழிபடின் சகல சௌபாக்கியங்களும் அடையலாம். அறுகம்புல், வெள்ளெருக்கம் பூ, வன்னிப்பத்திரம், மந்தாரம் என்பன விநாயகப் பெருமானை அருச்சிக்க உகந்த மலர் களாகும்.

கணபதியை வழிபட்டு சித்தி, புத்தி, முத்தி முன்றற யும் பெற்று வாழ்வோம்.

“கணபதி என்றிடக் கருவினை கடிதேகும்”

சிவபெருமான்

தியானம்

வந்தே சம்புமாபதிம் ஸ்ரகுரும் வந்தே ஜகத்காரணம்
வந்தே பன்னக பூஷணம் ம்ருகதரம் வந்தே பருணம்பதிம் |
வந்தே ஸிரிய சசாங்க வஹ்னி நயனம் வந்தே முகுந்தப்ரியம்
வந்தே பக்த ஜனாச்யஞ்ச வரதம் வந்தே சிவம் சங்கரம் ||

நமஸ்தே நமஸ்தே மகாதேவ சம்போ நமஸ்தே நமஸ்தே
ப்ரசன்னகபந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே தயாஸார விந்தோ நமஸ்தே நமஸ்தே
நமஸ்தே மகேச

அந்யதா சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ சரணம் மம
தஸ்மாத் காருண்ய பாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ மகேஸ்வர

பொருள் : உமாபதியான சிவபெருமானை வணங்குகின்றேன் தேவர்க்கெல்லாம் குருவும் உலகத்துக்குக் காரணமான சிவனை வணங்குகிறேன். நாகா பரணரை மானேந்திய வரை வணங்குகிறேன். உயிர்களுக்குத் தலைவரை வணங்குகிறேன். சூரிய சந்திர அக்கினிகளைக் கண்ணாக உடைய வரை வணங்குகிறேன். திருமாலுக்குப் பிரியமானவரை வணங்குகிறேன். அடியவர்க்குச் சேரிடமானவரை வரம் தருபவரை வணங்குகிறேன். சுகம் செய்யும் சிவபிரானை வணங்குகிறேன்.

மகாதேவரே சம்புவே போற்றி போற்றி. அடியவர்க்கு மகிழ்ந்திருக்கும் ஓரே சுற்றமே போற்றிபோற்றி கருணைக் கடலே போற்றி போற்றி. மகேசனே போற்றி போற்றி போற்றி. (நம: + தே = நமஸ்தே. உமக்கு வணக்கம்)

எனக்கு வேறு புகலிடம் இல்லை நீரே சரணம் ஆகையால். மகேஸ்வரே (உமது கருணையினால் என்னைக்) காத்தருளும்.

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னில் ஆரும் எனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினி யானொரு வன்னுள்ளன்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்கு
என்னு ளேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவம் கருவி காரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்

சைவசமயம் இறைவனைச் சிவம் என்று வழங்குகின்றது. சிவபெருமான் நித்தியராய், சருவ வியாபகராய், அநாதியே மலமுத்தராய், சருவஞ்ஞராய், சருவகர்த்தராய், நித்தியானந்தராய், சுவதந்திரராய் விளங்குகின்றார்.

இருவகை நிலை

சிவபெருமானை இறைவன், கருத்தா, பதி, கடவுள் ஈசன், ஏகன் எனப் பல்வேறு திருநாமங்களால் அழைக்கின்றோம். இறைவனுக்கு இரண்டு நிலைகளுண்டு. அவை சிறப்பு இயல்பு எனப்படும் சொரூப நிலை, பொது இயல்பு எனப்படும் தடத்தநிலை என்பனவாம். சொரூப நிலையில் “ஊரிலான், பேரிலான், குணங்குறியிலான், போக்குவர விலான்” ஆகி நிற்பார். “இப்படியன், இந்நிறத்தன், இவ்வண்ணத்தன் இவன்” என எவராலும் காட்டவொண்ணாத வாறு கருவி காரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்பார். அவர் ஆன்மாக்கள் மீது மேற்கொண்ட பெருங்கருணையினாலே அருள் புரிவதற்காகப் பொதுவியல்பு எனப்படும் தடத்த நிலையில் எங்கும் எழுந்தருளியுள்ளார். ஊரும்பேரும் குணமும் குறியும் கொண்டு விளங்குகின்றார்.

சிவத்தின் இயல்பு ஞானமும் ஆனந்தமும் ஆகும். ஞானம், சத்து சித்து ஆகிய தன்மைகளை அடக்கி நிற்கும் நிலை. சத்து என்றும் ஒரே படித்தாய் நிற்பது. சித்து சுயம் பிரகாமானது.

ஒன்பது பேதம்.

இறைவன் ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலைக்கு ஏற்ப ஒன்பது வகையான திருமேனிகளைக் கொண்டு அருள் செய்வார். சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்பன அருவத் திருமேனிகள். இலிங்கம் அருவுருவத்திருமேனி. பிரமன் விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுவரன் ஆகியவை உருவத் திருமேனிகள்

இருபத்தைந்து வடிவம்

மகேசுவர வடிவங்கள் இருபத்தைந்தாம். அவை சந்திர சேகரர் முதலாக இலிங்கோற்பவர் ஈராக இருபத்தைந்தாம்.

மோகாதி மூன்று நிலைகள்

இறைவடிவங்களை போகவடிவங்கள், யோகவடிவங்கள், கோரவடிவங்கள் எனவும் வகைப்படுத்துவர். போகவடிவம் ஆன்மாக்களுக்கு போகத்தைக் கொடுப்பதற்காக எடுத்தருளியதாம். உ-ம் உமாமகேசுவரர், கலியாண சுந்தரர். யோகவடிவம் ஆன்மாக்களுக்கு யோகமுத்தி உதவுவதற்காக எடுத்தருளியதாம். (உ-ம்) தட்சணமூர்த்தி. கோரவடிவம் உயிர்களது வினையைக் கெடுத்தருளுதற் பொருட்டு எழுந்தருளியதாம். (உ-ம்) சலந்தாரி முதலியன.

ஐந்தொழில்

இறைவன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களையும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு இயற்றுகின்றார். படைத்தல் தனு, கரண, புவன, போகங்களை ஆக்குதல். காத்தல், அவற்றைத் தத்தமது செயல்களில் நிற்கச் செய்தல். அழித்தலாவது இவ்வாறு நிலைத்து நிற்கும் தனு முதலிய வற்றை (ஊழி முடிவில்) அவை தோன்றுதற்கு முதற்காரணமாய் இருந்த மாயையில் மீண்டும் ஓடுங்கும்படி செய்தல். ஆணவமல சம்பந்தத்தினால் அறியாமையில் அழுந்தி நிற்கும் உயிர்களைப் பிறவிகள் தோறும் இன்பதுன்பங்களை

அனுபவிக்கச் செய்து இன்பதுன்பங்களால் பயனில்லை என்ற பக்குவநிலையை எய்தச் செய்தலே மறைத்தலாகும். அருளலாவது பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களின் மலமாகிய மாசை நீக்கி அவற்றிற்கு வீடு பேற்றை நல்குவதாகும். இவ்வாறு ஐந்தொழிலையும் செய்வதற்கு உதவியாய் நிற்பது திரோதாயி. அதுவே ஆதி சத்தி. அஃது ஆரணி, செனனி, ரோதயித்திரி என மூன்று திறப்படும். ஐந்தொழில்களையும் செய்வதற்கு முறையே படைத்தலுக்குப் பிரமா, காத்தலுக்கு விஷ்ணு, அழித்தலுக்கு உருத்திரன், மறைத்தலுக்கு மகேசுவரன், அருளலுக்குச் சதாசிவன் ஆகியோர் கருத்தாக்களாம். அவ்வாதிசத்தி பிராமி, நாராயணி, உமை, மகேசுவரி, மனோன்மணி ஆகிய சத்தி பேதங்களையும் அதிட்டித்து நிற்கும்.

ஒடுங்கும் நிலை

உலகமெலாம் இறுதிக்காலத்திலே தத்துவங்களிலும், தத்துவங்கள் மாயையிலும், மாயை சிவசத்தியிலும், சிவசத்தி சிவத்திலும் ஒடுங்கச் சிவம் ஒன்றே எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கிச் சுயம்பிரகாசமாய் நிற்கும்.

சிவபெருமான் ஒருவரே முழுமுதற் கடவுள்

“ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாள்” என அப்பர் சுவாமிகளும், “ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க” என மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும், ‘ஒன்றென்றதொன்றே காண்’ என மெய்கண்டதேவரும் கூறியருளியமை இங்கு குறிப்பிடக் கூடியனவாகும்.

ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் இல்லா இறைவனுக்குப் பல்லாயிரம் நாமங்கள் கூறப்படுகின்றன. பல்வேறு தெய்வங்களை வணங்கி வந்தாலும் அவை சிவபெருமானையே சென்றடைகின்றன.

சீவபெருமான் திருவுருவ விளக்கம்

முயலகன்: இவன் பிரகிருதியின் பிரதிநிதி. சாத்விகம், இராசதம், தாமதம் ஆகிய முக்குண மயமாக அமைந்துள்ளான். கருமையான நிறமும் விகாரஉருவமும் உள்ளவன். அவன் கையில் படம் எடுத்த பாம்பு ஒன்று இருக்கும். இது ஆணவமலத்தைக் குறிக்கும். இறைவனால் அன்றி ஆன்மாக்களால் ஆணவ மலத்தின் வலிமையை ஒடுக்கமுடியாது. அதனை அடக்கினால் உயிர்கள் வீடு பெறும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துவது முயலகன் தோற்றம்.

திருவடிகள் இரண்டு : அவை சிவஞானம். அவை இரண்டும் திரோபவம், அநுக்கிரகம் ஆகிய இரண்டு செயல்களையும் குறிக்கின்றன.

ஊன்றிய திருவடி : முயலகனைத் தீண்டியும் தீண்டாத நிலையிலும் இருக்கின்றது. அரக்கனை மிதிக்கின்ற பாங்கில் முக்குணமுள்ள மாயைக்கு அடிமைப்படாதே அதை உதைத்துத் தள்ளு என்பதையும், ஒருவன் பிரகிருதியின் ஆதிக்கத்தைப் புறக்கணித்தாலொழிய தான் வாழ்க்கைக்குத் தகுதியுடையவன் ஆகமாட்டான் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. உயிர்களை நல்வினை, தீவினையாகிய இருவினைகளிலும் அழுத்தி அதுபவிக்கச் செய்து இருவினையொப்பு மலபரி பாகம் என்னும் நிலை ஏற்படச் செய்கின்ற மறைப்பாற்றலைக் குறிக்கின்றது.

தூக்கிய திருவடி : இதைக் குஞ்சிதபாதம் என்றும் கூறுவர். இது உள்வளைந்து அடிக்கீழிருக்கும் உயிர்களுக்கு ஏற்றமுடி போல விளங்கி முத்தியின்பத்தை அளிப்பது. இத் திருவடி அருளலைக் குறிக்கும்.

புலித்தோல்: அகங்காரம் கொடியதிலும் கொடியது புலியைப் போன்று அது பொல்லாதது. துரத்த முயன்றால் அதன் துட்டத்தனம் தோன்றும். அதைக் கொன்றாலொழிய ஆத்ம சொரூபத்தின் மகிமை தோன்றாது. அகங்

காரம் என்னும் புலியைச் சிவகுருநாதன் தாமே கொண்டு அதன் தோலைத் தமது அரையில் கட்டியிருக்கிறார். அகங்காரத்தை எங்ஙனம் கனைய வேண்டும் என்பதையும் புகட்டுகிறார்.

மான் : மனிதனுடைய மனம் மான் போன்றது. எண்ணிறைந்த எண்ணங்களில் துள்ளிக் குதிக்கும் தன்மை உடையது. மனதை அடக்கத் தெரிந்தவனே மகாயோகி. கையில் அகப்பட்ட மான் சர்வகாலமும் அவருடைய முகவிலா சத்தைப் பார்த்த வண்ணமாயிருக்கின்றது. புறத்திலுள்ள பல பொருள்களைப் பார்ப்பதற்கு உரிமையில்லை. ஆத்ம சாதகர் மனதை அங்ஙனம் முற்றிலும் தங்கள் வசத்திலேயே வைத்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய மனது சிவ சொரூபத்தைச் சிந்திப்பதல்லாது வேறு எச்செயலையும் செய்யலாகாது. காந்தம் தீட்டிய ஊசி வடதுசையையே நோக்குவது போன்று பேரன்பு நிறைந்த மனது பரமனையே சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது மான் இறைவனை நோக்கியபடி இருப்பதன் தத்துவமாகும்.

மழு : இறைவன் சத்தியமுடையவர் என்பதை உணர்த்த மழுவை ஏந்தினார். மழு சிவசத்தியின் வடிவாய் பாசத்தைச் சேதஞ்செய்வது.

சந்திரன் : சிவபெருமான் தான் முற்றறிவுடையவர் என்பதையும் ஆன்மாக்களின் பிறப்புகளை நீக்கி மேலான முத்தியைக் கொடுப்பவர் தானே என்பதையும் அறிவிப்பதாகும். இறைவனது முற்றறிவைப் பிறைமதி குறிகின்றது. நான் விண்ணுலகத்திற்குச் செல்வதற்குத் துணைபுரிவேன் என்று உணர்த்திய வண்ணம் வாழைங்கிய நிலாவை முடியில் சூடியுள்ளார்.

சூலம் : இது செனனி ரோதயித்திரி ஆரணி என்னும் முச்சத்தி வடிவினதாகியது. இச்சாத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தி தானே உடையவர் என்பதைக் காட்டுவதற்காய் இறைவன் திரிகூலத்தைத் தாங்கியுள்ளார். இச்சாசத்தி

ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்ப வீடளிக்க விரும்பும் விருப்பம், ஞான சத்தி இதற்கு வேண்டுவனவற்றை அறியும் அறிவு, கிரியா சத்தி அறிந்து செய்யும் செயல்.

சடைமுடி : ஞானத்தின் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது. ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் அருளும் பொருட்டே சடையைத் தரித்திருக்கிறார். முடிந்த சடை, ஒன்று பட்டுக் குவிந்த ஞானத்தையும், பரந்த சடை, விரிந்து உலக உயிர்களுக்கு ஞான மூட்டும் பரந்த நிலையையும் உணர்த்துகின்றன.

நீலகண்டம் : இறைவனின் அருளாற்றலையும் அவனின் நிந்தியத் தன்மையையும் விளக்குவதாகும். நஞ்சனைய கொடியவர்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருணையுள்ளம் படைத்தவர் என்பதையும் இது காட்டுகிறது.

கரங்கள் : வலக்கரங்களுள் ஒன்று அபயகரம். இதை அமைந்த கரம் என்பர். உலகத்துன்பத்துக்குப் பயப்பட வேண்டாம் என்று அருக்கிரகம் செய்வது அபயகரம். இது காத்தலைக் காட்டுகிறது.

உடுக்கு ஏந்திய கை படைப்புத் தொழிலை உணர்த்துகின்றது. உடுக்கை வலப்பின்கரத்தில் ஏந்தியுள்ளார்.

இடக்கரங்களில் ஒன்று தீ ஏந்திய கை, இது அழிவைக் குறிக்கின்றது. மற்றது வீசிய கரம். இது திருவடியைக் காட்டிய படியிருக்கும். இது பரிபாகம் உற்ற ஆன்மாக்களை நோக்கி “இது தான் நீ அடையக் கூடிய இடம்” என்று சுட்டிக்காட்டும் குறிப்பாகும்.

உடுக்கு : ஓசையை உண்டுபண்ண வல்லது. உடுக்கு ஓசையாகிய ஒலி உலகப்படைப்பாற்றலுக்கு இடம். கடவுள், நாதப்பிரம்மம்; நாதத்தில் இருந்து உலகு அனைத்தும் உண்டாயிற்று. நாதத்தைக் கிளப்புதல் மூலம் உலகத்தை உண்டு பண்ண முடியும். நாதத்தை நிறுத்திவிட்டால் பிரபஞ்சமும்

ஒடுங்கிவிடும். நாதத்தை முறையாகக் கையாளுதலே கடவுள் வணக்கமாகிறது. ஒவ்வொரு உயிரினிடத்தினிருந்தும் உதித்துக் கொண்டிருக்கும் இறைவனுடைய திருநாமம் என்னும் ஓசையை, அவன் தன்னிடத்திலிருந்து ஓயாது கிளப்புவானாகில் அதன்மூலம் ஆத்ம சாதகன் தன் சொரூபத்தை தெய்வ சொரூபமாகத் திருத்தி அமைக்கலாம். பின்பு அந்த சொரூபத்தையும் கடந்த பெரிய நிலைக்கு அவன் போக வல்லவனாகின்றான் என்பதையும் புலப்படுத்துகிறது. ஓசையின் மூலம் ஜீவாத்மன் தன்னை மேலானவனாகவோ கீழானவனாகவோ மாற்றிக் கொள்ள முடியும் என்னும் தத்துவத்தை இது விளக்குகிறது.

கங்கை : இது அளவில்லாத ஞானவாரிதியின் சின்னம். அளவில்லாத ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கும் இறைவன், கங்கையையும் தன் சடைமுடியில் கட்ட வல்லவன். அகங்காரத்தை அடக்கும் ஆற்றலுடமையை இது குறிக்கின்றது.

திருவெண்ணீறு : உயிர்களின் பாசத்தைப் போக்க இறைவன் திருநீறு அணிந்திருக்கிறான். “தொழுதெழுவார் வினைவளம் நீறெழ நீறணி அம்பலவன்” என்கிறார் மணிவாசகர். திருநீறு பராசத்தியின் வடிவம். இறைவன் மேனி முழுதும் பிரிப்பின்றி கூடியிருப்பதாகக் காட்டுகின்றது.

புன்முறுவல் : சஞ்சிதம், பிராத்தம், ஆகாமியம் ஆகிய மூவகைத் துயரத்தையும் நீக்கி அருள்வதாகக் காட்டும்.

திரிநேத்திரம் : சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்ற மூச்சுடர்களையும் குறிக்கும்.

குழை, தோடு : வலது காதிக்குழை. இடது காதிக்கு தோடு அணிந்திருப்பார். இதனால் ஆனோடு பெண்ணாய் அமைந்த இவ்வுலகமே தன்னுடைய உருவம் என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

திருவாசி : கூத்தப்பெருமானின் திருவுருவம் திருவைந்தெழுத்து வடிவு. பிரணவமாகிய விந்தெழுத்தின்றி திருவைந்தெழுத்தை ஒலிப்பது கூடாது என்ற மரபினை அறிவிக்க ஒங்காரத்தின் இடையில் திருவைந்தெழுத்து வடிவமாக இறைவன் விளங்குகிறான். திருவாசியின் மேல் விளங்கும் கூடர்கள் அனைத்தும் ஒலியின் உருவங்கள். ஒலியும் ஒளியும் ஒன்றையொன்று விட்டுப்பிரியா. ஆதலால் ஒலியின் இடையிற் காணப்படும் ஒளியினிடையில் ஐந்தெழுத்து வடிவாகிய கூத்தபிரான் விளங்குகிறான்.

அறுகு, ஊமத்த மலர், எருக்கு : இவை திருமுடியில் இறைவன் அணிந்திருக்கிறான். அறுகு அறிவின் நுணுக்கத்தையும், ஊமத்தமலர் விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மையையும், எருக்கு விளக்கத்தையும் குறிக்கும்.

சிவவிரதங்கள் : சிவபரம்பொருளை பத்தியுடன் நினைந்து விரதமிருக்கும் நாட்கள் பிரதோசம், சிவராத்திரி, திருவாதிரை என்பனவாகும். பிரதோசம் பதினைந்து நாட்களுக்கொருமுறை வருவது. மற்ற இரண்டும் வருடத்தில் ஒருமுறை, முறையே மாசியிலும் மார்கழியிலும் வருபவை. மேலும் உமாமகேசுவர விரதம், கேதார விரதம், கல்யாண சுந்தர விரதம், சூலவிரதம், இடபவிரதம் முதலியனவும் உண்டு.

உ

சிவலிங்கம்

பரார்த்தலிங்கம் : சிவலிங்க வடிவம் சதாசிவமூர்த்தமாகும். இது அருவுருவத் திருமேனி எனவும் வழங்கும். இலிங்கம் என்பதன் பொருள், தோற்றத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் காரணமாக இருப்பது என்பதாம். சிவலிங்கம் பரார்த்தலிங்கம், இட்டலிங்கம் என இருவகைப்படும். பரார்த்தலிங்கம் சிவபெருமான் மகாசங்கார காலம்

வரை சாந்தித்தியராய் இருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருக் கிரகம் செய்யும் இலிங்கம். அது தானே தோன்றிய சுயம்புலிங்கம், தேவர்தாபித்த ஞைவிங்கம், இருடிகள் தாபித்த ஆரிடலிங்கம், மானுடர் தாபித்த மானுடலிங்கம், கணநாதர்கள் பூசித்த காணலிங்கம் என ஐவகைப்படும்.

இட்டலிங்கம் : ஆசாரியன் விசேடதீட்சை செய்து, அருள்கரந்து, மாணவனைப் பார்த்து, “நீ உள்ளவும் கை விடாது இவரை நாடோறும் பூசி” என்று அனுமதி செய்து கொடுப்ப, அவன் “அடியேன் இச்சரீரம் உள்ளவரை சிவ பூசைபண்ணியின்றி ஒன்றும் உட்கொள்ளேன்” என்று பிர திக்கு செய்து கொண்டு பூசிக்கும் இலிங்கமாம். இட்ட லிங்கம் மண், அரிசி முதலியவற்றாலாய சுஷணிகலிங்கம், இரத்தினங்களாலான இரத்தினலிங்கம், பொன் முதலிய லோகங்களாலாய லோகலிங்கம், வாணலிங்கம் எனப் பல வகைப்படும். வாணலிங்கம், புண்ணிய நதிகளில்தோன்றி பிரமவிட்டுணு மற்றும் தேவர்கள் பூசித்தலிங்கம். வாணு சுரன் பூசித்தலிங்கமுமாம்

பஞ்ச சாதாக்கியங்கள் : சிவலிங்கம் மூன்று பாகங்களை உடையதாய் அமைந்துள்ளது. அடிப்பாகம் பிரமனையும், நடுப்பாகம் விஷ்ணுவையும் மேல்பாகம் உருத்திரனையும் குறிக்கும். உருத்திரபாகமாகிய மேற்பாகம் ஐந்து சாதாக்கியப் பகுதிகளைச்சுற்றிவர உடையது. அவை சிவசாதாக்கியம், அழர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்கியம், கர்த்திரு சாதாக்கியம், கன்ம சாதாக்கியம் என்பனவாம். சிவபெருமானின் ஐந்துதிருமுகங்களையும் இப்பஞ்ச சாதாக்கியங்கள் குறிக்கும். சாதாக்கியம் என்பதன் பொருள் எப்பொழுதும் தேவர்களாலும் இருடிகளாலும், அந்தணர்களாலும், சிவனடியார்களாலும் புகழப்படுவது என்பதாம். சிவன் கோவில்களில் நாம் காணத்தக்கதாகத் திருவாயிலை நோக்கிய முகம் கிரியாசத்தியின் அமிசமாகிய கன்ம சாதாக்கியம் ஆகும். ஆவுடையார் எனப்படும் பகுதி சத்தியைக் குறிக்கும். ஆவுடையார் ஒரு பக்கம் நீண்டிருப்பதன் பொருள் திருவருட் சத்தியானது ஆன்மாக்களைத் திருநோக்கம் செய்வதைக் குறிக்கும்.

பஞ்ச பூதலிங்கங்கள்

பஞ்ச பூத தலங்களிலும் உள்ள சிவலிங்கங்கள் மிக்க மகிமை உடையவை. காஞ்சிபுரத்தில் பிருதிவி (நிலம்) லிங்கமும், ஐம்புகேசுவரம் எனப்படும் திருவாணக்காவில் அப்பு (நீர்) லிங்கமும், அருணாசலம் எனப்படும் திருவண்ணாமலையில் தேயு (அக்கினி) லிங்கமும் திருக்காளத்தியில் வாயு லிங்கமும் சிதம்பரத்தில் ஆகாய லிங்கமும் உள்ளன. இந்த லிங்கங்களின் பெயர்களைச் சொன்னாலும் கேட்டாலும் ஒவ்வொருவரும் புனிதமடைவர்.

பன்னிரண்டு சோதிலிங்கங்கள்

மேலும் பன்னிரண்டு சோதிலிங்கங்கள் உண்டு. செளராஷ்டிரத்தில் சோமநாதலிங்கமும்; ஸ்ரீசைலத்தில் மல்லிகார்ச்சுனலிங்கமும் உச்சனியில் மகாகாளலிங்கமும் ஹிமோத்திரி என வழங்கும் திருக்கேதாரத்தில் கேதார லிங்கமும் கோதாவரி கீரத்தில் திரியம்பக லிங்கமும் இடாகினியில் பீமசங்கரலிங்கமும், காசியில் விஸ்வேஸ்வர லிங்கமும், சிதாபுரத்தில் வைத்தியநாத லிங்கமும் திருநாகேஸ்வரத்தில், நாகேஸ்வர லிங்கமும், சேது இராமேஸ்வரத்தில் இராம லிங்கமும் தாருகாவனத்தில் தாருகாவன லிங்கமும், சிவாலயங்களில் சூச்மேச லிங்கமும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ் லிங்கங்களின் திருநாமங்களை எவன் அதிகாலையில் எழுந்ததும் உச்சரிக்கின்றானோ அல்லது பயபத்தியுடன் வில்வத் தழைகளை ஒவ்வொரு ஜோதி லிங்கத்தின் பெயரைச் சொல்லி லிங்கத்தின் மேல் சாத்துகிறானோ அவன் சகல பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதோடல்லாமல், காரியசித்தியும் அடைகின்றான்.

சிவலிங்கவடிவத்தில் உருத்திர பாகம் உயர்ந்திருப்பின் நின்ற திருக்கோலம் என்றும். உருத்திரபாகம் சம அளவுடையதாயின் இருந்த திருக்கோலமென்றும் குறைந்த அளவில் இருப்பின் சயனத்திருக்கோலம் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றன.

நடராஜர்

தியானம்

கிருபா சமுத்ரம் சுமுகம் த்ரிநேத்ரம்
ஜடாதரம் பார்வதி வாம பாகம் I
சதாசிவம் ருத்ரம் அனந்த ரூபம்
சிதம்பரேசம் ஹ்ருதி பாவயாமி II

பொருள் : கருணைக் கடலானவரை, இன்முகத்தினரை, முக்கண்ணரை, சடைதரித்தவரை, பார்வதியை இடப்பாகத் துள்ளவரை, சதாசிவரை, உருத்திரரை, முடிவற்றவடிவத்தை உடையவரை, சிதம்பரத்திறைவரை இதயத்தில் தியானிக் கின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கும் மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

இதந்தரு மடந்தையோ டிசைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்பலே கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம்.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக ளனந்தசுக நன்குபுனை பங்கிணை
ளோடக மணம் பொருவ வெங்கணு மிசைந்துளாள்
பாடக மிலங்குகிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூத்தனின் திருக்கோலம்

சிவபிரானின் பஞ்சகிருத்திய நடனமூர்த்தமே நடராஜ வடிவம். கூத்தபிரான், அம்பலத்தான், சபாபதி, சிதம் பரநாதன், தில்லைக் கூத்தன் என்று போற்றப்படும் வடிவம் நடராஜ வடிவம். சிவகாமியம்மை நடராஜனின் சத்தி. சிவகாமியம்மையுடன் நின்று ஆடி ஐந்தொழில்களையும் ஆற்றுகின்றான். கூத்தப்பிரானின் திருக்கோலம் முயலகன் என்னும் குறள் வடிவினன் மேல் வலது திருப்பாதத்தை யூன்றி இடது காலேத்தூக்கி வலது பக்கமாக உயர்த்தி இடது திருக்கரத்தால் இடது திருவடியைக் காட்டும் நிலையில் அமைந்திருக்கின்றது.

திரு நடனம் ஐந்தொழிலே

உடுக்கு ஏந்திய திருக்கரம் படைத்தலையும், அக்கினியை ஏந்திய திருக்கரம் அழித்தலையும், அபய முத்திரை காட்டும் வலது திருக்கரம் காத்தலையும், ஊன்றிய திருவடி மறைத்தலையும், தூக்கிய திருவடி அருளலையும் உணர்த்துகின்றன. ஐயனின் ஆனந்த தாண்டவம் ஐந்தொழிலையும் குறிக்கின்றது. இதனை,

“தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் — ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு” என்று உண்மை

விளக்கம் குறிப்பிடுகின்றது.

திருக்கண்களில் இருந்து கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து எங்கும் பரவி நிரம்புகின்றது. இறைவன் உலகை உய்விக்கவே ஆனந்த நடனம் ஆடுகின்றான். அண்ட பிண்டம் ஆகியவற்றின் ஓய்விலா இயக்கம் நடராஜப் பெருமானின் திருக்கூத்து என்று உயர்ந்தோர் கூறுவர்.

திருவைந் தெழுத்துமாம்

கனகசபையில் எழுந்தருளிய இறைவன், திருவடியிலே நகாரமும், திருவுந்தியிலே மகாரமும், திருத்தோளிலே சிகாரமும், திருமுகத்திலே வகாரமும், திருமுடியிலே யகாரமும் பொருந்த நின்ற திருமேனி கொண்டு திருநடனம் செய்தருளுகின்றார்.

கூத்தின் பயன்

கூத்தப் பெருமானின் திருநடம், மாயை நீக்கிக் கன்மத்தை அழித்து ஆணவமலம் மேலிடாமல் அழுத்தித் திருவருளை உடம்பாக நிறுத்தி, தமது பெருங்கருணையினாலே ஆன்மாவைப் பேரானந்தத்தில் மூழ்குவிப்பதாம்.

நடராஜரின் அபிடேகங்கள்

நடராஜப் பெருமானுக்கு ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் ஆறு அபிடேகங்கள் மிக முக்கியமானவை. சித்திரையில் திருவோண நட்சத்திரத்தன்றும், ஆனியில் உத்தர நட்சத்திரத்தன்றும், ஆவணியில் வளர்பிறைச் சதுர்த்தசித்தியன்றும், மார்கழியில் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தன்றும் மாசியில் வளர்பிறைச் சதுர்த்தித் திதியன்றும் கூத்தபிரானுக்கும் சிவகாமியம்மையாருக்கும் அபிடேகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

இத்தினங்களிலேனும் சிதம்பரநாதனைச் சேவித்திடுதல் அதிக நன்மையும் சகல சௌபாக்கியங்களையும் தரும்.

சத்தி

தியானம்

முக்தாகுந்தேந்து கௌரீம் மணிமய மகுடாம்
 ரத்ந தாடங்க யுக்தாம்
 அக்ஷரக் புஷ்ப ஹஸ்தாம் அபயவரகராம்
 சந்த்ர சூடாம் த்ரிநேத்ராம் |
 நாநாலங்கார யுக்தாம் ஸுரமகுடமணித்யோதித
 ஸ்வர்ண பீடாம்
 ஸாநந்தாம் ஸுப்ரஸநநாம் த்ரிபுவன ஜநநீம்
 சேதஸா சிந்த யாமி II

பொருள் : முத்து, குண்டு மல்லிகை, சந்திரன் என்பவை போல் வெண்ணிறமுடையவளை, இரத்தினங்களாலான முடியுடையவளை, இரத்தினக் காதணியுடையவளை, உருத்திராக்க மாலையையும், புத்தகத்தையும் கையில் உடையவளை, அபயவரதக் கைகள் உடையவளை, சந்திரனைத் தலையில் உடையவளை, முக்கண்ணியை, பல்வகை அலங்காரம் பொருந்தியவளை, (வீழ்ந்து வணங்கும்) தேவர்களின் முடிமணி ஒளியூட்டப்பட்ட பொற்பீடமுடையவளை, மகிழ்ச்சி உடையவளை, மிக்கமலர்ச்சி உடையவளை, மூவுலகுக்கும் அன்னையை, மனத்தால் நினைக்கின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செறிதரும் உயிர்தொறும் திகழ்ந்து மன்னிய
 மறுவறும் அரனிடம் மரபின் மேவியே
 அறுவகை நெறிகளும் பிறவும் ஆக்கிய
 இறைவிதன் மலரடி இறைஞ்சிஏத்துவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரு அருவுரு உரு நிலைகளில்

சத்தி என்பது வல்லமை. சிவபிரானின் வல்லமை சிவசத்தி எனப்படும். சிவத்தில் நின்று சத்தியை பிரித்தல் இயலாது. சிவன் ஒருவரே பரம்பொருள். அவர் அருவநிலையில் சிவம் நாதம் எனவும், அருவுருவநிலையில் சதாசிவம் எனவும், உருவநிலையில் மகேசுவரன் உருத்திரன், விட்டுணு பிரமா எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார் என முன்னர் அறிந்தோம். அவ்வாறே அருவநிலையில் சத்தி, விந்துவும், அருவுருவநிலையில் மனோன்மனியும், உருவநிலையில் மகேசுவரி உமை இலக்குமி சரஸ்வதி என்போரும் சத்திகளாய் அமைகின்றனர். சுருங்கக் கூறின் அசைவற்றிருக்கும் அறிவு சொரூபம் சிவம். சிவத்தின் செயல்களாக வடிவெடுப்பது சத்தி எனலாம்.

ஐவகைச் சத்திகள்

சிவசத்தி ஒன்றே காரியவேறுபாட்டால் பல்வேறு வடிவங்களைத் தாங்கி நிலவுகின்றது. பக்குவான்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் நிலையில் சிவசத்தி பராசத்தி எனப்படுகிறார். உயிர்களுக்கு ஆணவமலம் பக்குவமாகும்படி போகத்தைக் கொடுக்கும் நிலையில் ஆதிசத்தி எனப்படுகிறார். ஆதிசத்தியைத் திரோதானசத்தி எனவும் கூறுவர். ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என விரியும். உயிர்களின் மலத்தை நீக்கி சிவானுபவத்தைத் தர பரமசிவம் கொண்ட பெருங்கருணை இச்சாசத்தி; மலத்தை நீக்கி சிவானுபவத்தைத் தரும் பொருட்டு செய்யவேண்டிய உபாயங்களை அறியும் நிலை ஞானசத்தி கன்மத்திற்கு ஈடாக ஆன்மாக்களுக்குத் தேகாதிகளை உண்டாக்கும் நிலை கிரியாசத்தி. மேலும் உயிர்களுக்கு ஒளியாக நிற்பது சிவசத்தி. பிரானன் முதலிய வாயுவாக நிற்பது பராசத்தி. பஞ்சபூதங்களாக நிற்பது இச்சாசத்தி. ஐம்பொறியாக நிற்பது ஞானசத்தி. வினைத்துணையாக நிற்பது கிரியாசத்தி எனவும் குறிப்பிடலாம். இங்ஙனம் சைவ சித்தாந்த நெறி கூறும்.

சக்தி பேதங்கள்:-

சிவசக்தியானது ஈசானிமுதல் மூர்த்தி வரை ஐந்தாயும், ஆரணிமுதல் ரோதயித்திரி வரை மூன்றாயும், நிவர்த்திமுதல் சாந்தீய தீதை வரை ஐந்தாயும், வாமைமுதல் சர்வபூத தமனி வரை எட்டாயும், பரவாகீசவரி முதல் சரஸ்வதி வரை ஏழாயும், உன்மனை சமனை முதலியனவாகவும் வேறும் பல்வகைப்படும் நிற்கும்,

மனோன்மனி

விந்து சக்தியின் அமிசமாக உமாசக்தியும், அவரின் அமிசமாக அம்பிகையும், அவரின் அமிசமாக கணம்பிகையும் அவரின் அமிசமாக ஈசவரியும், அவரின் அமிசமாக மனோன்மனியும் தோன்றினர் என்றும் கூறப்படுவதுமுண்டு. மனோன்மனியே சதாசிவம் மூர்த்தியின் சக்தியாவர். சரகவதியும் இலக்குமியும் இவருக்கு இரு கண்களாக அமைந்துள்ளனர். நான்கு திருக்கரங்கள் ஒன்றில் செபமாலை, மற்றொன்றில் நீலோற்பலம் கொண்டுள்ளார். அபயவரத கரங்கள் வாருங்கள் காப்போம் என்றும் பாவனையில் அமைந்துள்ளன.

தாய்த்தெய்வ வழிபாடு

உலகின் பல பாகங்களிலும் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே தாய்த்தெய்வ வழிபாடு இருந்து வருகின்றது. வேதம், திருமுறை, சங்கநூல்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றில் அவ்வழிபாடு உணர்த்தப்படுகின்றது. சக்தியை அருள்பொழியும் வடிவிலும், காளி போன்ற பயங்கரவடிவிலும் அமைத்து வழிபாடாற்றி வருகின்றனர். சக்தியை முழுமுதற்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் நெறி சாக்தம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

நவசத்திகளின் பெயர்களும் செயல்களும் வருமாறு

அம்பிகையின் அருள்வடிவங்கள் அளப்பிலவாம்
மனோன்மனி : பக்குவான்மாக்களை மலத்தில் நின்றும் நீக்கி
சிவத்துடன் சேர்ப்பவர்.

சர்வபுத தமனி : உயிர்களில் ஒன்றி உட்கலந்து, அவற்றின்
புண்ணிய பாவங்களை அகற்றுவிப்பவர்.

பலப்பிரதமனி : சூரியனிடத்துப் பதிந்திருந்து தீயவற்றை
அழித்து நல்ல பொருள்களை உண்டாக்க உதவுபவர்.

பலவிகரணி : சந்திரனிடத்தில் நிலை பெற்று, அமிர்தத்துளி
சிந்தி பயிர் பச்சைகளையும், உயிர்த்தொகுதியையும் பெருகச்
செய்ப்பவர்.

கலவிகரணி : வானத்தில் இருந்து எல்லாப்பொருள்களையும்
ஏற்று நின்று அவை தன்னில் கரைய இடந்தந்து நிற்பவள்.

காளி : காற்றிற்கலந்து பிராணமயமாய் விளங்கி உயிர்
களுக்கு நலம் விளைவிப்பவர்,

சேட்டை : நீரில் நின்று குளிர்ச்சி தருபவர்.

வாமை : மண்ணில் விளங்கி ஐம்பூதங்களின் இயல்புகளும்
செயல்களும் நிகழுமாறு செய்பவர்.

இனி, பிளாமி, மகேசுவரி, கௌமாரி, நாராயணி,
வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி என்போர் சத்தமாதர்
என்று போற்றப்படுகின்றனர்.

சத்திபேதங்களை, பாலாம்பாள், லலிதாம்பாள்,
இராசராசேஸ்வரி, நவாட்சரிபாலா, அன்னபூரணி, அசுவா
ரூடாம்பாள், இராசமதங்கி, லகுஷியாமா, வாக்வாதினி,
நகுளி, வராகி, புவனேஸ்வரி, சண்டி, துர்க்கை மகிஷாசுர
மர்த்தனி எனப் பதினைந்தாகக் கூறுவதும் உண்டு.

பாரதநாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் அறுபத்து நான்கு
சத்தி பீடங்கள் அமைந்துள்ளனவாகக் கூறுவர். மதுரை
மீனாட்சி சத்திபீடமும், காஞ்சி காமாட்சி சத்திபீடமும்
நயினை நாகபூஷணி சத்திபீடமும் நாம் அறிந்தவையே

தேவி விரதங்கள் : சுக்கிரவாரவிரதம் உத்தரவிரதம்
நவராத்திரி விரதம் என்பன தேவி விரதங்களாம்.

முன்று சத்திகள்

துர்க்கா தேவி

தியானம்

துர்க்காத் ஸந்த்ராயதே யஸ்மாத்தேவி துர்கேதி கத்யதே
ப்ரபத்யே சரணம் தேவீம் த்வம் துர்க்கே துரிதம்ஹர

ஸர்வ ஸ்வரூபே ஸர்வேஸே

ஸர்வசத்தி ஸமன்விதே I

பயேயஸ த்ராஹி நோதேவி

துர்க்கே தேவி நமோஸ்துதே II

பொருள்: தேவி துன்பங்களிலிருந்து காத்தருளுகிறாள் என்ற காரணத்தால் துர்க்கா என்று சொல்லப்படுகிறார். தேவியைச் சரணடைகிறேன். துர்க்கையே நீ (எனது) துன்பங்களைத் தொலைத்துவிடு.

எல்லாமான வடிவுடையவளே, எல்லாவற்றுக்கும் தலைவியே, எல்லா ஆற்றலும் பொருந்தியவளே, தேவியே அச்சங்களிலிருந்து எம்மைக் காத்தருள்வாய். துர்க்கா தேவியே உனக்கு வணக்கம்.

துர்க்கை

சிவசத்திக்கே துர்க்கை என்ற நாமம் உரியது. இவ்வன்னையின் வடிவம் உக்கிரவடிவம். உலகங்களையும் உயிரினங்களையும் ஈன்றளிக்கும் அன்னையே அவற்றை அழிக்கும் சத்தியாக விளங்குகிறாள். அன்புள்ள அன்னையே தம்மக்களைக் கோபித்து நல்வழிப்படுத்துகிறாள். மக்கள் அறவாழ்வை மேற்கொள்ளாமல் அதர்ம வாழ்வை மேற்கொள்ளும் போது அன்னை அவர்களைத் தண்டித்து அழிக்கின்றாள். இத்தொழிற் பாட்டை துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனம் எனக் கூறுவர். நல்லவைகளையும் நல்லவர்களையும் பரிபாலிக்கும் பொருட்டு துஷ்டர்களையும் அறம் அல்லாதவற்றையும் அழிக்கும்

அன்னைமீன் அமிசமே துர்க்காதேவிமூர்த்தமாகும். அசுரர்களை அழிப்பதற்காக அன்னை பலமுறை அவர்களுடன் யுத்தம் செய்திருப்பதாகப் புராணம் கூறுகிறது. மகிஷன், கண்டன், முண்டன், மது, கைடபன் முதலிய அசுரர்களை ஒழித்த உக்கிர மூர்த்தமே துர்க்கையாவாள்.

இலக்குமி தேவி

தியானம்

லக்ஷ்மீம் சஷிரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஸ்ரீரங்கதாமேச்வரீம்
தாலீபூத ஸமஸ்த தேவவநிதாம் லோகை கதீபாங்குராம்
ஸ்ரீமந் மந்த கடாக்ஷ லப்தவிபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரை லோக்ய குமேபி நீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே
முகுந்தப்ரியாம்

ரக்ஷ த்வம் தேவ தேவேசி தேவ தேவஸ்ய வல்லபே
தாரித்ரியாத் த்ராஹிமாம் லக்ஷ்மி க்ருபாம் குருபமோபரி

பொருள் : பாற்கடல் அரசின் புதல்வியை, திருவரங்கத் தலத்தின் தலைவியை, தொண்டர்களாய் (சேடியராய்) அமைந்த எல்லாத் தேவ மகளிரையு முடையானை, உலகை விளக்கும் ஒரே தீபச் சுடராய் உள்ளவனைச் சிறப்புடைய சிறு கடைக்கண் நோக்கைப் பெரும் பேராகப் பெற்றவர்களான பிரம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களுடையவனை, மூவுலகையும் தன்குடும்பமாய்க் கொண்டவனை, செந்தாமரையானை, திருமாலின் திருமனையானைத் திருமகளாய் உன்னைப் போற்றுகின்றேன்.

தேவர்களின் தலைவர்க்குத் தலைவியே. தேவர்தம் தேவனை திருமாலின் துணைவியே! நீ, என்னைக் காப்பாற்று. இலக்குமியே வறுமையினின்றும் என்னைப் பாதுகாத்தருள், என்மீது கருணைசெய்வாய்.

இலக்குமி

சத்தியின் மூன்று முக்கியமான அமிசங்களில் செல்வத்துக்குத் தெய்வமாக உள்ளவள் திருமகள் ஆவள். திருமாவின் மார்பில் எப்போதும் இவள் வீற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. உலகிடையுள்ள உயிரினங்களில் மனிதனே மேம்பட்டவன். அவனுடைய இன்பங்களை அவனுக்கு அநுகூலமடையச் செய்வது செல்வம். எத்தனையோ கோடி இன்பங்கள் உண்டு. இந்த இன்பங்களை இலட்சியமாக வைத்து அவற்றை அடையவே மனிதன் முயல்கிறான். ஒருவன் அடையவேண்டிய செல்வங்களில் மிகமுக்கியமானவை எட்டு என்பர். அவையனைத்துக்கும் இலக்குமியே அதிதேவதையாவாள். அட்டலட்சுமிகள் எனப் பெயர் பெறுவள். வீரலட்சுமி, விஜயலட்சுமி, தனலட்சுமி, தானியலட்சுமி, சந்தானலட்சுமி, சௌபாக்கியலட்சுமி, வரலட்சுமி, மகாலட்சுமி என்பன அவை.

திருமால் பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் போது அவன் திருப்பாதங்களைப் பிடித்துவிடும் கைங்கரியத்தைச் செய்து கொண்டு இலக்குமிதேவி இருப்பாள் எனச் சொல்லப்படுகிறது. பாற்கடல் என்பது பிரமநிஷ்டை கூடிய மனோநிலை. சித்தாகாசத்தைக் குறிக்கின்றது. பாற்கடலில் ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேடன்மேல் திருமால் அறிதுயில் கொள்ளுதல் ஆசைகளை அடக்குவதைக் குறிக்கும்.

இலக்குமிதேவியை வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் விசேஷமாக நவராத்திரி காலத்திலும் ஆராதிக்க நன்மைகள் மிகும். தீபத்தை இலக்குமியாக பூஜித்தலுமுண்டு. தீபலட்சுமி என திருவிளக்கைக் கூறுவதுண்டு. தேவாசுரர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடையும் போது இலக்குமி தோன்றினாள் எனப் புராணம் கூறுகின்றது.

இவள் அடியார்கள் தன்னை வணங்கி இட்ட சித்திகளைக் பெறும் பொருட்டு, பொன்னிறம் உடையவளாய், இடக்கையில் வில்வம் பழத்தினையும், வலக்கையில் தாமரையினையும் தாங்கி அபயவரத கரங்களுடனும் இருபுறத்திலும்

யானைகள் நின்று பொற்கலசத்தால் கங்கை நீரைக் கொண்டு அபிடேகிக்க வீற்றிருக்கிறாள் என்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அரசர்களிடத்தில் இராசலட்சுமியாகவும், இல்லத்தில் கிருகலட்சுமியாகவும், மங்கலப்பொருள்களில் மங்கல ரூபினியாகவும், சூரியசந்திரர்களிடத்தில் சோபை ரூபினியாகவும் விளங்குகின்றாள்.

துக்கயாகத்தில் பிச்சாடனமூர்த்தியிடம் விட்டுணுவின் உயிர்ப்பிச்சை வேண்டிப் பெற்றாள். பைரவமூர்த்தி பிரமன் சிரத்தைக் கிள்ளிய போது, அவர் கையை விட்டு நீங்கா திருந்த கபாலத்தில் பிச்சையிட்டு அதனை நீங்கச் செய்தாள்.

இவளுக்கு ரமை, சஞ்சலை முதலிய திருப்பெயர்களும் உண்டு.

சரசுவதி தேவி

தியானம்

ஸரஸ்வதீம் ஸத்யவாலாம் ஸுதாம் ஈஸம் விக்ரஹாம்
ஸ்படிகாகக்ஷஸ்ரஜம் பத்மம் புஸ்தகஞ்ச சுகம் கரை:

• சதுர்பிர் தததீம் தேவீம் சந்திர பிம்ப ஸமாநதாம்
வல்ல பாம் அகிலார்த்தாநாம் வல்ல கீவாதநபீர்யாம்

பாரதீம் பாவயே தேவீம் பாஷாணம் அதிதேவ தாம்
பாவிதாம் ஹ்ருதயே ஸ்தபி: பாமிநீம் பரமேஷ்டிந:

யாகுந்தேந்து துஷாரஹார தவளாயா

சுப்ரவஸ்த்ராங்குதா

யாவீனா வரதண்ட மண்டிதகரா யாஸ்வேத பத்மாசநா
யாப்ரஹ்மாஸ்புத சங்கரப்ர்ப்ருதிபிர்

தேவைஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸாமாம் பாது ஸரஸ்வதீ பகவதீநிஸ்சேஷ

ஜாடயா பஹா

பொருள்: உண்மையை உறைவிடமாகக் கொண்டவனே, சந்திரனுக்கு நிகரான சரீரம் உடையவனே, படிகருத்திராக்க மாலையையும் தாமரைமலரையும் புத்தகத்தையும் கிளியையும் நான்கு கைகளிலும் தாங்கியிருப்பவனே, சந்திர பிம்பத்தை ஒத்தமுகத்தவனே, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் தலைவியை, வீணை வாசிப்பதில் விருப்புடையவனே, நல்லோரால் இதயத்தில் தியானிக்கப் படுபவனே, பிரம தேவரின் பத்தினியை பாஷைகளுக்கு அதிதேவதையானவனே, சொல்லின் செல்வி (பாரதி) யான சரசுவதி தேவியைத் தியானிக்கின்றேன்.

எவள் குண்டு மல்லிகை, சந்திரன், பனிக்கட்டி, முத்து மாலை என்பவற்றைப் போன்ற வெண்ணிறந்தவளோ, எவள் வெள்ளாடை அணிந்தவளோ, எவள் வீணையின் தண்டத்தால் அலங்கரிக்கப் பட்ட கைகளையுடையவளோ, எவள் வெண்டாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டவளோ, எவள் பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் முதலிய தேவர்களால் எப்போதும் போற்றப்படுபவளோ, பகவதியான அந்தச் சரசுவதி முழு அறியாமையையும் போக்குபவளாய் என்னைக் காப்பாற்றுக.

சரசுவதி

பிரமன் படைத்தற் கடவுள், பிரமதேவனின் சத்தி சரசுவதி. சரசுவதி சகலகலைகளுக்கும் தெய்வமாக விளங்குகின்றாள். அவள் அடியார்கள் தன்னை வணங்கி இட்ட சித்திகளைப்பெறும் பொருட்டு வெள்ளை நிறம் உடையவளாய் கைகளில் செபமாலை புத்தகம் வீணை தாங்கி வெள்ளைக்கலை அணிந்து விளங்குகின்றாள்.

பிரம்மவிதையை முகம் என்றும் எண் எழுத்து ஆகிய இரண்டினையும் கண் என்றும் சங்கீத சாகித்தியங்களைத் தனங்கள் என்றும் மிருதிகளை வயிறு என்றும் புராண இதி காசங்களைப் பாதங்கள் என்றும் ஓங்காரத்தை யாழ் என்றும் கூறிக் கலைகளே அன்ணையின் வடிவம் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

“சரத்” காலத்தில் பூசிக்கப் படுதலால் சாரதை என்றும், பிரமன் பத்தினி ஆதலால் பிராமி என்றும், வாக்குகளுக்குத் தேவியாதலால் வாணியென்றும், அக்கினியைப் போலப் பாவத்தைக் கொளுத்தி யாவரும் காண மஞ்சள் நிறம் பெற்றிருத்தலால் சரசுவதி என்றும் அழைக்கப் படுகிறார்.

நவராத்திரி வழிபாடு

நவராத்திரி காலத்தில் சத்தியைக் கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்து பூசிப்பது தேவிக்குச்செய்யும் பூசைகளில் மிகச்சிறந்ததாகும். வீரத்துக்குத் துர்க்கையும், செல்வத்துக்கு இலக்குமியும், கல்விக்குச் சரசுவதியையும் ஆதிதேவதைகளாகப் போற்றப்படுகின்றனர். முறையே மும்முன்றாக ஒன்பது இரவுகள் மூவருக்கும் பூசை செய்வார்கள். விஜய தசமி என்பது பத்தாம் நாள். அது வெற்றித்திருநாளாகும். நவராத்திரியின் முடிவைக் குறிப்பது. அன்று மகிர்ச்சாசுரனைத் தேவி சங்கரித்து உலோர்க்கு இன்பம் நல்கினாள்.

வெறும் வெளிச் சடங்குகள் பூசையாகாது. உணர்ந்து செய்யப்படுவதே பூசை. பூசையில் சடங்குசரீரம்போன்றது. மனோபாவனை உயிர் போன்றது. இரண்டும் இணைந்து செய்யப்படுவதே பூசை. சத்தியைப் பூசிப்பதால் தேகவலிமை மனத்திட்பம் வீரம் செல்வம் கல்வி என்பவற்றோடு நல்லன எல்லாம் பெறலாம்.

ஆண்டு தோறும் புரட்டாதி மாதத்தில் மகாநவமி அன்று சரசுவதி பூசை நடைபெறுகிறது. நூல்நிலையங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் முதலாய அறிவுக்கு வித்திடும் தாபனங்களில் விசேடமாக சரசுவதிக்குப் பூசை செய்யப்படுகின்றது. கலைவிழாப்போட்டிகள் என்பன ஏற்பாடு செய்து இவ்விழாவைக்கொண்டாடுவர். பாரதியார் நாட்டினைப் பள்ளிக்கூடங்களாலும் ஆய்வு கூடங்களாலும் பொலிவுற்றிடச் செய்தலும் ஏழைக்கு எழுத்தறிவு சேர்த்தலும் வாணி பூசை என்று கூறுவர்.

அறிவு இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. அவை லௌகீக அறிவு. ஆன்மீக அறிவு, இவ்விரண்டுக்கும் கல்வி முக்கியமானதே. கல்வி அறிவால் செல்வம் பெற்று நுகர்ச்சிப் பொருளைப் பெருக்கி, சௌகரியமான, வளமான வாழ்க்கை வாழவும், அதனால் யாவராலும் மதிக்கப்படவும் மனிதன் விழைகின்றான். தீயின் நாக்குகள் நெய் பெய்த வுடன் மேலோங்கி வளர்வது போல் போகங்களை அனுபவிக்க மனிதன் விழையும் போது ஆசை மேலோங்கும். ஆசை ஓங்க, மன அமைதி கெடும். ஆசையைக் கட்டுப்படுத்தினால் மன அமைதி கிட்டும். அதைப்பெறுவதுதான் உயர்ந்த இலட்சியம். எனவே ஆத்மீக அறிவு மேலோங்க எமக்குப் பல நன்மைகள் உண்டாகும். ஞானம் பெருகும் சரசுவதி பூசையின் பூரணபலன் இதுதான்.

உ

முருகன்

தியானம்

காங்கேயம் • வஹ்நிகர்ப்பம் சரவண ஜநிதம் ஜ்ஞான
சக்திம் குமாரம் I
ப்ரஹ் மண்யம் ஸ்கந்ததேவம் குஹ மமலகுணம் ருத்ரதேஜஸ்
ஸ்வரூபம் II
ஸேநாந்யம் தாரகக்நம் குருமசலமதிம் கார்த்திகேயம் ஷடா
ஸ்யம்
ஸுப்ரஹ்மண்யம் மயூரத்வஜரத ஸஹிதம் தேவதேம் நமாம்

பொருள் :- கங்கையில் உதித்தவரை, அக்கினியிலிருந்து தோன்றியவரை, நாணற் பொய்கையில் பிறந்தவரை, ஞான சத்தியாயுள்ளவரை, குமாரனை, பிரம்மத்தை [வேதத்தை] உணர்ந்தவரை, ஸ்கந்தர் என்னும் தேவரை, குகளை, தூய குணங்கள் உள்ளவரை உருத்திரருடைய ஒளியின் வடிவமாயிருப்பவரை, தேவர் சேனையின் தலைவரை, தாரகனைக் கொன்ற

வரை நிலைத்தமனமுள்ள குருவை, கார்த்திகைமகளிர் புதல்வரை, ஆறுமுகத்தவரை, மயில், கொடி, தேர் என்பவற்றுடன் சேர்ந்திருப்பவரை, தேவர்தம் தேவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைப் போற்றுகிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்து வாழ்வே.

தேவர்கள் தேவே யோலஞ் சிறந்தசிற் பரனே யோலம்
மேவலர்க் கிடயே யோலம் வேற்படை விமலா வோலம்
பாவலர்க் கெளியாய் யோலம் பன்னிரு புயத்தா யோலம்
மூவருமாகி நின்ற மூர்த்தியே யோல மோலம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முருகன் திருக்கோலம்

முருகப்பொருமான், பலமூர்த்தங்களாக வழிபடப் படுவார். அறுபடை வீடுகளிலும் உறைந்து அருள் செய்கின்றார். பாலமுருகனாக, ஆறுமுகனாக, வேலவனாக, வள்ளி தெய்வ யானை சமேதராக, சூரசம்ஹாரனாக, சுவாமி நாதனாக, பழனி ஆண்டியாகப் பல கோலங்களில் காட்சி தருகிறார். எல்லா மூர்த்தங்களிலும் அவர் தாங்கியிருக்கும் வெற்றிவேல் காணப்படும். முருகன், சிவகுமாரன். அசுரர்களை அழிப்பதற்கென்றே இறைவனால் அருளப்பட்டவன். சிவனின் ஐந்து திருமுகங்களுடன் அதோமுகமும் சேர்ந்ததே ஆறு திருமுகங்கள். அல்லாமலும் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறுமே முருகனின் ஆறு முகங்களாகவும் கூறப்படுவதுண்டு. அவனுடைய வேல் நீண்டு அகன்று கூராக இருக்கின்றது. இது ஞானத்தைக் குறிப்பது. ஞானம் (அறிவு) ஆழமானதாகவும், அகன்றும், கூர்மை பெற்றும்,

இருக்கின்றது. தேவியார் இருவரும் இச்சாசத்தியும், கிரியா சத்தியும் ஆவர். வேல் ஞானசத்தி சேவலும் மயிலும் ஆணவமாகிய சூரபன்மனைக் குறிக்கும். முருகன் சூரனை வென்றது ஆணவம் வலிகெட்ட நிலையைக் குறிக்கும்.

முருகன் சிவனது சத்தியே

சிவபிரானது சத்தியே முருகன். சிவனானருக்கு ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம் சத்தியோசாதம், அதோமுகம் முதலிய ஆறு திருமுகங்கள் உண்டு. அவையே போல முருகனுக்கும் ஆறு திருமுகங்கள் உண்டு. ஓம் என்னும் பிரணவ எழுத்துடன் நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்தும் சேர்ந்து ஆறெழுத்திருத்தல் போல முருகனுக்கும் சரவணபவ : என்னும் ஆறெழுத்துக்கள் உண்டு. ஆகவே இருவருக்கும் வேறுபாடு இல்லையாம். சிவன் உயிர்கள் இடத்தே வியாபித்து நின்றல் போல முருகனும் யாண்டும் வியாபித்துள்ளான். தன்னை வழிபடுபவர்களுக்குச் சிறப்பையும் ஞானத்தையும் அழிவற்ற முத்திப்பேற்றையும் முருகன் அருளுகின்றான்.

முருகன் தமிழ் வடிவின்

மேலும் சண்முக சிவமானவர் 18 மெய்யெழுத்துக்களையும் தமது திருவிழிகளாகவும், 12 உயிரெழுத்துக்களைத் திருக்கரங்களாகவும், 6 இன எழுத்துக்களை திருவதனங்களாகவும் ஆய்த எழுத்தை வேற்படையாகவும் கொண்டுள்ளான் என்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

முருகப் பெருமானது ஊர்தி மயில். அது அழகானது. அழகாக நடனமாடும். நீலநிறமானது.

மயிலின் தத்துவம்

நீலவண்ண மயில் அழகிய தோற்றமுடையது. அது தன் தோகையை விரித்து ஆடும்போது கண்கொள்ளாத காட்சியாயிருக்கும். மயில் தன் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கர்வம் கொள்ளும். அதை அடக்கி வழிப்படுத்துதற்பொருட்டு முருகன் மயிலின் மீது அமருகின்றான்.

மனிதனும் மயிலைப் போலவே தனக்கு அழகான உடம்பு இருப்பதாகவும், கற்பனைத் திறனும், திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் தன்மையும் இருப்பதாயும் கர்வமடைகிறான். அவ்வேளையில் அவன் தன்னுள் இருக்கும் இறைவனை உணருவதில்லை. ஆத்மாவே அவனுடைய உண்மையான வடிவம். பண்படுத்தப்பட்ட மனமே இறைவனது வாகனம். இதையே கர்வத்துடன் ஆடும் மயிலின் மேல் அமரும் முருகன் எமக்கு உணர்த்துகிறான். நீல வர்ணம் எல்லையில்லாத பொருளைக் குறிக்கும். ஆகாயம், கடல் இரண்டுமே எல்லையில்லாதன. அதே போல் ஆன்மாவும் எல்லையில்லாதது.

அடுத்து மயிலின் காலடியில் இருக்கும் பாம்பு மயிலுக்குப் பகையானது. எனினும் அது பாம்பைக் கொல்லாமல் வைத்திருக்கிறது. அது போல உலக பந்தங்கள், ஆசைகள் எல்லாமே வாழ்க்கையில் தேவைப்படுகின்றன. ஆன்மிக முன்னேற்றமடைவதற்கு ஆசைகள் பந்தங்களைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடக்கி வைக்க வேண்டும். இதையே மயில் காலடியில் மிதித்து அடக்கி வைத்திருக்கும் பாம்பு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

திருமண உண்மை

• வள்ளி, தெய்வயானை திருமணங்கள் பக்குவான்மாக்கள் பதியை அடைந்து இரண்டறக் கலக்கும் நிலையைக் குறிக்கும். அவரவர் தத்தம் பக்குவ நிலைக்குத் தகுந்தவாறு முருகனை வழிபட்டு வருகின்றனர். திருமுருகாற்றுப்படை பதினேராம் திருமுறையாக இருக்கின்றது. அது ஒருவனை முருகனிடம் வழிப்படுத்தி அவனுக்கு பத்தனாகச் செய்கின்றது. “சுப்பிர மணிய பராக்கிரமம்” என்னும் நூல் மேலைப் புலோலி கதிரவேற்பிள்ளையால் செய்யப்பட்டது. இது முருகன் பெருமையைப் பலவாறு எடுத்துரைக்கின்றது. கல்லாடனார் பாடிய “கல்லாடம்” என்னும் நூலும், குமரகுருபரர் பாடிய “கந்தர் கலி வெண்பா”வும், மற்றும் அருணகிரிநாதர் பாடிய “திருப்புசுழி” “கந்தரலங்காரம்”,

“கந்தரநுபூதி” என்னும் நூல்களும் முருக பத்தர்களுக்கு விருந்தாகும். கச்சியப்பர் பாடிய கந்தபுராணம் எம்மனோர்க்குரிய கலாசாரப் பொக்கிஷம் எனலாம். கந்தசட்டி சைவ மக்களால் அநுட்டிக்கப்படும் சிறந்த விரதமாகும்.

முருகனுக்குரிய விரதங்கள்

சக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்தசட்டி விரதம் முதலியனவாம்.

உ

வீரபத்திர சுவாமி

தியானம்

மரகதமணி நீலம் கிங்கினீ யுக்த பாதம்
ப்ரகடிதமுக மீசம் பானு சோமாக்னி நேத்ரம்
ஹரிதரமணி கேடம் த்ர்யகடி மாலாக்ர ஹஸ்தம்
விதுதர மஹி பூஷம் வீரபத்ரம் நமாம்

பொருள் : மரகத மணிபோல் நீல நிறத்தவரை, சதங்கையணிந்த கால்களுள்ளவரை, வெளிப் படுத்தப் பட்ட (தெளிவான) முகமுள்ளவரை, ஆளுபவரை, சூரிய சந்திர அக்கினிகளைக் கண்களாயுள்ளவரை, மரகத மணியாலான கேடயமுடையவரை, முக்கண் மணி மாலையை முன்கையிலுடையவரை, சந்திரனையும் பாம்பையும் அணிகளாய் உள்ளவரை, வீரபத்திரரை வணங்குகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அடைந்தவி உண்டிடும் அமரர் யாவரும்
முடிந்திட வெருவியே முனிவர் வேதியர்
உடைந்திட மாமகம் ஒடியத் தக்கனைத்
தடிந்திடு சேவகன் சரணம் போற்றுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாதேவியார் தக்கன் மகளாதல்

சிவபெருமானின் உக்கிரமான அமிசம் வீரபத்திரர் ஆவர். தக்கன் உமாதேவியார் தனக்கு மகளாகப் பிறக்க வேண்டுமெனச் சிவபிரானை வேண்டித் தவம் மேற்கொண்டான். அதன் பயனாகத் தக்கனுக்கு மகளாக உமையம்மை அவதரித்தார். தாஷாயினி என்ற நாமம் பூண்டு உரிய மணப்பருவத்திலே சிவபெருமானிடம் சேர்ந்தார். இதனால் தக்கனுக்கு சிவபெருமான் மருமகனானார். தனது மகளைத் திருமணஞ் செய்தபடியால் சிவபெருமானைவிடத் தானே பெரியவன் எனத் தக்கன் இறுமாந்திருந்தான். தக்கன் தக்கப்பிரஜாபதி எனவும் பட்டான்.

தக்கன் யாகம்

தக்கன் யாகம் ஒன்று செய்தான். யாகாதிபதியாகச் சிவபிரானை அழைக்காமல் ஏனைய தேவர்களை அழைத்திருந்தான். அவர்கள் யாவரும் தக்கனுடைய அழைப்பையேற்று யாகத்தில் அவிப்பாகம் பெற்றனர். சிவபிரானை நிந்தித்த தக்கனையும் ஏனைய தேவர்களையும் தண்டித்தற் பொருட்டு வீரபத்திர சுவாமி தோன்றினார்.

வீரபத்திரர் திருக்கோலம்

அவர் ஆயிரம் சிரங்களும், சிரங்கள்தோறும் மூன்று கண்களும், பிறைமதியுடைய முடிகளும் கொண்டு விளங்கினார். ஈராயிரம் திருக்கரங்களும், பிரம சிரமாலையுடைய எலும்பு ஆமையோடு, பன்றிக் கொம்பு முதலியனவும் திருமார்பில் புரண்டன. கரங்கள் தோறும் பலப்பல படைக் கலங்கள் ஒளி செய்திருந்தன. அவருடைய திருமேனியில் நாகாபரணங்களும் இரத்தினாபரணங்களும் விளங்கின. வீரக் கழலுடன் திருவடிகள் காட்சியளித்தன. அம்பிகையின் கோபக் கண்ணில் இருந்து பத்திரகாளி தோன்றினாள். இருவரும் சிவானுரையின்படி தக்கனின் யாகசாலைக்குச் சென்றனர்.

யாகத்தைச் சிதைத்தல்

சிவபெருமானின் உக்கிரமே, உருவெடுத்தாற்போல வீரபத்திரரின் தோற்றம் இருந்தது. தக்கனுடைய யாகசாலையில் புகுந்து யாகத்தில் அவிப்பாகம் பெற்ற தேவர்கள் யாவரையும் கொடுமராகத் தாக்கினார். தக்கனையும் தனது ஞானவாட்படையால் வெட்டி வீழ்த்தினார். அவனது சிரசுக்குப் பதிலாக ஓர் ஆட்டின் தலையைப் பொருத்தி மறுபடியும் உயிர்பெற்றெழச் செய்தார். வீரபத்திரர் அவனுக்கு நல்லுணர்வுண்டாகும் படி செய்தார். அஞ்ஞானத்தை நீக்கினார். சிவனே முழுமுதற்கடவுள் என்பதை உணர்ந்தான்.

தக்கன் தவம் பூணல்

தக்கன் வீரபத்திரரை வீழ்ந்து வணங்கிக் காசியம்பதியை யடைந்து சிவபெருமானைப் பயபத்தியுடன் சிவபூசை செய்து வந்தான். அவனுடைய பத்திக்கு இரங்கிச் சிவபிரான் தக்கனைத் தனது கணங்களுள் ஒருவனாக்கி அவர்கட்குத் தலைவனாக்கினார்.

வீரபத்திரர் விரதங்கள்

வீரபத்திரருக்கு செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் விரதம் அனுட்டிப்போர் போகாதிகளைப் பெற்று வாழ்ந்து மோட்சத்தினை எய்துவார்.

உ

வைரவ சுவாமி

தியானம்

ரக்தஜ்வால ஜடாதரம் ஸுவிமலம் ரக்தாங்க தேஜோமயம்
த்ருதவா சூலகபால பாசடமருந் லோகஸ்யரக்ஷாகரம்
நிர்வாணம் சுநவாஹனம் த்ரிநயனம் ஆனந்த கோலா ஹலம்
வந்தே பூதபிளச நாத வடுகம் கேஷத்ரஸ்ய பாலம் சிவம்

பொருள் : சிவந்த தீச்சவாலே போன்ற சடை தரித்தவரை, மிகத் தூய்மையுள்ளவரை, சிவந்த அவயவங்கள் ஒளிமயமானவரை, சூலம் கபாலம் பாசம் உடுக்கு என்பவற்றைத் தரித்து உலகு காவலைச் செய்கின்றவரை, ஆடையற்றவரை, நாய் வாகனமுடையவரை, முக்கண்ணரை ஆனந்தத்தினால் ஆரவாரிப்பவரை, பூதபிசாசங்களுக்குத் தலைவரானவடுகரை, மங்களமானவரை (சிவமேயானவரை) கேஷத்திரத்தைக் காப்பவரான பைரவரை வணங்குகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பரமனை மதித்திடாய் பங்க்யாசன
 னெருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
 குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுள்
 புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வைரவர். மூர்த்தம்

வைரவர் சிவபிரானின் உக்கிரமூர்த்தம். பிரமதேவனைத் தண்டிப்பதற்காகப் பசுபதியாகிய சிவபெருமானால் தமது அமிசமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டவர். அவர் செஞ்சுடர் நிறமுடையவராகவும், நீல நிறமான போர்வையையுடைய வரர்களும், நிர்வாணராகவும், சிலம்புகள் அணியப்பட்ட கால்களை உடையவராகவும், விடத்தினையுடைய சர்ப்பத்தை அரையில் சுற்றியவராகவும், மண்டையோடுகளை மாலையாக அணியப் பெற்ற திருமார்பை உடையவராகவும், கோரமாக வளைந்த இருபற்களைத் தமது கடைவாயில் உடையவராகவும் காட்சி அளிக்கின்றார். சூலம், மழு, உடுக்கை, பாசம் என்பவற்றைத் தாங்கிய திருக்கரங்களை உடையவராகவும். தீச்சுடர் போன்ற சடையுடையவராகவும் கோபச் சிரிப்பை உடைய உக்கிரமான முகபாவம் உடையவராகவும் சொல்லப் படுகின்றார். இத்தகைய அதிபயங்கரமான தோற்றத்தை யுடையவராக வைரவக் கடவுளைச் சிவபெருமான் தோற்று வித்த காரணத்தைப் பின்வரும் புராணக் கதையால் அறியலாம்.

அவதார வைபவம்

திருமாலும் பிரமனும் தமது தொழில்களில் உள்ள அபிமானத்தால் தாமே பரம்பொருள் எனவாதிட்டு ஒருவருடனொருவர் சண்டை செய்தனர், வேதமும், பிரணவமும் அவர்கள் முன்தோன்றி, சிவபெருமானே பரப்பிரமம் அவரே பரமபுருஷன் ஆகையால் வீண் சண்டையைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறின. இதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துத் தமது சண்டையைத் தொடர்ந்து இருவரும் பன்னெடுங்காலம் நடாத்த, தேவர்களும் முனிவர்களும் அதி விசனமுற்று சிவபெருமானிடம் இவர்கள் தமக்குள் வீணே சண்டை செய்து அவமே காலத்தைக் கழிப்பதைத் தெரிவித்து அவர்கட்கு ஞானத்தை ஊட்டி ஆட்கொள்ளும் படி வேண்டினர்.

சிவபெருமானும் அவர்களின் வேண்டுகல்கிரங்கி, ஒரு நிர்மல ஒளிப்பிழம்பாக ஆகாய வெளியை நிரப்பிநின்றார். அப்பேரொளி சிவபெருமானே எனத் திருமால் உணர்ந்து வணங்கினார். பிரமனோ எள்ளி நகையாடினான். சிவாஞ்சொப்படி சிவநிந்தை செய்த பிரமன் வைரவக் கடவுளால் தண்டிக்கப் பட்டான்.

திருமாலின் செருக்கை அடக்கியமை

வாமனாவதாரம் கொண்ட விஷ்ணு மூர்த்தி, மாவலிச் சக்கரவர்த்தியிடத்தே சென்று மூன்றடி நிலந்தரும் படி கேட்டார். பேருருக் கொண்டு பூமியை ஓரடியாகவும், ஆகாயத்தை மற்றோரடியாகவும் அளந்து, எஞ்சிய மூன்றடிக்கு இடமில்லாது போகவே, மாவலியின் தலைமேல் பாதத்தை வைத்து அடக்கினார். பின்னர் அவ்வுருவத்துடனே தருக்குற்றுத் திரிந்தார். வைரவக்கடவுள் அவ்வடிவத்தை அழித்துக் கருநிறம் பொருந்திய தோலை உரித்துத் தமது திருமேனியில் சட்டையாகத் தரித்துக் கொண்டார்.

வைரவ விரதங்கள்

மங்கல வாரவிரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணிவிரதம் என்பனவே வைரவ சுவாமிக்குரிய விரதங்களாம்.

ஓம்

திருமால்

தியானம்

ஸசங்க சக்ரம் ஸகிரீட குண்டலம்
ஸபீத வஸ்த்ரம் ஸரவீருஹேக்ஷணம்
ஸஹார வக்ஷஸ்த்ல கௌஸ்துப ச்ரியம்
நமாமி விஷ்ணும் சிரசா சதுர்புஜம் ||

மேகச்யாமம் பீதகௌசேய வாசம்
ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் கௌஸ்து போத் பாஸிதாங்கம்
புண்யோ பேதம் புண்டரீகாய தாக்ஷம்
விஷ்ணும் வந்தே ஸர்வ லோகைக நாதம்

பொருள் : சங்கு சக்கர முடையவரை, முடியும் குண்டல முடையவரை, மஞ்சளாடையுடையவரை (பீதாம்பரர்) தாமரைக் கண்ணுடையவரை, முத்துமாலையுள்ள மார்பில் கௌத்துப மணியையும், இலக்குமியையுமுடையவரை, நான்கு திருக்கரங்களுள்ளவரை, திருமாலேத் தலையால் வணங்குகின்றேன்.

மேகம் போல் கரியவரை, மஞ்சட் பட்டாடையை ஆடையாயுடையவரை, ஸ்ரீவற்சம் என்னும் அடையாளத்த (மறுவை) உடையவரை, கௌத்துப இசத்தினத்தால் ஒளிரும் (மார்பாகிய) அவயவமுள்ளவரை, துளசியோடிருப்பவரை, தாமரை மலர்போல் அகன்ற கண்களுள்ளவரை, எல்லா உலகிற்கும் ஒரே தலைவரை விஷ்ணுவை வணங்குகிறேன்,

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார் படுந்துயர்
ஆயினவெல்லாம்

நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசம் பருளும் அருளொடு
பெருநிலம் அளிக்கும்

வலம்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற்ற தாயினும்
ஆயின செய்யும்

நலந்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயண வெணும் திருநாமம்.

மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவர்

சிவபெருமானே பிரம்ம விஷ்ணு உருத்திரர் முதலாய மும்மூர்த்திகளாக விளங்குகின்றார். திருமலை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் வைஷ்ணவம். விஷ்ணு எனும் பதத்திற்கு எங்கும் நீக்கமின்றி விரிந்து செறிந்து நிலைத்து வியாபித்திருப்பவன் என்பது பொருள். கடலின் நீலநிறமும், வானத்தின் நீலநிறமும், தாவரங்களின் பச்சைநிறமும் விஷ்ணுவை நினைவு கூரச்செய்வனவாகும். தன்னிடமிருந்து விரிக்கப்பட்ட வலையில் சிலந்தி அமர்ந்திருப்பதைப் போன்று நாராயணன் தன்னிடமிருந்து தோன்றிய பிரபஞ்சத்தில் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றார். ஸ்ரீ என்பது திருமகளைக் குறிக்கும். திருமகளைத் தன் திருமார்பில் எப்போதும் வைத்திருப்பதால் ஸ்ரீநிவாசன் என்றும் ஸ்ரீபதி என்றும் திருமலைப் போற்றுவார்கள். திருமால் பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. அவனது படுக்கையாக ஆதிசேடன் விளங்குவதாகவும் சொல்வர்.

விஷ்ணு சிவபிரானது சத்திகளுள் ஒருவர்

விஷ்ணுமூர்த்தி காத்தற் கடவுளாவார். பண்டைத் தமிழர் அவரை முல்லைநிலத் தெய்வமாகப் போற்றினர். திருமலைத் துதிக்கும் பாடல்கள் சங்கநூல்களுள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பரிபாடல் “மாயோயே மாயோயே மறுபிறப்பறுக்கும் மாசில் சேவடி மாயோயே” என்று பாடுகின்றது. விஷ்ணுமூர்த்தி சிவபிரானது சத்திகளுள் ஒருவராகவும் போற்றப் படுகின்றார். தேவாரம் “அரியலால் தேவியில்லை ஐயன் ஐயாறனார்க்கே” என்று குறிப்பிடுகின்றது.

விஷ்ணுவின் திருக்கோலம்

விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் சங்கு சக்கரம் துண்டம் வில் வால் முதலிய ஆயுதங்களுடன் திருமகளைத் தம்மார்பகத்தே கொண்டு கருடவாகனராய்த் திகழ்கின்றார். திருப்பாற் கடலில் சர்ப்ப சயனராகவும் விளங்குகின்றார்.

தசாவதாரம்

அவர் மீனாகியும் ஆமையுமாகியும் பன்றியாகியும் வாமனாகியும், நரசிம்மமாகியும், இராமாகியும், கிருஷ்ணாகியும், பரசுராமாகியும், பலராமாகியும் அவதரித்துள்ளார். இனிமேல் கல்கி அவதாரம் எடுப்பதற்குள்ளார். இவற்றைத் தசாவதாரங்கள் எனக்குறிப்பிடுவர். விஞ்ஞானக் கண்கொண்டு காண்போர் தசாவதாரம் பரிணாமவாதத்தோடு தொடர்புடையதென்பர்.

இராம, கிருஷ்ண அவதாரங்கள்

விஷ்ணுவை இராமனாகவும் கிருஷ்ணனாகவும் முறையே இராமாயணமும் பாரதமும் பகருகின்றன. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பிரஸ்தானத்திரயங்களுள் ஒன்றாய் பகவத்கீதையை கிருஷ்ணபகவான் உலகுக்கு உதவினார். விஷ்ணு ஆலயங்கள் பாஞ்சராத்திரம் வைகாசனம் முதலிய வைஷ்ணவ ஆகமங்களின் விதிகளுக்கியைய நடத்தப் படுகின்றன. வைரவர் அனுமன், இலக்குமணன் விபீடணர் முதலியவர்களையும் போற்றுவர். சைவருக்குத் திருமுறைகள் போல திருமால் அடியார்களுக்கு நாவாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் உண்டு. சிவனுக்கு வில்வம் போலத் திருமாலுக்குத் துளசி அமைந்துள்ளது.

பாற்கடல் துயில் விளக்கம்

திருமால் பாற்கடல் மீது ஆதிசேடனில் பள்ளிகொள்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. அண்டங்கள் யாவும் ஒடுங்கிக் கட்டிலனாகாத நிலைக்கு வருவதைப் பாற்கடல் குறிக்கும். இது பிரளயகாலம். அப்போது அண்டங்கள் மூலப்பிரகிருதியில் ஒடுங்கும். மூலப்பிரகிருதியே ஆதிசேடனாக கூறப்படுகின்றது. ஆதிசேடனுக்கு ஐந்து தலைப்பூம்பு என்பதும் ஒரு பெயர். ஐந்து தலையும் ஐம்பெரும் பூதங்களைக் குறிப்பன. பஞ்ச பூதங்களும் பிரளயகாலத்தில் ஒடுங்கி மூலப்பிரகிருதியில் நிலைக்கின்றன. ஆதிசேடனில் நாராயணன் எல்லாவற்றையும் அறிந்த நிலையில் துயில்கிறான். மூலப்பிர

கிருதி பிரம்மத்தில் இருந்து பிரிந்திருக்க முடியாது; இருக்கவும் மாட்டாது. இரண்டும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றன எனலாம். இந்நிலைதான் நாராயணன் ஆதிசேடன் மேல் துயில் கொள்ளும் நிலை. தர்மத்தை நிலைநாட்ட யுகங்கள் தோறும், காலத்துக்கு காலம் உரிய நேரத்தில், தான் அவதாரம் எடுப்பதாகக் கண்ணன் கீதையில் கூறியிருக்கின்றான்.

விசேட உற்சவங்கள்

திருமாலடியவர் பல்வேறு திருவிழாக்களைக் கொண்டாடுவர். ஸ்ரீராமநவமி ஸ்ரீகிருஷ்ணஜயந்தி ஷஷ்டி ஏகாதசி விஷ்ணுதீபம் முதலியன அவற்றுட் சிலவாம்.

உ

நாகதம்பிரான்

நாக வழிபாடு

நாகத்தை வணங்கும் மரபு தொன்மையானது. தமிழ் மக்கள் நாக வழிபாடு செய்து வந்தவர்கள் என்பது எம் மக்களிடையே இன்றும் நிலவும் நாகப்பர், நாகநாதன், நாகரத்தினம், நாகேந்திரன், நாகேசு, நாகலிங்கம், நாகையா, நாகராசா, நாகமணி, நாகேஸ்வரி எனப்படும் பெயர்களிலிருந்து அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. சரித்திர காலத்துக்கு முன்பிருந்தே நாகவழிபாடு இங்கு நிலவியது. நாகத்தை வழிபட்டவர்கள் 'நாகர்' என அழைக்கப்பட்டனர். வட இலங்கையில் நாகர்கள் வாழ்ந்தனர் என்று வரலாறு கூறும். பருத்தித்திறைக்குச் சமீபமாக உள்ள நாகர்கோயில், சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்தது. மற்றும் புளியம் பொக்கணை, புத்தூர், சேனையூர், நவாலியூர் என்னுமிடங்களில் நாக வழிபாடு இன்றும் நின்று நிலவுகிறது.

நாகதம்பிரான்

நாகதேவனை நாகதம்பிரான் என்றும் வழங்குவர். அவர் ஐந்து தலைகளுடன் விளங்குகின்றார். நாகத்தை வழிபடும் முறையில் உள்ள ஐந்து தலைகளின் தத்துவத்தை நோக்குவோம். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொன்றிகள் ஐந்து தலைகளாகவும், அவா விஷமாகவும், மனம் பாம்பின் உடலாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தப் பாம்பை அடக்கினால் மனிதனுக்கு நன்மையுண்டு. அதாவது மனம் அடங்க வேண்டும். நாகத்தைச் சிவபெருமானுடனும் திருமாலுடனும் தொடர்பு படுத்தியிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அல்லாமலும் இராகு கேதுக்கள் சர்ப்பமாக உள்ள சாயாக்கிரகங்கள்.

நாகலிங்கம்

ஐந்து தலை நாகம் சிவலிங்கத்துக்குக் குடை பிடிப்பது போல் படம் எடுத்தபடி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இரு சர்ப்பங்கள் பந்தப்பட்டு மேலிருந்து கீழாக இரு வட்டங்கள் வருமாறு நிற்பதும், மேல் வட்டத்தில் சிவலிங்கம் இருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

சந்தான கோபாலனும் பிறவும்

ஐந்து தலைகளையுடைய நாகம் சந்தான கோபாலனுக்கு ஆசனமாகவும், குடை பிடிப்பது போலப் படம் எடுத்தபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அல்லாமலும் நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்களிலும் நாகம் குடை பிடிப்பது போல் ஐந்து தலைகளையும் படம் எடுத்தவாறு அலங்காரம் செய்யப்படுவது வழக்கம். மற்றும் ஊர்க்கோயில்களிலும் நாகதம்பிரானுக்குச் சிறுகோயில் அமைத்து சிறுகோபுர வாயிலுக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் வழிபாடு நடாத்தப்படுகிறது.

பாம்பு குண்டலி சத்தி

இவற்றிலிருந்து இந்து சமயத்தில் நாக வழிபாடும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதை அறியலாம். தமிழ்ச் சித்தர்களில்

பாம்பாட்டிச் சித்தர் என்பார் தாம் பாடிய பாடல்களில் “ஆடு பாம்பே” என விளித்துப் பாடியிருக்கிறார். அவர் குண்டலியைப் பாடியதாகக் கொள்ளலாம்.

குண்டலியை மூலாதாரத்தில் இருந்து எழுப்பிச் சகஸ்ராரத்தில் நிலைக்கச் செய்தால் ஜோதியாகச் சிவனைக் காணலாம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. எனவே நாகதம் பிரான் வணக்கம் ஒரு வகையில் யோகிகள் தவம் மேற்கொண்டு சிவதரிசனம் காணும் நிலைக்கு மக்களை அழைத்துச் செல்லும் எனக் கூறின் மிகையில்லை.

உ.

நவக்கிரகங்கள்

ஆதித்தன் சோம னங்காரகன் புந்தி யண்டர்குரு
பேதித்த வெள்ளி சனி ராகு கேது பேருரைத்தால்
வாதித்த சூனியம் வல்பிணிச் சண்டை வருமிடியும்
ஏதித்த தலத்தி லிராதே மிகச் செல்வ மேவிடுமே.

பொதுவான நவக்கிரக தோத்திரம்

நவக்கிரகங்கள் கர்ம பலனை ஊட்டுகின்றன

நவக்கிரகங்கள் சிறு தெய்வங்கள். எனினும் அவை பூமியில் பிறக்கும் உயிரினங்களுக்கு, கர்மபலன்களுக்கு கேற்பப் போகத்தை ஊட்டி உலகினை நடாத்தி வருகின்றன. அவை இறைவனின் ஆணைப்படி தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடமையிலிருந்து வழுவாது அண்டசராசரங்களை ஆட்டி வைக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிரகத்தின் தாக்குதல்களுக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் உட்படுகின்றோம். இந்துக்கள் கிரகங்

களை ஒன்பதாகக் கொண்டுள்ளனர். சூரியனே கிரகங்களுள் பெரியவர்; தலைவர். அவரை நடுநாயகமாக வைத்து சுற்றி வர ஏனைய எண்மரும் வீற்றிருப்பர். கிரகங்களினால் ஏற்படும் தோஷங்களை நீக்கச் சாந்தி செய்யப்படுகின்றது.

நவக்கிரகக்ஷேத்திரங்கள்

நவக்கிரகக்ஷேத்திரங்களில் மூலமூர்த்தியுடன் அந்தந்தக்ஷேத்திரங்களுக்குரிய கிரகங்களும் வீற்றிருக்கின்றனர். அந்தந்தக்ஷேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை போய்த் தரிசிப்பின் அந்தந்தக் கிரகங்களால் ஏற்படும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கலாம். அதனால் கஷ்டங்கள் நீங்கி இன்பமடையலாம். நவக்கிரகங்களுக்கு முக்கியமான சமித்து (ஓம விறகு) வகைகளாலும், நைவேத்தியங்களாலும் நெய்யினாலும் ஹவிஸ் (அவிசு) கொடுத்து ஹோமம் செய்வது நன்று. சூரியன் சூரியனார் கோயிலில் சிவசூரிய நாராயண சுவாமிக்கு அருகிலும், சந்திரன் திருப்பதியில் வெங்கடேசனுக்கு அருகிலும், செவ்வாய் பழனியில் தண்டபாணிக்கு அருகிலும், புதன் மதுரையில் சொக்கநாதப் பெருமானுக்கு அருகிலும், வியாழன் (தேவகுரு) திருச்செந்தூரில் முருகனுக்கு அருகிலும், வெள்ளி (அசுரகுரு) ஸ்ரீரங்கத்தில் அரங்கநாதனுக்கு அருகிலும், சனி திருநள்ளாற்றில் மூலமூர்த்தியாகவும், ராகு கேதுக்கள் ஸ்ரீகாளத்தியில் காளத்தியப்பருக்கு அருகிலும் வீற்றிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்து இகலோக வாழ்வில் இன்பத்தைக் கொடுப்பர்.

கோளறுபதிகம்

ஞானசம்பந்தரின் கோளறுபதிகம் நாள்தோறும் ஓதி வரின் நவக்கிரகங்களால் வரும் தோஷங்கள் நீங்கும் என்ற நம்பிக்கை சைவ மக்களிடையே நிலவி வருகின்றது.

சனீசுவர பகவான்

தியானம்

• நீலாஞ்ஜந ஸமா பாஸம் ரவிபுத்ரம் யமாக்ரஜம்!

ச்சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம் தம் நுமாமி சனீச்சரம்

பொருள் : நீலமையை ஒத்த ஒளியுடைய வரை, சூரியனின் புதல்வரை யம தேவனின் தமையனை, சாயாதேவி சூரியன் ஆகியவரிலிருந்து தோன்றியவரை, அந்த சனீச்சரரை வணங்குகிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முனிவர்க டேவ ரேழு மூர்த்திகள் முதலியோர்கள்
மனிதர்கள் சகல வாழ்வுன் மகிமைய தல்லா லுண்டோ
கனிவுள தெய்வ நீயே கதிர்சேயே காகமேறுஞ்
சனியனே யுனைத்து திப்பேன் றமியனேற் கருள் செய்வாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈசுவரத் தானத்தில் வைத்துப் போற்றப்படுபவர்

ஈசுவரத் தானத்தில் வைத்துப் போற்றப் படும் கிரகம் சனி. சனிபகவான் திருநள்ளாறு எனும் தலத்தில் மூல மூர்த்தியாத வீற்றிருந்தருளுகின்றார். இவர் பரமேசுவரனைப் போல, நன்மை தீமைகளை ஒருசிறிதும் வழுவின்றி ஆன்ம கோடிகளுக்கு ஊட்டிப் புசிப்பித்து வருகிறார். ஈசுவரன் என்பதற்குப் போகாதிகளை நுகர்விப்போன் என்னும் பொருளும் உண்டு.

சிவபிரானின் இரு அமிசங்கள்

சிவபிரானின் இரு அமிசங்களாக விக்கிநேசுவரரையும் சனீசுவரரையும் கூறுவர். இவர்கள் இருவாரும் இகபர இன் பங்களுக்கும் இம்மை மறுமைப் பலன்களுக்கும் பொறுப் பாயுள்ளனர். பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகச் சனீசுவரர் இருக்கின்றார். பிராணனுக்கும் ஆயுளுக்கும் மரணத்துக்கும் கருத் தாவும் இவரே!

திருக்கோலம்

இவர் சூரிய பகவானுக்கும் சாயா தேவிக்கும் புதல்வர் என்று புராணம் கூறும். கரிய மேனியர்; கரிய ஆடையர்; நான்கு திருக்கரத்தினர்; மூன்று கரங்களிலும் வில் அம்பு கத்தி தாங்கியருளுவர்; நான்காம் கரம் அபயவரத முத்திரை காட்டும். கரிய காகத்தை வாகனமாகக் கொண்டவர் அதிதேவதை யமன்.

வழிபாட்டுக் கிரமமும் பயனும்

இவரை வணங்குவதன் மூலம் துன்பங்களும் பீடைகளும் நீங்குவதோடல்லாமல் பிறப்பிறப்பு பற்ற பேரின்பமாகிய முத்திப்பேற்றை நாம் மிக இலகுவாக அடையலாம். சனீசுவரனுக்கு எள்ளுப் பிரியமான தானியம். நல்லெண்ணெய்த்தீபம், எள்ளுச் சாதம், கருநீல வஸ்திரம் சனீஸ்வரருக்கு உரியவை. புரட்டாதியில் சனிக்கிழமைகளில் இரவில் கருங்குவளை மலர் அல்லது காயாம்பூவும் (நீலப்பூ) ஒரு தட்டில் எள்ளும், வெற்றிலை, பாக்கும் பழமும் எள்ளுப் பொட்டலம் கட்டி எண்ணெய் விட்டுக் கொளுத்தித் தட்டில் வைத்து கோவிலில் உள்ள சனீசுவரர் சந்நிதானத்தில் அர்ப்பணித்துச் சனீசுவரை அர்ச்சித்துக் கற்பூர தீபம் கொடுத்துச் சனிக்குரிய தோத்திரம் சொல்லி வழிபடின் துன்பம் நீங்கும்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடியருளிய கோளறு பதிகம் ஒதித் துன்பம் நீங்கினோர் பலர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்

மிகநல்ல வீணைதடவி

மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி

சனிபாம் பிரண்டுமுடனே

ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சண்டேசுர நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னங் கடுக்கை முடிவேய்ந்த புனிதர்க்
கமைக்கும் பொருளன்றி
மின்னுங் கலனடைகள் பிறவும்
வேறுதமக்கென் றமையாமே
மன்னுந் தலைவன் பூசனையின் மல்கும்
பயனை அடியார்கள்
தன்னும் படிபூசனையொன்றும் தூயோனடித்
தாமரை தொழுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சண்டேசர் பதவி

சோழநாட்டிலுள்ள எச்சத்தனுக்கும் பவித்திரைக்கும் மகனாக விசாரசருமர் திருவவதாரம் செய்தார். இவர் ஐந்து வயதிலேயே வேதம் ஆகமம் முதலிய சாத்திரங்களை சுற்பிப்பாரின்றித்தாமே அறியும் உணர்வு பெற்றார். சிவ பத்தராகிய இவர் பிழை செய்த தனது தகப்பனாரின் தாளிரண்டினையும் மழுவினால் வெட்டினார். அவ்வமயம் பரம சிவன், உன்னைத் தொண்டருக்கெல்லாம் அதிபனாகி சண்டேசுரர் பதவியைத்தந்தோம் எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட சண்டேசர் பதவியை அடைந்த விசாரசருமர் அன்றிலிருந்து சண்டேசுரர் ஆனார்.

வழிபாட்டுக் கிரமம்

ஒரு கோயிலில் சண்டேசுரரது இருப்பிடமானது கருவறைக்கு வெளியே கோமுகைக்குப் பக்கத்திலே தெற்கு நோக்கியிருக்கும். கோயிலில் பூசையின் இறுதியில்தான் இவர் பூசிக்கப்படுபவர். இவரது பூசையின் முடிவில் கை தட்டி முடிப்பது வழக்கம். அவரை தியானத்திலிருந்து நம்பக்கம் திருப்பவும் இன்று நான் செய்த வழிபாட்டின்

பலனைத்தந்தருளும் என்று பிரார்த்திக்கவுமே நாம் கைதட்டுகின்றோம் என்பர். எமக்குப் பூஜாபலனை இறைவன் நேராகத் தருவதில்லை. சண்டேசுரர் மூலமாகவே தந்தருளுகின்றார். இவரது முன்னிலையில் பருத்தினூல் போடுவது அபசாரம் என ஒருசாரார் கருதுவர். கோமுகைக்கும் சண்டேசுரருக்கும் இடையில் நாம் செல்வது கூடாது. நாம் இடது பக்கமாகச்சென்று, அவரை வழிபட்டு பூசையின் பலனை தந்தருளுமாறு வேண்டி மூன்று முறை கைதட்டியபின்பு நாம் வந்த வழியே திரும்பிச்சென்று கொடிமரத்தை அணுகி வந்து, வணங்கிச் செல்ல வேண்டும். சண்டேசுரர் மூலஸ்தானத்துடன் இடைவிடாத் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் குறுக்கே நாம் போகக்கூடாது என்பர்.

உ

சிவ சின்னங்கள்

சைவசமயிகள் அவசியமாகத் தேகத்தின் கண்ணே தரித்துக் கொள்ள வேண்டிய சிவசின்னங்கள் இரண்டாம். அவை விபூதி உருத்திராக்கம் என்னும் இரண்டுமாம். சின்னம் — அடையாளம். விபூதி திருநீறு என்றும் அழைக்கப்படும். மேலும் சந்தனம் குங்குமம் முதலியனவும் பேணப்படுகின்றன. இறைவனை மணிவாசகப் பெருமான் “சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர” என்று போற்றுவார். அம்பிகை குங்குமத்திலகம் அணிந்து அடியார்களுக்குக் காட்சி தருகிறார்.

திருநீறு

நீற்றப்பட்டது நீறு. நீறு தோற்றத்திலேர் நிறையிலோ அல்லது எந்த வகையிலும் மாற்றமடைவதில்லை. மாற்ற

மடையாத தூய்மையான இறுதி நிலையை நாம் அடைய வேண்டுமென்பதைச் சிந்திப்பதற்கும் நினைப்பதற்குமே நாம் திருநீறு அணிகிறோம். எம் நெற்றியில் உள்ள திருநீறு மற் றவர்களுக்குத் தெரியும் போது, நாம் எல்லோரும் இந்த நீற்று நிலையை அடைய வேண்டுமென்பதை ஏனையோருக்கும் அது நினைவூட்டுகிறது. அதனால் அவர்களின் செயல்களும் கட்டுப்படுத்தப் படுகின்றன.

திருநீறு பசுவின் சாணத்தை எரித்தலால் உண்டாவது நெருப்பு நன்றாக எரிந்ததும் வெண்ணீராகின்றது. வெண்மை தூய்மையைக் குறிக்கும். கழிவுப்பொருளை எப்படி நெருப் பினால் தூய்மையான தோற்றத்தைப் பெறச் செய்கின் றோமோ அதுபோல நாங்களும் கயவர்களாக இருந்தாலும் சரியான பரிகாரம் பெற்றால் தூயவர்கள் ஆகலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கொடுக்கிறது.

மனிதர்களாகிய நாம் விரும்புவது பிறவாவரம். மாற்ற மில்லாத நிலை. அதுவே இறைவனின் அருளால் வருவது. "செல்வத்துட் செல்வம் அருட்செல்வம்,, திருநீறு விபூதி என்றும் அழைக்கப்படும். விபூதி என்றால் மேலான செல் வம். இந்த மேலான செல்வத்தை நாம் பெறவேண்டும் என்று ஞாபகப்படுத்தவே நாம் விபூதி அணிகிறோம்.

நெற்றியிலணியும் திருநீற்றுப் பட்டைகள் மூன்றும் உடம்புச் சுத்தத்தையும், வாக்குச் சுத்தத்தையும், மனச் சுத்தத்தையும் அளிக்கக் கூடியவை என்று சாத்திரம் கூறு கிறது. நெற்றியின் இரு ஓர எல்லைகளிலும் உள்ள 32 வகை நீரை இது எடுத்து விடும். விபூதிக்கு உறிஞ்சும் தன்மை உண்டென்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

நாம் அணியும் திருநீறு வெண்ணிறமாய் இருக்க வேண் டும். திருநீற்றை வடக்கு முகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாக வேனும் நின்று நிலத்தில் சிந்தா வண்ணம் அண்ணந்து "சிவசிவ" என்று சொல்லி வலக்கையின் நடுவிரல் மூன் றினாலும் தரித்தல் வேண்டும். திருநீற்றை அணியும் முறை இரண்டு வகைப்படும். அவை உத்தாளனம், திரிபுண்டரம்

என்பனவாம். உத்தராளன் என்பது திருநீற்றைப் பரவிப் பூசுதலாகும். திரிபுண்டரம் என்பது அதனை முக்குறிகளாக அணிதலாகும்.

திருநீற்றின் சிறப்பைப்பற்றி, ஞானப்பால் உண்டு முன்று வயதிலே தேவாரம் பாடிய திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் திருநீறு வேதமந்திரமாகவும், ஆகமமாகவும், ஞானத்தைத் தருவதாகவும் பலவாறாகப் போற்றி “67” முறை அதன் பெருமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும் சிவபெருமானை வர்ணிக்கும் போது “காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி” என்புகழ்ந்தார். சமணருடன் வாதிடச் சென்ற போது திருநீற்றுப் பதிகம் பாடினார். கூன்பாண்டியனின் கூளை நிமிர்த்தினார். இன்னும் திருவாலவாய்த் திருப்பதி கத்தில் “சிவன் திருநீற்றினை வளர்க்கும் பந்தனைவிரலாள் பாண்டிமாதேவி” எனவும் “முத்தின் தாழ்வடமும் சந்தனக் குழம்பும் நீறுந்தன் மார்பினின் முயங்கப் பத்தியார் கின்ற பாண்டிமாதேவி” எனவும் பாடியருளினார்.

திருஞான சம்பந்தரின் பெற்றோர் தமது திருஞானக் குழந்தைக்கு வேறுவிதமான காப்புக்கள் வேண்டாவெனக் கருதித் திருநீற்றையே நிறையப் பூசி வளர்த்தார்கள்.

“ஆறுலவு செய்யசடை ஐயரருளாலே
பேறுலகினுக்கென வரும் பெரியவர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை என்றவை விரும்பார்.
நீறு திருநெற்றியில் நிறுத்தி நிறைவித்தார்”

இற்றைக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கா புரியை ஆண்ட இராவணன் உடல் முழுதும் திருநீறு பூசினான் என்பதற்கு ஆதாரமாக “இராவணன் மேலது நீறு” என்ற கூற்று விளக்குகின்றது.

சமணசமயத்தில் சேர்ந்து சூலை நோயால் பீடிக்கப் பட்ட அப்பர் சுவாமிகள், சகோதரியிடம் வந்து திருநீறு வாங்கித் தரித்ததும் சூலை நோய் நீங்கப்பெற்றார். மேலும் அவர் சிவபெருமானை மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த

மேனியான் எனவும் “பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறு அணிந்தவன் எனவும் பாடியருளிஞர். அன்றி மந்திரம் நமச்சிவாய ஆக நீறணியப் பெற்றூல் வெந்தறும் வினையும் நோயும் என்பர். மேலும் “திருவாய் பொலியச் சிவாயநம என்று திருநீறணித்தேன், தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப்புலி யூரரனே” என்றும் பாடியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநீற்றைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். “மறுவிலாத வெண்ணீறு பூசுதல் மன்னு மொன்றுடைத்தே” எனவும் திருநீறு மெய் பூசியுள்ளந் தாளே வந்தடைந்தேன் “எனவும் “பொய்யாத வாய்மையாற் பொடிபூசி” எனவும் பாடியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருநீறு சிவபெருமானுக் குரியது என்னும் கருத்தை “என்னையும் தன்சண்ண வெண்ணீறணிவித்து” எனவும் “ஈறும் ஆதியும் இல்லான் தன்நீறு” எனவும் “பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்” எனவும் பாடியருளிஞர். இன்னும் திருநீற்றின் தன்மையைச் சுந்தரநீறு, தூயவெண்ணீறு பால் வெண்ணீறு என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூறுகின்றார். வெண்ணீறணி கிலாதவரைக் காணில் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே” எனத் திருவெண்ணீறு அணியமாட்டாரைக் காணில் தாம் அஞ்சுவதாகவும். மக்களை நன்னிலை அடைய வேண்டி “ஆனந்தீற்றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்” எனவும் அருளியுள்ளார்.

மேலும் திருமூலமாமுனிவர் திருநீற்றைப்பற்றி அருமையாக அருளியுள்ளார்.

“கங்காளன் பூசுங்கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான சிவகதி சேர்வரே.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் திருநீற்றைப் பூசியவரை வணங்கும் தன்மையுள்ள வேந்தர் ஆவர். அவர் ஒரு சம

யம் உவர்மண சுமந்து சென்ற சலவைத் தொழிலாளியை வெண்ணீறு பூசியவராகக் கண்டு வணங்கினார் என்றால் திருநீற்றின் பெருமையை என்னென்பது. உபநிடதங்கள் “விபூதியைக் கைநழுவுவிடாதே” என்பதை மகாவாக்கியமாகக் கொண்டுள்ளன.

திருநீற்றுக்குப் பல திருநாமங்கள் வழங்கப் படுகின்றன. அவையாவன - விபூதி, பசுமம், பசிதம், சாரம், இரட்சை, சுண்ணம், சாம்பல், நீறு, பூதி, பொடி, அந்தம், அருத்தம் சத்தியம், சுத்தம், சுந்தரம், தத்துவம், தந்திரம், பாக்கியம், புண்ணியம், பொருத்தம், மந்திரம் என்பனவும் பிறவுமாம். ஆன்மாக்களின் பாவங்களை யெல்லாம் நீறு செய்வதால் திருநீறு; பசுமம். வி - மேலான; பூதி; ஐசுவ வரியம் மேலான ஐசுவரியத்தைத் தருவதால் விபூதி. இங்கு மேலான ஐசுவரியம் என்று குறிப்பிட்டது முத்திப்பேராகும். அறியாமை அழியும்படி சிவஞானமாகிய சிவதத்துவத்தை விளக்குவதால் - பசிதம். ஆன்மாக்களின் மலமாசுகளைக் கழுவிப் பிரகாசமடையச் செய்வதால் - சாரம். ஆன்மாக்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி இரட்சிப்பதால் - இரட்சை. எனவும் திருநாமங்கள் உள்ளன.

“ நீடலுறுந்தி வினையனைத்தும் நீற்றிவிடலால் நீறென்றும் வீடில் வெறுக்கை தருதலினால் விபூதியென்றும் உயிர்தோறும் கூடுமல மாசினீனக் கழுவுங் குணத்தால் சாரம் என்றும் மடம் ஓட வளர்ச்சோ தியைத்தரலால் பசிதம் என்றும் உரைப் பாரால்”

— பேரூர்ப் புராணம்.

“ நீறில்லா நெற்றிபாழ் ” என்று ஓளவையார் கூறியுள்ளார். மேலும் ஈழநாட்டில் சைவப்பணியாற்றி ஐந்தாங் குரவர் எனப் போற்றப்பட்ட நாவலரும் திருநீற்றின், மகிமையை உணர்த்த நித்தியகருமவிதி எனும் நூலை இயற்றியுள்ளார்.

சிறிய அளவில் இயங்கும் மின்சத்தியை அளக்கக்கூடிய இயந்திரத்தால், நம் தேகத்தில் மின்சத்தி இருப்பதை அளக்கமுடியும். தேகத்தில் உள்ள மின்சத்தியை வசீகர சத்தி, ஆகர்ண சத்தி என்றும் கூறுவர். ஒரு மனிதனின் மின்சார சத்தி மாறுவதனைப் பரிசோதனை செய்த நிகழ்ச்சி கோபுவால் எழுதப்பட்ட “ஐயப்பனோடு ஐம்பது நாள்” என்னும் நூலில் விபரிக்கப் பட்டுள்ளது. சதாராண மின் சத்தியை அளந்தபோது அது 15 புள்ளிகளைக் காட்டியது. நெற்றியில் விபூதியைப் பூசிக்கொண்டு அளந்த போது 23 புள்ளியைக் காட்டியது. பின்னர் விபூதியைத் தண்ணீரில் குழைத்து நெற்றியிலும் உடம்பிலும் பூசிய பின்னர் மின் சத்தியை அளந்தபோது 40 புள்ளி காட்டியது. இதிலிருந்து விபூதியின் வசீகர சத்தியை நாம் அறியக் கூடியதாக விருக்கின்றது.

சைவ இல்லங்கள் தோறும் முன்வாசலில் ஒரு திருநீற்றுக் குடுக்கை எப்போதும் காணப்படும். அத்துடன் சைவக் குருக்களின் இடையில் பட்டுப்பையில் பசுமையான திருநீறு பாதுகாப்பாயிருக்கும்.

உடற்பிணி உள்ளப்பிணி இரண்டையும் அகற்றக்கூடிய அற்புத சஞ்சீவி திருநீறே ஆகும்.

உருத்திராக்கம்

இது சைவர்களால் புனிதமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. முப்புரங்களையும் எரிக்க எழுந்த உருத்திரனுடைய சினம்மிக்க கண்களில் நின்றும் இம்மணி உண்டானதால் உருத்திராக்கம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. இதை அணிவோரின் பாவங்கள் நீங்கும். உருத்திராக்க மாலையை அணிந்து கொண்டு நீராடினால் அம்மாலையில் பட்டு உடலில் பரவும் நீரினால் சில நோய்கள் குணமாகும் என்று சித்த வைத்திய நூல்கள் கூறும்.

உருத்திராக்க மணியை மாலையாக அமைத்து மார்பில் அணியலாம். நூல்கள், குடுமி, தலை, காது, கழுத்து, புயம்,

கை மற்றும் பூணூல் முதலியவற்றிலும் அணிந்து கொள்ள லாம் என்று கூறும்.

இக்காலத்தில் உருத்திராக்க மரங்கள் நேபாளம், பீகார், வங்காளம், அசாம், மத்தியபிரதேசம், பம்பாய் முதலிய பிரதேசங்களில் வளர்கின்றன. மரங்கள் பூத்துக் காய்க்கும். காய்கள் கனியாகும். விதைகளே மாலைக்குப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. விதைகளில் ஐந்துமுகத்துக்குக் குறைந்து ஒரு முகம் வரையில் உள்ளனவும், ஆறுமுதல் பதின்மூன்று முகம் வரையில் உள்ளனவும் உண்டு.

விதைகளைக் கழுவி மெருகிட்டு சாயம் கொடுத்தும் கொடாமலும் செபமாலையாகவும், தனியே கழுத்திலும் தலையிலும் கங்கணமாகவும், மார்பில் மாலையாகவும் அணியப்படுவதுண்டு. ஆறுமுகம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட முகங்கள் உள்ளனவும், ஐந்துக்குக் குறைந்த முகங்கள் உள்ளவையும் விசேடமாகக் கருதப்படும்.

பழக்க வழக்கங்கள் சில

சிவாலய தரிசனம்

திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் போது சுத்தமாக ஆசாரமாகச் செல்லவேண்டும். வெறுங்கையுடன் போகக்கூடாது. பூக்களோ, தேங்காயோ, அர்ச்சனைக்குரிய பொருள்களோ அபிஷேகத்துக்குரியபால் இளநீர் முதலியனவோ அல்லது பூமாலையோ எடுத்துச் செல்லவேண்டும். அவற்றை அரைக்குக்கீழே தீண்டும்படி கொண்டு செல்லாது மார்புக்கு நேராகவோ, தோள்களிலோ, சிரசிலோ கொண்டு செல்லவேண்டும். முதலில் தூலவிங்கமாகிய கோபுரத்தைத் தரிசித்து, பஞ்சாட்சரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு பாதங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து கோபுரவாயிலைத் தாண்டியுள்ளே செல்லவேண்டும். பின், கொண்டுபோனவற்றை உரியவரிடம் ஒப்

படைத்துவிட்டு தம்பமண்டபத்தில் தூப ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழே சாட்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும். பெண்களானால் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்க. நந்தியம் பெருமானிடம் உத்தரவு பெற்று அவரைவணங்கிச் சுவா மியைச் சேவிப்பதற்குத்தம்மை அனுமதிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டு வலமாகச் சென்று விநாயகரை வணங்க வேண்டும். மூன்று முறையோ, ஐந்து முறையோ சிரசில் குட்டிக்கொண்ட பின் தோப்புக்கரணம் மூன்று முறையோ ஐந்து முறையோ போட்டு இருந்தெழும்பித் தோத்திரம் செய்தபின் மூலட் டானவரைத் தரிசித்து வணங்கியபின் அம்பாள் சந்நிதி யிருக்குமிடம் சென்று நந்தியை வணங்கி அம்பாளைத் தரி சித்து தோத்திரம் செய்தபின் தேவசபா சென்று, உற்சவ மூர்த்திகளை வணங்க வேண்டும். பின்னர் வீதியை வலமாக வரும்போது தட்சிணை மூர்த்தியையும், பஞ்சலிங்கங்களையும் சுப்பிரமணியர், வீரபத்திரர், சனீஸ்வரர், நடேசர், வைர வர் சூரியமூர்த்தி, நவக்கிரகங்கள் என்றும் பரிவார மூர்த் திகளையும் வணங்கியபின் கோயிலை மூன்று, ஐந்து, ஏழு என ஒற்றைபட வலம் வந்து ஈற்றில் சண்டேசுரரை வணங் கிச் சிவாலயதரிசன பலனைத் தருமாறு வேண்டி வணங் கிய பின்னர் மூன்றுமுறை கைகளைத்தட்டிவிட வேண்டும்

சிவாலயத்திலிருந்து தூசைத்தானும் கொண்டுசெல்ல வில்லை என்பதைச் சண்டேசுரருக்கு நிரூபித்துக் காட்டுவ தாகக் கொள்ளப் படுவது இது. சிவாலயத்திற் சூரிய பொருள்களை எவரேனும் தம் அகத்துக்கு எடுத்துச் செல் லலாகாது என்பது விதி. பிரசாதம் கூட எடுத்துச் செல் லப்படாது. ஏழைமக்களுக்கு விநியோகித்து விடவேண்டும். அல்லது கோவிலடியில் நிற்கும் சிறுவர்களுக்குப் பழம். தேங்காய் போன்ற வற்றைக் கொடுத்து விடவேண்டும், 'சிவன் சொத்து குலநாசம்' என்பது பழமொழி.

அர்ச்சனை செய்து விட்டு சிவாசாரியாரிடம் திருநீறு பெற்று ஒரு ஒதுக்குப்புறமாகப் போய் முறைப்படி அணிந்து பின்னர் ஆசாரிய சம்பாவனையாக தட்சணை கொடுத்து அவ ருடைய மனமகிழ்ச்சியைக் கண்டு பூரித்து உத்தரவு பெற்றுக்

கொள்ள வேண்டும். சிவபெருமான் சான்றித்தியம் பெற்றுள்ள இடங்கள் எவை? என்ற வினாவுக்கு” “சிவலிங்கம் முதலாகிய திருமேனிகளிடத்திலும் சிவாச்சாரியார்களிடத்திலும் சிவனடியார்களிடத்திலும்” என்றும் சான்றித்தியம் கொண்டிருப்பார்” எனச் சைவ வினாவிடை பகருகின்றதை உய்த்து உணர வேண்டும்.

சிவாலய தரிசனம், பிரதட்சணம் முடிந்த பின்னர் ஒரு சில நிமிடங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து பஞ்சாட்சரஜபம் நூற்றெட்டுச் செய்தபின்னர் மன அமைதி பெற்றுத் தம் இல்லம் செல்வது நன்று எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

விரதகாலங்களிலும் வருடபிறப்பு முதலான தினங்களிலும் விழாக்காலங்களிலும் வெள்ளி, சோமவாரம், பிரதோஷ தினம், சிவராத்திரி போன்ற தினங்களிலும் தவறாமல் ஆலய தரிசனம் செய்யவேண்டும். கோயிலில் நிருமாலியங்களை மிதித்தலும், தூபி நிழலைக்கடத்தலும், நந்திக்கும் சுவாமிக்கும் இடையே குறுக்கிடுதலும், தகாதவை செய்தலும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். நிருமாலியம் அருச்சித்துக் கழிக்கப்படும் பொருள்கள்.

மாவிலை தோரணங் கட்டுதல்

ஆலயங்கள் கற்கோயில்களாக அமைக்கப்படுவதற்கு முன், மரங்கள் செறிந்த சோலைகளிலேயே கடவுள் வழிபாடு நடைபெற்றது. கொட்டில்களாகத் தோன்றிய கோயில்கள் மரப்பலகைகளாலும், செங்கற்களாலும் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன.

இருடிகளையும் பர்ண சாலைகளையும் 'நினைவுபடுத்தவும், பழைமையைக் கைநெகிழவிடாமல் இருக்கவும் மாவிலை, தோரணம், வாழை, கமுகு, கரும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு மக்கள் ஆலயங்களை அலங்கரித்தனர். விழா எடுக்

கும் போது, பந்தல் அமைக்கின்றோம், அதற்குக் கரும்பும் கமுகும் கதலியும் கட்டி அலங்கரிக்கின்றோம். அவை ஆலயங்கள் பர்ணசாலைகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன வென்பதையும் மூல மூர்த்தியாகிய சிவலிங்கமோ ஏனைய விக்கிரகங்களோ முனிவர் சித்தர் இருடியர்களாற் பூசிக்கப்பட்டன என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

அல்லாமலும் மாவிலை, தோரணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கும் போது கந்தர்வர்களும் சித்தர்களும், நாரதர், மார்க்கண்டேயர் போன்ற முனிவர்களும் அத்திரி, பிருகு, குச்சர், வசிட்டர், கௌதமர், ஆங்கீரசர், பரத்துவாசர் போன்றோரும் மற்றும் தேவர்களும் பரவசப்பட்டு ஆலயத்தினுட் சமுகம் கொடுப்பர் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும், இராக்கதர் முதலியோர் உள்ளே புகுந்து கிரியைகளைக் கெடுக்காமல் மாவிலை பாதுகாக்கின்றது என்றும் கூறுவர்.

கும்பம்

இந்துக்களாகிய நாம் தெய்வங்களைக் கும்பத்தில் ஆவாகனஞ் செய்து வழிபடுதல் மரபு. தூய நீரினால் கலசத்தையோ (செம்பு) குடத்தையோ நிரப்பி ஐந்து அல்லது ஏழு மாவிலைகளைக் கலசத்தின் வாயிலில் சுற்றிவரவைத்து நடுவிலே தேங்காயை முடிமேல் நிற்குமாறு வைக்கவேண்டும். இதைக் கும்பம் என்பர். கும்பத்தில் வைக்கப்படும் தேங்காய் சிரசையும், மாவிலைகள் கரங்களையும், கலசம் அமர்ந்திருக்கும் உடலையும், சுற்றப்பட்டிருக்கும் முப்புரிநூல் நரம்புகளையும், நீர் உடம்பின் உள் உறுப்புக்களையும், மற்றும் அதனுள் போடப்படும் திரவியங்கள் அவ்வத் தேவதைகளின் விசேட அருட் பிரப்பாவத்தையும், தேங்காயின் முடிமேல் சாத்தும் தருப்பைக்கட்டு தலையிலுள்ள ஜடைமுடியையும் குறிக்கும். வஸ்திராபரணங்கள், கந்த புஷ்பங்கள் ஆவாகனஸ்தாபன சன்னிதானம் முதலாய உபசாரங்களால்

கும்பத்தில் குறிப்பிட்ட தெய்வத்தை மகிழ்வித்துத் தூப தீப அருச்சனை ஆரத்திகள் செய்து வழிபடுகின்றோம்.

கும்பத்தில் தெய்வங்களை எழுந்தருளச் செய்தல் சிலாக்கியமானதும் அதிக திரவிய விரயம் ஏற்படாததும் ஆகும்.

வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், தேங்காய்

**என்பவைகளை அருச்சனைக்கு
எடுத்துச் செல்லல்**

அருச்சனை செய்யப் போகும் போது அருச்சனைக்குரிய பொருள்களை எடுத்துச் செல்வர். அரைக்குக் கீழ் பதிந் திருக்காதபடி அவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், தேங்காய் என்பன வருடம் முழுவதும் தட்டுப்பாடில்லாமல் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியவை. அன்றியும் ஏழையோ, பணக்காரரோ யாராயிருந்தாலும் அவரால் வாங்கக் கூடியன. இவற்றை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தலில் யாருக்கும் சொல்லொணாத கஷ்டம் இருக்காது.

இவற்றை அர்ப்பணித்தலில் பொதிந்து கிடக்கும் தத்துவப் பொருளாவது பின்வருமாறு :- வெற்றிலை நம் உடலைக் குறிக்கும். மூன்றடுக்கு வெற்றிலையை அருச்சனைத் தட்டில் வைத்தல் மரபு. தூல, சூக்கும, காரண உடல்களை இவை குறிக்கும். நோயில்லாமல் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும், என்பது பொருள். பாக்கு செல்வத்தைக் குறிக்கும். வாழைப்பழச் சீப்பில் இரண்டு வரிசைகள் உண்டு. நல்வினை, தீவினை இரண்டையும் இவை குறிக்கும் என்பர். தேங்காய் உடைத்தல் மும்மல நீக்கத்தைக் குறிக்கும். தோல், தும்பு, சிரட்டை மூன்றும் மும்மலம். மும்மலம் வலிகெட ஆன்மா பரிசுத்தம் அடையும் தேகாரோக்கியம் செல்வம் இருவினை யொப்பு நிலை ஆகிய மூன்றையும் வேண்டி இறைவனிடம் இரக்கின்றோம். அவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லியும் அருச்

சிக்கும் போது செவிமடுத்து இன்பம் எய்துகின்றோம். திருநாம உச்சரிப்பாலும் கேட்டலாலும் பாபங்கள் தீர வழி பிறக்கின்றது.

தேங்காய் உடைத்தல்

இந்துக்களின் வழிபாட்டுமுறையில் தேங்காய் உடைத்தல் முக்கியமான ஒரு இடத்தைப் பெறுகின்றது. தேங்காயின் மட்டை மாயையையும், தும்பு கன்மத்தையும், சிரட்டை ஆணவத்தையும் குறிக்கின்றது. அடித்து உடைக்கும் போது ஆணவம் சிதறுதலைக் குறிக்கும். ஆணவம் வலிகெட்ட நிலையில் ஆன்மா (பசு) தூய்மையான பிரளயாகலரின் தன்மையைப் பெறுகின்றது.

தேங்காயின் உருவம் சிறிதாகவோ அன்றிப் பெரிதாகவோ வேறுபடலாம். எனினும் அதன் அமைப்பு ஒன்றே. மனிதனது இதயம் தூய்மையானது. அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது. அதை வலிமையுடைய எலும்புக்கூடும் அதன் மேல் தசையும் தோலும் கவசங்களாகப் பாதுகாக்கின்றன. இவ்வகை அரண்களையுடைய இதயத்தில் இராட்சசீ பலம் பெற்ற களங்கம் பிரவேசித்து விடுகின்றது. அதனால் கேடு விளைகின்றது. ஊது எவ்வாறாயினும் தமது இதயத்தைத் திறந்து அதை அர்ப்பணிக்க முடியாத பத்தர்கள் மனித இதயம் போலமைந்த தேங்காயை இறைவன் சந்நிதியில் உடைத்துத்தமது வெள்ளை மனதின் தன்மையினைக் காட்டுகின்றனர். இதுவே தேங்காய் உடைத்தலின் கிரியையிலுள்ள தத்துவப் பொருள். உடைக்கப்பட்ட தேங்காயின் உள்ளீடு வெண்மையாக இருப்பதுபோல் மனமும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப் படும்போது மாசற்றதாக வெண்மையாக இருக்கவேண்டும். என்ற உயர்ந்த தத்துவப் பொருளாகவும் இதைக் கொள்ளலாம். ஆணவ மலத்தை வலிகெடச் செய்து, அறிவைப் பிரகாசிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் இதன் குறிக்கோளாகும். தேங்காய் உடையும் விதத்தில் இருந்து சுப, அசுப பலனையும் கருத்தில் கொள்வது மரபு.

நாம் தேங்காய் உடைக்கும் போது வழமையாக இரு பாதியாக வரும்படியே உடைப்போம் ஆனால் ஒரு நல்ல காரியத்திற்குப் போகுமுன் சிதறு தேங்காயகவும் உடைப்போம். காரணம் எமக்கு வரும் துன்பமெல்லாம் சிதறிக் கலைந்து போக வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும்.

கற்பூரங் கொளுத்தி இறைவனை ஆராதித்தல்

கற்பூரம் எரிந்து காற்றுடன் கலந்து விடுகின்றது. எஞ்சுவது ஒன்றுமில்லை. அதுபோல ஆன்மாவும் இறைவனுடன் ஒன்று கலந்து விடுவதையே நமது சமயம் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளதை இது குறிக்கின்றது.

தீபாராதனை

தீபங்காட்டுதல் இறைவனுக்குச் செய்யும் உபசாரங்களுள் ஒன்று. அது மூன்று முறை ஒங்காரமாகக் காட்டப்படுதல் வேண்டும். முதன் முறை உலக நன்மைக்கும் இரண்டாம் முறை ஊரின் நன்மைக்கும் மூன்றாம் முறை உயிர்களின் (பத்தர்கள் இதில் முதன்மை பெற்றவர்) நன்மைக்காகவும் செய்யப்படுவது.

தீபங்கள் கொடுக்கப்படும் போது உரிய முறையில் நிரீட்சணம் முதலிய சம்ஸ்காரங்கள் செய்து, மலர் சாத்திக் கையில் வாங்கி, சுவாமியின் முடிவரை உயர்த்திப் பின் இடது வலது கண்களுக்கும், நெற்றிக் கண்ணுக்கும் (நெற்றி) காட்டிப் பாதங்களுக்குக் காட்டியபின், ஒங்காரமாகச் சுற்றி எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். தலை, நெற்றி, கழுத்து, மார்பு பாதங்கள் என்ற வரிசைக் கிரமத்தில் காட்டி முடிவில் ஒங்காரமாக மூன்று முறை காட்ட வேண்டும். தூபம் தீபம் நைவேத்தியம் நடந்தபின் முறையே அடுக்குத்தீபம், நட்சத் திரதீபம், பஞ்சமுகதீபம், வில்பதீபம் (முச்சுடர்) நாகதீபம் விருஷதீபம், புருஷா யிருகதீபம், ஒரு சுடர்த்தீபம், கும்ப தீபம், ஈசனாதி தீபங்கள், கற்பூர தீபம் அருச்சுனையின் பின்னர் பஞ்சாராத்திரிகை தீபம் காட்டப்படவேண்டும். இவை

யும் முன் கூறியவாறு ஓங்காரமாகவே செய்யப்பட வேண்டும். இவை யாவும் மங்களத்தைக் குறிக்கும். அந்தந்த தீபங்கள் அந்தந்த கிருஷ்டிகளுக்கு மங்களத்தையும் சந்துஷ்டியையும் கொடுக்கும் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. திருவிளக்கிடுதல் மங்களம் தீபாராதனை என்பன உலகில் மங்களமே தங்கி நிலவ வழிவகுக்கும் என்பர்.

இவைகளைக் காட்டும்போது அந்தந்த தீபத்துகுரிய வேத மந்திரங்களைச் சொல்லியே காண்பிக்க வேண்டும். வேதமந்திர மில்லாது செய்யும் தீபாராதனை சுவாமிக்குச் செய்யும் பூசையின் பயனை விளைவிக்காது. நமிநந்தி அடிகள் முதலியோர் திருவிளக்கிடுதலைத் திருப்பணியாகக் கொண்டு உய்தியடைந்துள்ளனர்.

விரதங்களும் விழாக்களும்

சித்திரை:

வருடப் பிறப்பு:-

சைவசமயிகளுக்குச் சித்திரை மாதமே வீருடத்தின் முதன் மாதமாகும். சிவபெருமானே சூரியனாக நின்று மக்களை வாழ்விக்கின்றார். சித்திரை முதலாம் நாள், சூரியன் மேட இராசியாகிய கிழக்குத்திசையில் தோன்றும் புண்ணிய காலத்தையே வருடப்பிறப்பு என்று கொண்டாடுகின்றோம். இதனை மேட சங்கிராந்தி 'சித்திரை வருஷம்' எனவும் கூறுவர். "விஷு" என்றால் இரவும் பகலும் சமனானது என்பது பொருள். சூரியன் சித்திரை மாதத்தில் மேட இராசியில் உதயமாவதால் சித்திரை வருடப்பிறப்பு "விஷு" புண்ணிய காலம் எனப்படும்.

இப் புண்ணிய தினத்தைப் புனிதமாகக் கொண்டாட வேண்டும். முறைப்படி மருத்துநீர் தேய்த்து நீராடி, ஆலய தரிசனஞ் செய்து. குரு, பெற்றோர், பெரியோர் வழிபாடுகளைச் செய்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

ஏழை எளியவர்களுக்கு வஸ்திரம், அன்னம், திரவியம் முதலியவற்றை ஈதல் வேண்டும். கூட்டுப் பிரார்த்தனை, புராண படனங்கள், சமயச் சொற்பொழிவுகள் மற்றும் தீமையற்றபொழுது போக்குகள் போன்றவைகளில் கலந்து கொள்ளுதல் நன்று.

சிலர் வருடப்பிறப்பன்று உயிர்களைக் கொன்று மாமிசம் உண்டு, மதுவருந்திப் பொழுது போக்குவர். இது பாவ காரியமாகும். தவிர்க்கப்படவேண்டியதாகும்.

சித்திரா பூரணை

மனிதமாதம் பன்னிரண்டு கொண்டது, தேவர் களுக்கு ஒரு நாளாகும். தேவாதி தேவருக்கு தேவர் காலப் படியே சில விசேடங்கள் நடைபெறுகின்றன. உதயம், மத்தியானம், சாயரட்சை வேளைகள் கடவுள் வழிபாட்டுக்கு உகந்த காலங்களாகும்.

கடவுளுக்கும் தேவர்களுக்கும், பி திர ர் க ளு க் கும் பௌர்ணிமைக் காலங்கள் விரதகாலங்களாகும். சிறப்பாகப் பிதிரர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் காலங்கள் அவை. தகப்பனை இழந்தவர்கள் அமாவாசையையும், தாயை இழந்தவர்கள் பூரணையையும் விரதமாய்க் கொள்வர்.

சித்திரை மாதம் தேவர்களுக்குப் பகல் 15 நாழிகை முதல் 20 நாழிகை வரையுள்ள ஐந்து நாழிகைப் பொழுதாகும். அது அவர்கட்கு மத்தியான வேளையாகும். மத்தியான வேளையும் பிதுர்க் காலமாதலால் இம்மாதப் பூரணை மிக விசேடமானதாகும்.

சித்திரை மாதம் பூரணையும் [சந்திரனும்] சித்திரை நட்சத்திரமும் கூடிய புண்ணிய காலம் சித்திரா பூரணை எனப்படும். அச்சமயம் பூமி மேடராசியில் நிற்கின்றது. சந்திரன் சித்திரையோடு கூடிச் சித்திரைக்குரிய துலாராசியில் நிற்கின்றது. மேடத்திலிருந்து துலாம் ஏழாமிடமாதலால் பூமிக்கு ஏழாம் பாகையில் நின்ற சந்திரன் முழு

வலுப்பெற்று முழுக் கிரகத்தையும் சித்திரையின் கிரணத் தோடு கூட்டிப் பூமிக்கு அன்று தருகின்றது. சந்திரனாற் பெறவேண்டிய குணக் கிரணத்தில் அந்நாள் விசேடமாயி ருத்தலால் சித்திரா பூரண விசேடமானது. இப்படி ஒரு நாள் ஒரு வருடத்தில் வேறு ஏற்பட இடமில்லையாதலின் இத்தினம் மிகமிக விசேடமானது.

சித்திரகுப்த விரதம்

சித்திர குப்தரர், சித்திரை மாதத்துச் சித்திரை நாளிற் பிறந்தமையால் அன்று அனுட்டிக்கப்படும் விரதம் சித்திர குப்தவிரதமெனவுப்படும்.

எல்லா விரதங்களும் அனுட்டித்தாலும் சித்திரகுப்த விரதம் அநுட்டிக்காதவர்க்கு மோட்சம் இல்லை என்பது ஐதீகம். இதிலிருந்து இவ்விரதத்தின் மகிமையை ஊகித் துக் கொள்ளலாம். இவ் விரதத்தைச் சித்திரை மாதம் வளர்பிறை சப்தமித்தினத்தில் சூரியன் மேஷராசியில் பிர வேசிக்கும்போது அநுட்டிக்கத் தொடங்க வேண்டும் தொடர்ந்து ஒவ்வொருமாதமும் வளர்பிறைச் சப்தமித்தி தியில் பன்னிரண்டு மாதங்களும் அநுட்டிக்க வேண்டும் என, விரதகல்பசிந்தாமணியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சித்திரா பௌர்ணமியில் மட்டும் சித்திரகுப்த விரதம் அனுட்டிக்கப் படுகிறது. சித்திரா பௌர்ணமியன்று ஒரு நாள் மட்டும் அனுட்டிப்பதுண்டு. திரிகரண சுத்தமுள்ளவராகத் தன்வீட் டுக்குக் கிழக்கில் மெழுகிக் கோலமிட வேண்டும். பின்னர் எமன், சித்திரகுப்தன், சூரியநாராயணன் இம் மூவரையும் கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்து பூஜை செய்ய வேண்டும். அன்று உபவாசம் இருந்து பூஜை முடித்து ஏழை எளிய வர்களுக்குச் சித்திரைக் கஞ்சி, கூழ் வழங்கித் தானும் உண்ணவேண்டும். விரதத்தை முடித்துக் கொள்ளுவோர் முதல்நாள் உபவாசமிருந்து இரவு நான்கு ஜாமமும் யமன் சித்திரகுப்தர் சூரியநாராயணர்களைக் கும்பத்தில் ஆவாக னம் செய்து பூஜைசெய்ய வேண்டும். பிராமணர் ஒருவ ரைக் கொண்டு க்ஷீரதர்ப்பணம் [பால் இறைத்தல்]

108 தடவை நெய், பொரி, சமித்துக்களால் வேராயஞ் செய்ய வேண்டும். பூஜைக்குச் செஞ்சந்தனம், சிவப்புப்பூ சிவப்பு அக்ஷதைகளை உபயோகிக்க வேண்டும். கோதானம் முதலியன செய்தல் நன்று. முடியாதவர்கள் இயலக்கூடிய அளவு அரிசி, பருப்பு, காய்கறி, உப்பு, புளி, தூள், தேங்காய் முதலியவற்றைத் தானமாக வழங்கி ஏழை எளியவர்கட்கு அன்னமிடவும். இதுபற்றிப் புராணங்களில் விரிவாகக் கூறப் பட்டுள்ளது.

சித்திரைக் கதையைப் படிப்பதனால் பாவங்களையும் அதன் பலன்களையும், புண்ணியங்களையும் அதன் பலன்களையும் அறிந்து திருந்தவும் வழியுண்டு.

திருவிளையாடற் புராணத்தில் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்தில் இந்திரன் சோமசுந்தரப் பெருமானைப் பூசை செய்து பழிதீர்த்த பின் அவரை எந்நாளும் இவ் வண்ணமே பூசை செய்ய அருளுமாறு வேண்டினான். அப்பொழுது

பெருமான், “இருதுகளுக்குள்ளே சித்திரை மாதமும் நட்சத்திரங்களுக்குள்ளே சிறந்த சித்திரை நட்சத்திரமும் திதிகளுக்குள்ளே சிறந்த பௌர்ணமித்திதியும் கூடும் சித்திரைச் சித்திரை தோறும் வந்து நம்மைப் பூசை செய்வாயாக; இதனால் வருஷம் முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளும் பூசை செய்த பலன் கிடைக்கும்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இதனாலும் சித்திரா பூரணை மகத்துவமுடையது.

இராம நவமி

இது விஷ்ணு சமயத்தவர்களுடைய விசேட தினங்களில் ஒன்று. சித்திரை மாதம் பூர்வபட்ச நவமித்தியில் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. மகாவிஷ்ணு இரகுவம்சத்தில் இராமனாக அவதாரம் செய்ததைக் குறிக்கும். அத்தினத்தில் இராமனுடைய உருவத்தை வைத்துப் பூஜை செய்து அன்றிரவு இராமனுடைய புராணக் கதைகளைக் கேட்டு, மறுநாட்காலே ஸ்ரீராமனுக்கு நிவேதனங்களுடன் பூஜை ஆராதனை

செய்து வழிபட்டு, பிராமணரைப் பூசித்துத் தானதருமஞ் செய்யலாம். இவ்வாறு பத்தியுடன் இராமரைப் பூஜை செய்வன் பல பிறவிகளில் செய்த பாவங்களினின்று விடுபடக்கூடிய பலனைப் பெறுவான்.

வைகாசி

வைகாசி விசாகம்

வைகாசி மாதம் பூர்வ பட்சத்தில் விசாக நட்சத்திரம் கூடிவருவதே இத்தினமாகும். பூரணை சம்பந்தப்படுதல் மிக விசேடம். சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருவவதாரஞ் செய்த நாளென்றும் அதனாலேயே அவரை 'விசாகன்' என்று கூறுவது என்றும் சொல்வர். சரவணத் தடாகத்திலே ஆறுபொறிகளும் திருக்குழந்தைகளான தினம் வைகாசி விசாக நாளாகும்.

கண்ணகியம்மன் விழா

கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்களில் வைகாசிப் பூரணையை குளிர்த்தி தீர்த்த நாளாகவும், பூரணைக்கு முன்னாவது பின்னாவது சமீபமாய் வரும் திங்கட்கிழமை யை அந்நாளாகவும் கொண்டு அதற்கு முன் சில நாட்களைக் கணக்காய் வைத்து வருடாந்த உற்சவம் கொண்டாடுவார்கள்.

ஆனி

ஆனி உத்தரம்.

சிதம்பர நடராசப் பெருமானுக்கு ஒரு வருடத்தில் ஆறு அபிடேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. மனிதர்களுக்கு ஒரு வருடங் கொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு நாள். ஒரு நாளில் வைகறை, காலை, உச்சி, மாலை, இரவு, அர்த்தயாமம் என ஆறு வகைப் பொழுதுகள் உள்ளன.

தேவர்கள் நாளில் வைகறைக்குச் சமனானது மார்கழி. காலைச் சந்திக்குச் சமனானது மாசி. உச்சிக்காலத்திற்குச்

சித்திரை. மாலைக்காலத்திற்குச் சமனானது ஆனி. இரவுக்கு ஆவணி. அர்த்தயாமத்துக்கும் புரட்டாதி. ஆனிமாதம் உத்தர நட்சத்திரத்திலன்று நடக்கும் தரிசனமாகையால் இத்தினம் ஆனி உத்தரம் எனவும் ஆனித் திருமஞ்சனம் எனவும்படும்.

சில சிவாலயங்களில் ஆறுகாலம் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. அவை இந்த ஆறு அபிஷேகங்களையும் குறிப்பதற்காகவே யாகும்.

நடராசப் பெருமானும் சிவகாமியம்மையாரும் மார்கழி, ஆனி மாத மகோற்சவ புண்ணிய காலங்களில் இரதோற்சவத்தன்றும். மறுநாட் தரிசனத்தன்றுமே சிற்சபை விட்டெழுந்த பத்தர்களுக்குக் காட்சியளிப்பர்.

இந்நட்சத்திரம் சூரிய பகவான் நட்சத்திரமுமாகும். இந்நாளில் திரிகரண சுத்தியாக விரதமிருந்து இட்ட சித்திகள் எய்துதல் முறை.

ஆடி

ஆடிப்பிறப்பு .

ஆகமங்களிலேனும். திருமுறைகளிலேனும் இக்கொண்டாட்டத்திற்கு ஆதாரங்கள் இல்லை. எனினும் தொன்று தொட்டுச் சைவசமயத்தவர்கள் இந்நாளே மகிழ்வுடன் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

உத்தராயண புண்ணிய காலம் ஆடியாகும். தெட்சணையணம் ஆரம்பிக்கும் காலம் ஆடியாகும். பிதுர்க்கிரியை கட்டும் பிரதானமானது ஆடி. இம் மாதம் ஆனந்தமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்ததென்பதைப் பழம் பாடல்களால் அறியலாம்.

ஆடிப் பூரம்

ஆடி மாதம் வளர்பிறைப் பூர நட்சத்திரத்தை ஆடிப் பூரம் என்பர். அம்பாளுக்கு விசேட தினமாகும். "ஆடிப்

பூரத்தில் சத்தியடையத் தேடிப்பார்” என்பது பழமொழி இத்தினத்தில் அம்பாளுக்குத் திருவிழா, தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும்.

ஆடிச் செவ்வாய்

செவ்வாய்க் கிழமையை மங்கலவாரம் என்பர். இத்தினத்தை வயிரவர், வீரபத்திரர் சுப்பிரமணியர், விரதந் களாகவும் கொளவர். சிலர் ஆடிமாதந்தோறும் முதற் செவ்வாய் தொடங்கி அம்மாததில் வரும் எல்லாச் செவ்வாய்க் கிழமைகளிலும் விரதம் அனுட்டிப்பர். அவர்கள் சுப்பிரமணிய விரதமாய் நோக்குகின்றனர். அன்று பகல் தரிசனம் செய்து முடித்த பின் சர்க்கரைப் பொங்கல் செய்து ஒரு பொழுது பகல் உண்கின்றனர்.

ஆடி அமாவாசை

பிதிர் வழிபாட்டைக் குறிக்கும் ஒரு புண்ணியமான சிரார்த்த தினமாகும். திதி என்பது சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் உள்ள தூரத்தை - பாகத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரு சொல். “ அமா ” என்றால் ஓரிடத்தில் பொருந்தியது [குவிந்தது] என்று பொருள். ஒரு இராசியில் சூரியன் சந்திரன் இருவரும் சேர்ந்து உறவாகும் வாசியான நாள் அமாவாசி எனப்படும். வானமண்டலத்தில் தமது வேலையைச் சிருட்டியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தொடங்கிய இருவரும் அமாவாசை நாளிலன்றுதான் ஒருங்கு கூடுகின்றனர். சகலதேவர்களும் அமாவாசை அதிபர்களாவர். அன்று நோன்பு நோற்றல், விரதங்காத்தல் சிறந்ததும் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதும் பெருமை தருவதுமான் நன்னாளாகும்.

தேவகாலக் கணக்கின்படி ஆடி அமாவாசை சாய ரட்சையர்க்கும். இக்காலம் பிதிர் தேவதை வழிபாட்டுக்கு உகந்தது. இறந்துபோன உயிர்களை நற்பதவியடையச் செய்வதற்குச் சிரார்த்தம் இன்றியமையாததாகும். சூரியனும், சந்திரனும் ஒன்றுபட்டுப் பூமிக்கு நேரே நேர்படுஞ்

சமயமே இதற்கு மிகவுள் சிறந்தது. ஒவ்வொரு அமாவாசையும் பிதிர்க்கருமத்திற்கு விசேஷமானது. எனினும் ஆடி அமாவாசை மிகவும் புனிதமும் விசேடமுமானதாகும். தை அமாவாசையும் சிறந்தது. ஏனெனில் சூரிய மண்டலத்துக்கு அப்பாலுள்ள இடம் பிதிர்களுக்குரிய இடமாகும். இது பிதிர்லோகம் எனப்படும். வடக்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் ஆரம்பகாலம் ஆடிமாசமாகும். ஆகவே ஆடி அமாவாசை பிதிர்தர்ப்பணத்திற்கு மிகவும் சிறந்த காலமாகும்.

அமாவாசை பெளர்ணமி நாள்களில் கடல்தீர்த்த மாடுதல் மிகவும் நல்லது. கடல் நீரை நமது பாபத்தைக் கழுவும் பரிசுத்த நீராகவும் இறைவனது அருள் நீராகவும் நினைத்து காலம் சென்ற பிதிர்களை எண்ணி அவர்களது பாவத்தைப் போக்கி அவர்களுக்கு முத்தியளிக்கும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டி நீராடல் வேண்டும். உடல் நலத்திற்கும் உகந்தது. ஆதலால் இப்புண்ணிய தினத்திலே மூர்த்தி தலம், தீர்த்தம் அமைந்த புண்ணிய தீர்த்தங்களில் தீர்த்த மாடி ஆலயதரிசனம் செய்து, பிதிர்க்கருமங்களை முறைப்படி செய்தல் இன்றியமையாததாகும்.

ஆடி அமாவாசி தினத்தில் தான் அப்பர் சுவாமிகள் இறைவன் திருவருளால் கல்தோணியாகக் கொண்டு திருப்பாதிரிப் புலியூரில் கரையேறினர் என்பது வாலாறு. அதனாலும் ஆடி அமாவாசை மகத்துவம் பெற்றுள்ளது.

ஆவணி

விநாயக சதுர்த்தி விரதம் - [ஆவணிச் சதுர்த்தி]

விநாயகப் பெருமானைக் குறித்து இட்ட சித்திகளை வேண்டி அனுட்டிக்கப்படும் விரதங்களில் விநாயக சட்டியும், விநாயக சதுர்த்தியும் முக்கியமானவை.

பிரமன் அருளினால் பெருவலி பெற்ற சிந்தாரன் என்னும் கஜமுகா சூரனைச் சங்கரித்தற்காக விநாயகர் கஜான

கைத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய தினம் ஆவணி மாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தித் தினமாகும். இத்தினமானது சிவ பிரானே பூசித்த மகிமை பெற்ற தினமாகும் அன்று விநாயகரைக் குறித்து விசேடமாகப் பூசை செய்ய வேண்டியது விரதம் அனுட்டிப் போரின் கடமை. பொன், வெள்ளி, புற்றுமண், மஞ்சள்மா, என்பவற்றால் தகுதிக்குத் தக்கதாக விநாயகரின் உருவத்தைச் செய்து பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து முறைப்படி பூசை செய்து, ஜபம் செய்ய வேண்டும். இம்முறை 108 ஜபம் செய்தபின்னர் ஒரு தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். இப்படிப் பத்து முறை தர்ப்பணம் செய்து முடித்தவுடன் ஒரு கணபதி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இப்படிப் பத்துக் கணபதி ஹோமம் செய்த பின்னர் ஓர் அன்னதானம் செய்யவேண்டும். சதுர்த்திக்கு முதல் நாள் உபவாசமிருந்து மற்ற நாள் கனிவர்க்கங்கள் பால்சாப்பிட்டுத் தொடர்ந்து ஒரு மாதகாலத்துக்கு அதாவது அடுத்த வளர்பிறைச் சதுர்த்திவரை விரதம் அனுட்டிப்போர் விநாயகப் பெருமானின் கடாட்சத்தைப் பெறுவர் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

தேவர்களை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு விநாயகப் பெருமான் விகடமாக ஆடிய கூத்தைக் கண்டு சந்திரன் இகழ்ந்தான். அதைக்கண்டு விநாயகர் அவனுக்குச் சாபம் இட்டதாகவும், அதனால் ஆவணிச் சதுர்த்திப் பிறையை யாரும் பார்ப்பதில்லை என்பதும் பிள்ளையார் கதை.

ஆவணி மூலம்

இது ஆவணி மாதம் பூர்வ பட்சத்தில் மூல நட்சத்திரம் கூடிவரும் தினமாகும். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு இறைவன் வாக்குப் பண்ணிய பிரகாரம் மதுரைப் பாண்டிய மன்னனுக்குக் குதிரைகள் கொண்டு வந்து கொடுத்த நாள் ஆவணிமூலம் எனப்படுகிறது. இறைவனே எழுந்தருளி அருள்புரிந்து திருவிளையாடல் நிகழ்த்திய இத்தினத்தில் இறைவனை வணங்கி அவனருள் பெறலாம்.

கோகுலாட்டமி

இது ஆவணிமாதம் கிருஷ்ணபட்சம் உரோகிணி நட்சத்திரமும் அட்டமியுங்கூடி வருங்காலமாகும். விஷ்ணு மூர்த்தி கண்ணபிரானாய்த் திருவவதாரம் செய்த திருநாள். விஷ்ணு பத்தர் இந்நாளே விசேடமாய்க் கொண்டாடுவர்.

ஆவணி ஞாயிறு

ஆவணி மாதம் சிங்கமாதம் எனப்படும். சூரியன் சிங்கராசியிற் பிரவேசிப்பதால் இம்மாதத்தில் வரும் ஞாயிறு வாரங்கள் சிறந்தனவாகும். இந்நாள்களில் பொங்கல் செய்தலால் சூரியபகவான் பிரீதியடையலாமென்பர். இத்தினத்தில் விரதமிருந்து சூரிய பகவானை வழிபடுதலாலும், பொங்கல் புரிதலாலும் நல்ல பயன்பெறலாம்.

புரட்டாதி

நாவராத்திரி

புரட்டாதி மாதத்தில் அமாவாசைக்குப் பின்வரும் ஒன்பது நாட்களும் நவராத்திரி எனப்படும். இந்நாள்களில் கும்பம் நிறுவிப் பிரதிமைகள் வைத்து விசேடமாய் இராக் காலங்களில் விசேட பூசையும், உற்சவங்களும் நடத்துவர். அந்நாள்களில் - தூர்க்கை, இலட்சுமி, சரஸ்வதி என்னும் சத்திகளாய்ப் பராசத்தியே வடிவு கொண்டிருந்து பூசையேற்று அருள் புரிவார்.

இராவணனைச் சங்காரஞ் செய்யும் பொருட்டாய் ஸ்ரீ இராமசந்திரனார் அகத்திய முனிவர் வாயிலாக மந்திரத்தைப் பெற்று புரட்டாதி மாதம் சுக்கில பட்சம் பிரதமை முதல் நவமி ஈடுக ஒன்பது நாளும் ஸ்ரீபராசத்தியைப் பூசை செய்ததில் இருந்தே புரட்டாதியில் இது வந்தது எனவும், மகிடாசுரனைச் சங்கரிக்க உமாதேவியார் தூர்க்கை வடிவு கொண்டு ஒன்பதாம் நாள் சங்கரித்தார் எனவும், இரவிற் செய்யும் பூசைகள் சத்தியையே அடையும். ஆதலால் ஏகா

தச உருத்திரர்கள் தாங்கள் இறைவனுக்கு ஒரு இரவு முழுவதும் செய்யும் பூசையை அவருக்குச் சேரும்படி கிருபைபாலித்தால் ஒரு இரவுக்காக அவரை ஒன்பது இரவு பூசைகள் செய்வதாக வேண்டியதிலிருந்து நவராத்திரி வந்தது எனவும், உமாதேவியார் காஞ்சியில் தவஞ் செய்து இறைவனின் இடப்பாகம் பெற்ற தினம் எனவும் கூறுவர்.

விஜயதசமி

இது நவராத்திரியின் இறுதி நாளாகிய பத்தாம் நாள் நடக்கும் உற்சவம். அன்று காலை வித்தியாரம்பம் முதலியன செய்யப்படும். ஒன்பது நாளும் சிவசத்திக்குப் பூசை செய்ததின் பயனாய் அடுத்த நாள் எக்காரியங்களும் கைகூடும். ஆதலினால் விஜயதசமி எனப்படும்.

புரட்டாதிச் சனி

இது விட்டுணுவைக் குறித்து புரட்டாதி மாதத்தில் அநுட்டிப்பதாகலின் இப் பெயராயிற்று. விஷ்ணு சனிக்கு அதிபர். சனிபகவான் ஆயுள் விருத்திக் குரியவன். அவரைப் பிரீதிப்படுத்தினால் அதிக துன்பங்களையோ, நோய்களையோ இல்லாமற் செய்யலாம் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. அதற்காகப் புரட்டாதி மாத முதற் சனிக்கிழமை தொடங்கி அம்மாதம் வரும் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையையும் விரதமாய்க் கொள்வர்.

அன்று சனிபகவானுக்குப் பூசை, அருச்சுனை செய்தும், எள்ளுப் பொட்டளம் கட்டி நல்லெண்ணெய் வார்த்து சந்நிதானத்தில் எரித்தும் தரிசனம் செய்வர். எள் கலந்த உணவை உட்கொள்ளல் நலம். சனி விரதகாலங்களில் காலை யிற் கருடதரிசனம், ஆஞ்ஞேயர் தரிசனம் செய்தல் நலம். அன்று பிற்பகலில் இலை வகைகள், கசப்புள்ள காய்கறிப் பதார்த்தங்களைக் கறிகளாகச் சமைத்து ஒரு பொழுது உணவும் அருந்துவர். காகத்திற்கு உணவிடும் போது எள்ளும் வெல்லமும் கலந்து ஆலிலையில் இடுதல் வேண்டும். இவ்வாறு

செய்து வருவோருக்குச் சனி பீடை தொலைந்து ஆயுள் ஆரோக்கியம் உண்டாகும். இந்நாள்களில் கடன்படல் ஆகாது.

ஒரு சமயம் உரோகிணி நட்சத்திரத்தினூடாக சனி பகவான் செல்லவேண்டி நேரிட்டது. அப்படிச் சென்றால் உலகம் அழிந்து போகுமென்று உணர்ந்த தசரதச் சக்கரவர்த்தி அவரை எதிர்த்தார். மக்கள் தசரதச் சக்கரவர்த்தியில் வைத்திருந்த அபிமானத்தை உணர்ந்த சனிபகவான் அவரின் விருப்பப்படி உரோகிணி நட்சத்திரத்தை விட்டு விலகிச் சென்றனராம். தசரதர் சனிபகவானை எதிர்க்கச் சென்ற தினம் ஒரு புரட்டாதிச் சனியாகும். இதனால் புரட்டாதியில் வரும் எல்லாச் சனிக்கிழமையும் விசேஷமாகக் கருதப்படுகிறது.

ஐப்பசி

ஐப்பசி வெள்ளி - [சக்கிரவார விரதம்]

இது ஆறுமுகப் பெருமானுக்குரிய விரதம். சிலர் ஐப்பசி மாதம் முதல் வெள்ளி, தொடங்கி அம்மீதம் வரும் வெள்ளிக் கிழமைகளை எல்லாம் விரத தினங்களாகக் கொள்வர். சிலர் வாரந்தோறும் வரும் வெள்ளிக்கிழமைகளை விரத மாய்க் கொள்வர்.

ஆறுமுகப் பெருமான் திருவுருவைப் பசும் பொன்றைச் செய்வித்துக் கும்பம் வைத்துத் திருவுருவை, அதன் மீதமர்த்திச் சிறந்த அருச்சனை ஆகியவற்றைச் செய்த பின்னர் ஆலயஞ் சென்று வணங்குதல் வேண்டும். அங்கு விசேஷ தீபம், நைவேத்தியம் முதலியவற்றுடன் சிறந்த பூசை புரிதல் வேண்டும்.

இரவிற்பால், பழமருந்தித் துயில் புரிந்து மறு தினத்தில் கும்பத்தையும் ஆறுமுகப் பெருமான் திருவுருவையும் அந்தணருக்குத் தானமளித்து ஒன்பது நாளிகைக்குள்ளாகப் பாரணம் பண்ணுதல் வேண்டும். இவ்வாறு அநுட்டிக்க விரும்புவோர் ஐப்பசி மாத வெள்ளியில் இருந்தே ஆரம்பிப்பர். இவ்விரதம் 12 வருடங்களாவது, மூன்று வருடங்களாவது, 12 மாதங்களாவது அநுட்டிக்கப் படிபயனுண்டாம்.

கந்தசஷ்டி

கந்தசஷ்டி, முருகனைக் குறித்து அநுட்டிக்கப்படும் விரதங்களில் மிகவும் சிறப்புடையதாகும். இது ஐப்பசி மாதம் வளர்பிறைப் பிரதமைத் திதி தொடக்கம் சஷ்டித் திதி முடியவுள்ள ஆறு நாள்களும் அநுட்டிக்கப்படுவதாகும். இவ் ஆறு நாள்களிலும் உணவு உண்ணாமல் தீர்த்தம் மட்டும் அருந்தி முருகன் சந்நிதியில் உபவாசமிருந்து, சட்டிக்கு மறுநாள் பாரணஞ்செய்தல் முறை. இது மிகக்கடினமான தாகையால் ஒரு வேளை உணவு உண்டு சஷ்டித் திதியன்று மட்டும் உணவு உட்கொள்ளாது அடுத்தநாட் காலையில் பாரணஞ் செய்வதும் உண்டு. கந்தசஷ்டி விரதத்தை அநுட்டிப்போர் தொடர்ந்து ஆறுவருடங்கள் இடைவிடாமல் அநுட்டிக்க வேண்டும். விரதத்தை முடித்துக் கொள்ளும் போது கந்தப்பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து அன்னதானம் வழங்க வேண்டும். கந்தபுராணம் திருச்செந்தூர்ப் புராணம், மயூரகிரீப் புராணம், திருச்செந்தூர் அகவல், திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம் முதலிய நூல்களை விரதகாலத்தில் படித்து உரைசொல்லச் செய்தல் பெரும் புண்ணியமாகக் கருதப்படுகின்றது.

பெரும் துன்பம், கஷ்டம், அவலம் என்பவற்றிலிருந்து விடுபட்டு நன்மை பெறமக்கள் இவ் விரதத்தைப் பல்லாண்டு காலமாக அநுட்டித்து வருகின்றனர்.

தீபாவளி :-

ஐப்பசி மாதம் தேய்பிறைச் சதுர்த்தசித்திதியன்று இரவு விடியுமுன் உதயத்தில் எண்ணெய் முழுக்குச் செய்து, புத்தாடை புனைந்து வீட்டில் தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றி வைத்துப் யணிகாரங்கள், பழங்கள், வெற்றிலை, பாக்கு நறுமலர்கள் முதலிய மங்கலப்பொருள்களை வைத்து கண்ணனையும் சத்தியபாமாவையும் தோத்திரஞ் செய்தல் முறை. அடுத்தநாள் [விடிந்தால்] அமாவாசைத்திதி யாகையால் விரதமிருந்து பிதிர்தர்ப்பணமும் தவறிய சிரார்த்தங்களையும் செய்தல் வேண்டும். தேவாலய தரிசனம், பெரியோரைக் காணுதல், அவர்களின் நல்லாசி பெறுதல் பந்துமித்திரர்களின் வீட்டுக்குப் போதல் முதலான நற்கருமங்களைத் தவறாது செய்தல் வேண்டும். இத்தினத்தில் மது, மாமிசம் புகியாமை, தீமைகள் செய்யாமலிருத்தல் முதலியன மிக முக்கியமான கருமங்களாகும். பசுக்களில் பால் கறவாமலும் ஏருதுகளை வண்டியிலோ நீர் இறைக்கும் யந்திரங்களிலோ, செக்கிலோ பூட்டி வேலை வாங்காமலும் அவைகளுக்குத் துன்பம் செய்யாமலும் இருக்க வேண்டும். பசுக்களையும், ஏருதுகளையும் கிருஷ்ணன் மேய்த்து இரட்சிப்பவராகையால் அவருக்காகக் கொண்டாடப்படும் இத்தீபாவளித் தினத்தில் இவை போன்ற தீயகருமங்களைச் செய்யலாகாது. செய்யின் பாபம்மிகுந்து பெருந்துன்பமும் கஷ்டங்களும் அடைய வேண்டிவரும்.

பூமிதேவிக்கும் திருமாலுக்கும் புத்திரனாக நரகாசுரன் பிறந்தான். தவபலத்தால் பல கொடுமைகளைச் செய்தான். தேவர்கள், சாதுக்கள், மக்கள் முதலியோரின் வேண்டுகலை ஏற்றுச் சிவபிரான் திருமாலுக்குப் பஞ்சாயுதங்களைக் கொடுத்து நரகாசுரன் வேண்டிய வரமாகிய “ தன் பெற்றோரே தன்னைக் கொல்ல வேண்டும் ” என்றபடி அவர் மகனாகிய நரகாசுரனைச் சங்கரிக்கும்படி பணித்தார். அதன்படி கிருஷ்ணவதாரத்தில் திருமால் சத்தியபாமாவுடன் நரகாசுரனை வதஞ்செய்தார். இறக்கும்போது நரகாசுரன் தான் இறக்கும் தினமாகிய ஐப்பசிமாதத் தேய்பிறைச்

சதுர்த்தசியை வெற்றித் தினமாகக்கொண்டு கண்ணனைப் போற்றி எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்து புத்தாடையுடுத்திக் கொண்டாட வேண்டும் என்று வேண்டினான். அதன்படி கண்ணனும் வரங்கொடுத்ததற் கிணங்கத் தீபாவளி கொண்டாடப்படுகிறது.

சூரியன் துலாராசியில் நிற்கும்போது பூமியின் வடதென் கோளார்த்தங்களின் மத்திய காலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இக்காலம் சீத உஷ்ணங்கள் இரவுபகல் சமமாக இருக்கின்றதென்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் தான் கண்ணபிரான் நரகாகரணைக் கொன்றார். தீபாவளி வடஇந்தியாவில் வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. சமண, பௌத்த, தாவோசமயிகள் (சீன) கூட, சைவர், வைணவர் தீபாவளியைக் கொண்டாடுவது போலத்தாமும் கொண்டாடுவர்.

அறம் மறத்தை வென்றதை இக்கொண்டாட்டம் குறிக்கும். எண்ணெய் தேய்த்தல் இலட்சுமிகடாட்சத்தைக் குறிக்கும்.

கார்த்திகை

திருக்கார்த்திகை விளக்கீடு

விளக்கீடு : விளக்கு + ஈடு ; ஈடு இடுதல். விளக்குகள் வைத்தல். இவ் விழா சைவசமயத்தவர்களது புனிதமும் மகத்துவமுமான பண்டிகைகளில் ஒன்றாகும். இது கார்த்திகை மாதத்தில் வரும், கார்த்திகை [கிருத்திகை] நட்சத்திரத்திலே கொண்டாடப்படும். கார்த்திகை மாதம் பூரணகூடி வரின் சர்வாலய, விஷ்ணுவாலய தீபமாகவும் அத்துடன் கார்த்திகை நட்சத்திரமும் கூடினால் குமராலய தீபமாகவுங் கொள்ளப்படும்.

பிரம விட்டுணுக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் தனது சோதி

வடி வத்தைக் காட்டுவதாக இறைவன் அருளியதைக் குறிப்பதாகவே எங்கும் இத்தினத்தில் விளக்கேற்றப்படுகிறது. தீபமேற்றுதல், தீபதரிசனம் இவற்றால் பாவ நிவர்த்திபெறலாம். இது இறைவனுக்கும், உயிர்களுக்கும் உவப்பான செயலாகும்.

மலையாகிய, எமது உடம்பிலுள்ள உள்ளமாகிய பாத்திரத்தில் உணர்வாகிய நெய்யினை ஊற்றி, உயிரென்னும் திரியை இட்டுப் பிராணன் என்னும் காற்றை நிறுத்தி அறிவாகிய சுடரை ஏற்றி அன்பினால் இடைவிடாது தூண்டிக்கொண்டிருந்தால் ஆணவமாகிய மாயவிருள் அகலும். சோதியாகிய இறைவனது தரிசனங்கிடைக்கும். தீபம் சிற்சத்தி, சிற்சத்தியாகிய தீபம் ஆன்மாவினது மலத்தைப் போக்கி ஞானத்தை அளிக்கின்றது. கார்த்திகைத் தீபதரிசனத்தின் கருத்து, உண்மைத்தத்துவம் இதுவேயாகும்.

இத்தினத்தில் கோயில்களில் விளக்கேற்றுதல் அளப்பரிய நன்மைகளைத் தரும். எல்லாத் திருக்கோவில்களிலும் இத்தினத்தில் திருவிழா நடக்கும். சில இடங்களில் தீபங்கள் கொண்டு உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் சொக்கப்பனையை எரிப்பது வழக்கம். இதனால் பெரும் நெருப்பை உண்டாக்கி சிவபெருமானுடைய சோதிவடிவத்தை வழிபடலாகும். “சொக்கப்பனை” என்பதன் சரியான உருவம் “சுட்கப்பனை” என்பதாகும். “சுட்கம்” என்பது வரட்சி. உயர்ந்த தென்னை, பனை, மூங்கில், கமுகு சண்பகம், வில்வம், வாழை இவற்றின் ஒன்றின் தண்டினைத் தீபத்தண்டமாக கோயிற் சந்நிதானத்தில் நட்டு அதனைத் தென்னை, பனை, கமுகு, வாழை முதலியவற்றின் சருகுகளால் வட்டமாக வளைத்து விமானம் போல உயரமாக மூடிக்கட்டப்பட்டதே சொக்கப்பனை எனப்படும் சுட்கப்பனையாகும். இதில் விளக்கு வைத்து எரிக்கும்போது அதைச் சிவபெருமானுடைய சோதி வடிவாய்ப் பாவனை பண்ணி, திருவண்ணாமலைத் தீபமாகவும் பாவித்து வணங்க வேண்டும். “விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந் நெறி ஞானமாகும்.” என்பது அப்பர் வாக்காகும்.

விநாயக சஷ்டி விரதம்

கார்த்திகை மாதம் பூரணையும் கார்த்திகை நட்சத் திரமும் கழிந்த அடுத்தநாள் பிரதமை தொடங்கி எதிர் வரும் அமாவாசை கழிந்த பின்னுள்ள சஷ்டி முடியவுள்ள இருபத்தொருநாளும் நோற்பது விநாயக சஷ்டி விரதம். இதனைப் பெருங்கதை விரதமெனவும், பிள்ளையார் கதை, பிள்ளையார் விரதம் எனவும் கூறுவர்.

பொய்ச்சாட்சி கூறியமையால் பாம்பாகச் சபிக்கப் பட்ட விஷ்ணு, அவர்செய்த தவத்தினால் விநாயகக்கடவுள் அச்சாபத்தை நீக்கிய தினம் மார்கழி மாதத்தில் வரும் பூர்வபக்க சஷ்டியாகும்.

இவ்விரத காலத்தில் இருபத்தொரு இழைகளினு லாகிய காப்புக்கட்டிக் கொள்வர். இருபது தினங்களும் ஒரு பொழுது சாப்பிட்டு, இறுதி நாளில் உபவாசமிருப்பது பெருங்கதை விரதமாகும். விநாயகருடைய சரித்திரங் களைக் கேட்டு இளநீர், கரும்பு, மோதகம், அவல் எள்ளு ருண்டை முதலியவற்றை நிவேதித்து, விசேட பூசை செய்தல் வேண்டும்.

கார்த்திகைச் சோமவாரம் :-

சோமவாரம் என்பது திங்கட்கிழமையாகும். திங்கட்கிழமையில் விரதமிருப்பதை சோமவார விரதமென் பர். இது சிவனுக்கு மிகப் பிரீதியான விரதமாகும். கார்த்திகையிலே வரும் சோமவார விரதம் அதிக சிறப்பானது. சிவபெருமானுக்கு அதிக விருப்பமான இச்சோமவார விரதத்தை முறைப்படி அநுட்டித்தமையால் சந்திரன் இறைவனது சடாமுடியில் வீற்றிருக்கும் பேறு பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது.

இத்தினத்தில் நீராடி, சைவாநுட்டானங்களைச் செய்து சிவபூசை இயற்றி, தர்மசிந்தனை நிறைந்த ஒரு வேதியனையும் அவன் மனைவியையும் அழைத்து அவர்களைச்

சிவபெருமானாகவும், உமாதேவியாராகவும் பாவனை செய்து அவர்களுக்கு இயன்ற தானதருமங்களைச் செய்தல் வேண்டும். சிவ பூசை செய்யாதவர்கள் ஆலயஞ் சென்று பஞ்சாமிர்த்தத்தினால் அபிஷேகம் அர்ச்சனைகள் செய்வித்துப் பிராமணருக்குத் தானஞ் செய்து அடியார்களுக்கு அன்னமளித்துத் தாமும் சூரியாத்தமனத்தின் பின் ஒரு வேளை உணவு உட்கொள்ளல் வேண்டும். சோமவார விரதமன்று முழுவதும் உபவாசமிருந்து ஏதாவதொரு ஆலயத்திற் திருவிளக்கு ஏற்றி வழிபாடு செய்தல் உத்தமமானது.

தமக்கு இயன்ற முறையில் சோமவார விரதம் அநுட்டிப்பவர்களுக்கு இம்மையில் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைப்பதுடன் மறுமையில் திருக்கலாய பதவியும் கிட்டும். எனக்கூறப்படுகின்றது.

மார்கழி

திருவாதிரை விரதம், திருவெம்பாவை விரதம்.

மார்கழி மாதத்திலே பூரணையும் திருவாதிரை நட்சத்திரமும் சேர்ந்து வரும் காலமே திருவாதிரையாகும். இது சிவபெருமானுக்குரிய நட்சத்திரமாகும். இத்தினத்தில் சிதம்பரத்தில் விசேடமான உற்சவமும் அபிடேகமும் நடக்கும். நடேசர் அபிடேகத் திருவிழா மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்தது. இந்த உற்சவத்தை “ஆருத்திரா” தரிசனம் என்று வழங்குவர். இதற்குமுன்னுள்ள பத்து நாளும் திருவெம்பாவை ஓதுவார்கள். சிலர் ஒன்பது நாளும் ஒரு பொழுது உண்டு விரதமிருந்து திருவாதிரையில் உபவாசமாய் இருந்தும் அநுட்டிப்பர்.

மார்கழி மாதம் “மார்க்சிரம்” எனப்படும். மார்க்சிரம் என்பது மிருகசீரிடம் எனும் நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும். இந் நட்சத்திரம் மார்கழி மாதத்தில் பதினாறு கலைகள் பொருந்திய பூரண சந்திரனை உடையதாகும். மார்கழி முழு மாதமுமே விசேடகாலமாகக் கருதப்படுகிறது. தேவர்

களுக்கு இம்மாதம் பிராம முகூர்த்தமாகும். மனிதர்களுக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் சூரியன் உதிக்குமுன் இரண்டு மணித்தியால காலமும் அந்த முகூர்த்தமாகும். இக் காலத்தில் நித்திரை விட்டு எழுந்து காலைக் கடன்களைக் கழித்து நீராடிக்கடவுள் வழிபாடு தியானம் ஆதியன செய்ய வேண்டும் எனச்சைவ நூல்கள் இயம்பும். இந் நேரத்தில் “சத்துவ குணம்” மேலோங்கி விளங்குவதால் தியானம், வழிபாடு, படிப்பு, முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கு இயற்கை அன்னை இடங்கொடுத்துதவும் நேரமாகும்.

மார்கழித் திருவெம்பாவையும், திருவாதிரையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கமுடியாதவை. திருவெம்பாவை மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முந்திய ஒன்பது தினங்களிலும் நடைபெறும். ஆலயங்களில் இவ் விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். கார்த்திகைத் தீபத்திற்குத் திருவண்ணாமலை போல திருவாதிரைக்குச் சிதம்பரம் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். சைவ மக்கள் திருவெம்பாவைப் பத்து நாள்களிலும் கோயில்கள், வீடுகளில் திருவெம்பாவை படித்தும் புராணங்கள் படித்தும் இறை வணக்கம் செய்வர். மார்கழி மாதம் முழுவதும் திருவாசகமே வீடுகளில் ஓதுவர். திருவாசகத்தைப் பாடிய மணிவாசகப் பெருமான் ஞானதீட்சை பெற்ற பின் திருவண்ணாமலையைடைந்த காலம் மார்கழி மாதத்திருவெம்பாவைக் காலமாகும். அங்குள்ள கன்னிப் பெண்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து மற்றைய தோழிப் பெண்களையும் எழுப்பி நீராட வரும்படி கேட்கின்றார்கள். அவர்களுக்கிடையே நடைபெற்ற சம்பாஷணையையும் இறைவன் புகழ்பாடி மகிழ்ந்த ஆனந்தக் காட்சியையும் கண்டார் மணிவாசகர். பெண்கள் பாடியதாகவே திருவெம்பாவைப் பாடல்களைப் பாடினர். அழிக்கப்பட்ட உலகத்தைத் திரும்பவும் படைக்கத் தொடங்கும் சிவசக்திகளின் செயலாகவே இவை அமைந்துள்ளன.

திருவெம்பாவையில் குறிக்கப்பட்ட சந்திரன் ஒன்பதாகும். மனமாகிய இருளிலே ஆன்மா கிடந்து வருந்தாமல்

திருவருளிற் படிந்து மலபரிபாகத்தை அடைய வேண்டும் என்பதே இதன் தத்துவப் பொருளாகும். கன்னியர் உத்தம நாயகரைப் பெறவும், நாட்டில் மழை வளம் பெருகவும் இவ் விரதத்தை அநுட்டிப்பர்.

இம்மாதத்தில் வீட்டு வாயிலில் கோலமிட்டு அதன் நடுவில் சாணத்தில் பிடித்த பிள்ளையாருக்கு அறுகம்புல், மலர்முதலியன சாத்தி வைப்பது வழக்கம். அநேகமாகப் பெண்களே இதைச் செய்வர். சாணம் மிக எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய பொருளாதலாலும் பரிசுத்தமுடையதாதலாலும் எந்த ஏழையும் செலவின்றிச் சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடிக்க முடியும் என்பதாலும் ஆன்றோர்கள் விநாயகப் பெருமானைச் சாணத்தில் பிடித்து வைத்துப் பூசித்தனர். மார்கழி மாதம் ஒவ்வொரு தினமும் இவ்வாறுகப் பிள்ளையாரை வீட்டு வாசலில் வைத்து, தைமாதப் பிறப்பன்று பொங்கல் இட்டுப் பூஜை செய்வதற்காக ஒரு மாதமாக ஒவ்வொருநாளும் பிடித்து வைத்த சாணப்பிள்ளையாரை வரிசையாக வைத்துப் பொங்கல் நிவேதித்து, சிறு தேரில் அவற்றை ஏற்றி மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க எழுந்தருளச் செய்து கடல், ஆறு, நீர்நிலைகளில் சேர்த்து விட வேண்டும். இப்போது இதை அதிகமானோர் செய்யாமல் விடுவது எமது சமயப் பண்பாடு முதலியனவற்றை உதாசீனம் செய்வதாகவே கருதப்படுகின்றது. ஆதலால் சொல்லியபடி செய்தல் நன்று.

ஏகாதசி விரதம்

இவ் விரதம் பொதுவாக விஷ்ணுவுக்கு உரியதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால் இது சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் பொதுவான விரதமாகும். ஏகாதசித் திதி சிவனுக்கும் துவாதசித் திதி விஷ்ணுவுக்கும் உரியன. இவ்விரண்டும் பொருந்த வருவதே இவ்விரதம். இவ் விரதத்தை நித்தியத்துக்கும், காமியத்துக்கும் சேர்த்து அநுட்டிப்பர். நித்தியம் என்பது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து நித்தியமாக அழியாமல் சாயுச்சியமடைதல். காமிகம் என்பது

உலகவாழ்வில் நாம் அடைய வேண்டியனவற்றை அடைவதற்கு அநுட்டிக்கப்படுவது.

இவ் விரதத்தை உபவாசமிருந்து அனுட்டிப்பதே சிறந்தது. இரவு முழுவதும் கண் விழித்திருக்க வேண்டும். மனைவிமார் தம் கணவனின் அநுமதியுடனேயே இவ்விரதத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். எண்ணெய் தேய்த்து முழுகக் கூடாது. துவாதசித் திதி முடியுமுன் பாரணம் பண்ணவேண்டும். முடியவில்லையானால் துளசிதீர்த்தம் உண்டு அதன்பின்பே உணவு உண்ண வேண்டும். இவ்விரதம் அநுட்டிப்பவர்களுக்குச் சங்கர நாராயணனின் அருளால் சகல இம்மைப் பலன்களும் மறுமை இன்பமும் கைகூடும்.

வளர்பிறையில் வரும் ஏகாதசியை இவ்விருந்து வாழ்வோரும் தேய்பிறையில் வரும் ஏகாதசியை வானப் பிரஸ்தரும் சந்தியாசத்தை மேற்கொண்டோரும் அநுட்டிக்க வேண்டும். மாறி அநுட்டித்தலாகாது. பன்னிரு மாதங்களில் ஆடிமுதலாகக் கார்த்திகை ஈருகவரும் ஏகாதசி நாள்கள் விசேஷமாகக் கருதப்படுகின்றன.

மார்கழிமாதத்தில் வளர்பிறையில் கொள்ளப்படும் ஏகாதசியைச் சுவர்க்க வாயில் ஏகாதசி என அழைப்பர். இவ் விரதத்தை ஒருவனது வாழ்நாள் முழுதும் தொடர்ந்து அநுட்டிப்பின் சுவர்க்க போகங்களை அநுபவிக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது.

தை

தைப்பொங்கல்

சூரியனுக்கு நன்றிக் கடனாகச் செய்யும் பொங்கல் பூஜை, தைப்பொங்கல். இதை மகரசங்கராந்தி எனவும் உத்தராயண புண்ணிய காலம் எனவும் சொல்வர். உத்தராயணத் துவக்கமாகிய தை தேவர்கட்கு உதயகாலம். சூரியனால்

தான் உலகில் உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. சூரியனில்லையேல் ஒரே இருள் மயமாகவே இருக்கும். உஷ்ணம் இல்லாமல் போகும். பயிர்கள் வளரா. நாமும் வாழமுடியாது போகும். எனவே எமது நன்றியைச் சூரியபகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கும் பொருட்டுப் பொங்கல் பொங்குகின்றோம்.

காலையில் ஸ்நானம் செய்து, புத்தாடை அணிந்து, முற்றத்தில் கோலமிட்டு, மார்கழிமாதத்தில் வீட்டுவாயில் முற்றத்தில் வைத்த பிள்ளையாரை வரிசையாக வைத்துப் பொங்கற் பாணையை அடுப்பில் ஏற்றி, பால் பொங்கும் போது. கர்ப்பூர தீபாராதனை செய்து, பின் பொங்கற் பாணையில் அரிசியை இருகைகளாலும் இட்டுப் பொங்கி அமுதைச் சூரிய பகவானுக்கு நிவேதிக்க வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் நித்திய கருமவிதியில் சூரிய நமஸ்காரம் பற்றிக் கூறியிருப்பதை மனதில் கொள்ளுதல் நன்று.

சூரியமண்டலத்தைத் தரிசித்து, வெண்டாமரைப் பூவின்மேலே, செவ்வொளியையுடைய வட்டமண்டலத்தினடுவே உள்ளவராய். மாதுளம் பூநிறத்தினராய், ஒரு திருமுகமும் இரண்டு திருக்கண்ணும் இரண்டு திருப்புயத்திலும் பொருந்திய வெண்டாமரைப்பூ நாளம் இரண்டு பிடித்த திருக்கையும் உடையவராய்ச் சிவந்த வஸ்திரம் தரித்தவராய் உள்ள சூரியமூர்த்தியைத் தியானித்து “சிவ சூரியாய நம” என்று செந்தாமரை பூ முதலிய செம்பூக்களைத் தூவித் தோத்திரம் பண்ணி இரண்டுதரம் ஆன்மப் பிரதக்ஷணம் [தன்னைத்தானே சுற்றுதல்] செய்து “வைகர்த்தயை நம” முதலான பன்னிரண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லிப் பன்னிரண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்து கும்பிட்டு விரும்பிய வரங்களை வேண்டிக் கொள்க. தைப்பொங்கற் பண்டிகை அறுவகைசமயத்தோர் யாவருக்கும் பொதுவான பண்டிகையாகும்.

தைப்பொங்கலுக்கு முதன் நாளிலே போகிபண்டிகை கொண்டாடப்படும். இது ஸ்ரீ ஆண்டாள் மார்கழிமாதத்தில் பாவை நோன்பிருந்து ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை அடைந்து பலபோகங்களையும் எய்தியதைக் குறிக்கும் என்பர். அல்லாமலும் இந்திரனை நினைத்துப் பழையனநீக்கி புதியனவற்றை உபயோகித்து கொண்டாடும் பண்டிகை என்பதாலும் மழைத்தெய்வமாகிய இந்திரனைப் போகி என அழைப்பதாலும் இப் பண்டிகை இந்திரனைக் குறித்துப் பொங்குவது என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

தொல்காப்பியத்தில் கூறியபடி மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ யாவற்றுக்கும் ஆதார சத்தியாக விளங்கும் ஒன்று, கொடிநிலை, வள்ளி, கந்தழி என்னும் மூன்றுமாய் நின்றருள் செய்வதால் அவற்றுக்கு வழிபாடு செய்தல் முறை எனத் தமிழர் கண்டனர். இவ் வழிபாட்டு முறையில் அமைந்தனவே சூரிய பொங்கல், பட்டிப் பொங்கல், கன்னிப் பொங்கல் என்பனவாம்.

தைப்பூசம்

தைமாதம் பூசநட்சத்திரத்தன்று இது கொண்டாடப்படும். தாருகாவனத்தில், தான், சிவபிரானுடன் மோஹினி வடிவந் தாங்கிச் சென்றபொழுது சிவன் செய்தருளிய திருக்கூத்தின் மகிமையை விட்டுணுமூர்த்தி ஆதிசேடனுக்குச் சொன்னார். அதைக் கேட்ட ஆதிசேடன் தானும் அத்திருக்கூத்தைப் பார்த்து மகிழ வேண்டுமெனத் தவமியற்றினான். சிவபிரான் அவன் தவத்திற்கு மகிழ்ந்து, அவன் முன்தோன்றி, தில்லையில் தாம் வியாக்கிரபாத முனிவருக்கு நடமாடிக்காட்ட இருப்பதாகவும் அங்கு சென்று தனது திருநடனத்தைத் தரிசிக்கும்படியும் திருவாய் மலர்ந்தருளி மறைந்தார். அதன்படியே ஆதிசேடனும் தில்லைக்குச் சென்று வியாக்கிரபாத முனிவருடன் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் கூத்துப் பிரானாகிய பரமபதி அவ்விருவருக்கும் தாம் தாருகாவனத்தில் ஆடிய கூத்தை ஆடிக்காட்டினார். ஆதிசேடனாகிய பதஞ்சலி முனிவரும் வியாக்கிரபாதரும் திருநடனத்தைக்

கண்டு களித்த தினம் தைப்பூசமாகும். தைமாதத்தில் பூரணையும் வியாழக் கிழமையும் பூசநட்சத்திரமும் சித்தயோகமும் கூடிய அன்று மத்தியான வேளையில் சிவபெருமான் தில்லையில் வியாக்கிர பாதருக்கும்பதஞ்சலிக்கும் நடனத்தைக் காட்டியருளினார். எனவே மேற்குறித்தபடி தைப்பூசம் அமையும் தினம் அதி உத்தமம். அன்று திரிகரண சுத்தமாக விரதம் அநுட்டித்துச் சிவாலய தரிசனஞ் செய்து ஏழை எளியவர்கட்கு அன்னமிட்டுத் தேவார, திருவாசகம், கோயிற் புராணம் முதலியவற்றைப் பாராயணஞ் செய்து, மத்தியான போசனம் செய்வது நன்று. இஷ்டசித்திகளை யெய்தி இன்புறலாம்.

அர்த்தோதயம், மகோதயம்

தைமாதத்தில் ஞாயிற்றுக் கிழமையும், அமாவாசைத்திதியும், திருவோண நட்சத்திரமும், வியதீபாத யோகமும் சூரிய உதயகாலத்தில் இருக்குமாயின் அத்தினம் விசேஷம் உடையது. இத்தினத்தை அர்த்தோதயம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. இந்நாளில் சகல புண்ணிய நதிகளும் சமுத்திரத்தில் சங்கழிப்பதால் சமுத்திர தீர்த்த மாடுதல் வழக்கம். அன்றைய தினம் சகல தேவாலயங்களில் இருந்தும் எழுந்தருளி மூர்த்தங்களைக் கடற்கரைக்கு உலா எடுத்துச் சென்று தீர்த்தம் ஆட்டி, யாவரும் கடலாடி மகிழ்வர்.

தைமாதத்தில் திங்கட்கிழமையும், அமாவாசையும், திருவோண நட்சத்திரமும், வியதீபாத யோகமும், சூரிய உதயத்தில் கூடுமாயின் அன்றைய தினத்தை மகோதயம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. இத்தினத்திலும் சமுத்திர தீர்த்தமாடுதல் விசேஷமாகும்.

இவை அறுபது வருடத்துக்கு ஒருமுறைவரும். ஒருவர்தம்வாழ் நாளில் இரண்டு அர்த்தோதயங்களையோ இரண்டு மகோதயங்களையோ காணுதல் அரிது. எனவே கிடைக்கும் ஓர் அர்த்தோதயத்திலோ, மகோதயத்திலோ, சமுத்திர தீர்த்தமாடிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து ஏழைகளுக்கு அன்

னம் வழங்கி, விரதமிருந்து மதியபோசனம் உற்றாறுறவின
ருடன் செய்தல் பலகோடிமுறை ஆலயத்தை வலம்வருத
லாகிய பயனையும் பலகோத்திரங்களுக்குத் தீர்த்த யாத்
திரை செய்யும் பயனையும் ஒருங்கே தரும் என்பர்.

மாசி

சிவராத்திரி :-

சிவனுக்கு உரியதாகிய இரவு சிவராத்திரி. இது
மாசி மாதத்தில் தேய்பிறைக் காலமாகிய அபர பட்சத்தில்
சதுர்த்தசி கூடிய தினமாகும். இத்தினத்தில் திரிகரணசத்தி
யுடையவராகவும் ஆசாரசீலம் உடையவராகவும் இருந்து
உபவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும். முதன் நாள் ஒரு
வேளை உண்டு சிவராத்திரியன்று உபவாசமிருந்து நித்திரை
கொள்ளாது சிவத்தியானம், இறைபுகழ் கேட்டல், சிவா
லய தரிசனம் என்பவற்றைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.
ஆன் மார்த்தமாகச் சிவபூசை செய்வோர் தாமே நான்கு
சாமங்களும் சிவபூசை செய்து கொள்வது முறை. நான்கு
சாமங்களிலும் அபிடேகம், அர்ச்சனை, அன்னம், தூபம்,
தீபம், வேதம், திராவிடஸ்தோத்திரம் என்பவைகளால்
சிவனை வழிபடவேண்டும். அபிடேகத்துக்கு முதற்சாமத்
துக்குப் பஞ்சகௌவியமும், இரண்டாஞ் சாமத்துக்குப்
பஞ்சாமிர்தமும், மூன்றாம் சாமத்துக்குப் பாலும், நான்காம்
சாமத்துக்குச் சுத்தமாக அரைத்து எடுக்கப்பட்ட சந்தன
மும் பன்னீரும் உரியன. அர்ச்சனைக்கு முதற் சாமத்துக்கு
வில்வமும் தாமரையும், இரண்டாம் சாமத்துக்குக் குருத்
தைப் பத்திரமும் துளசியும், மூன்றாம் சாமத்துக்குக்
கிளுவைப் பத்திரம், விளாத்தி பத்திரம், சிறுசண்பகம்
என்பனவும், நான்காம் சாமத்துக்குக் கருநொச்சிப் பத்தி
ரமும், நந்தியாவர்த்தமும் உகந்தன. வில்வபத்திரம், கரு
நொச்சி, மாவிலங்கை, விளாத்தி, வன்னி என்பனவும்
அர்ச்சனைக்கு உகந்தன. நான்கு சாமத்துக்கும் தோத்திர
மாக முறையே இருக்குவேதம், யசூர் வேதம், சாமவேதம்,
அதர்வணவேதம் என்பனவும் முறையே சம்பந்தர் திரு

முறை, அப்பர் திருமுறை, சுந்தரர் திருமுறை மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகம் என்பனவும் உகந்தன.

திருக்கோயில் சிவனுக்குகந்த ஸ்நபரூபிஷேகம், ருத்திரா பிஷேகம் முதலியனவும் சாமந்தோறும் செய்து நான்கு சாமப் பூசைகளைச் செய்வதுண்டு.

விரதங்களில் மகா உத்தமமானது சிவராத்திரி விரதமாகும். இது ஐந்து விதமானது. அவை முறையே நித்திய சிவராத்திரி, யோக சிவராத்திரி, பட்சசிவராத்திரி மாத சிவராத்திரி, மகா சிவராத்திரி என்பனவாம். இவற்றில் அநேகர் கைக்கொள்வது மாசி மாதத்தில் வரும் மகா சிவராத்திரியேயாகும்.

கற்ப காலத்தில் படைப்போனாகிய பிரமன் இறந்துவிட எல்லா உயிர்களும் பிரளயத்திலே அழிந்தொழிந்தன. சிவனும் சக்தியுமே எஞ்சி நின்றனர். அப்போது எங்கும் அந்தகாரம் பரவியிருந்தது. பலகோடி ஆண்டுகள் கழிந்தன. உமாதேவியார் அந்த இரவுப் பொழுதில் சிவனை அர்ச்சித்து உலகங்களையும் சராசரங்களையும் சிருஷ்டிக்கப் பழையபடி பிரமனை அதிட்டித்துப் படைத்தும், திருமாலை அதிட்டித்து யாவற்றையும் நிலைபெறவும் செய்யும்படி வேண்டினார். உமாதேவியார் சிவனை அர்ச்சித்த அந்த இரவே மகா சிவராத்திரி எனச் சொல்லப்படுகிறது.

பிரமனும் திருமாலும் தாமே உயர்ந்த பிரமம் என அகந்தை கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டு நின்ற போது அவர்கள் நடுவே ஜோதிப் பிழம்பாக நெடிதுயர்ந்து நின்று அவர்களிருவரையும் முறையே திருமாலை அடியையும் பிரமனை முடியையும் தேடிக்கரணும்படி அசரீரியாகப் பணித்து, அவர்கள் அடிமுடி தேடியும் காணாது தம் அகந்தை அழிந்து, சிவனை பரப்பிரமம் எனத்தெளிந்தனர். அப்படி ஜோதியாகத் தோன்றிய இரவே மகா சிவராத்திரி என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இறைவி இறைவனின் திரிநேத்திரங்களையும் விளையாட்டாகக் கைகளால் மூட அண்டங்களெல்லாம் இருண்டு எங்கும் அந்தகாரம் சூழ்ந்தது. சோமசூரிய அக்கினிகளே இறைவனின் மூன்று கண்களும் ஆகும். அந்தகாரத்தின் கொடுமையைத் தாங்கொணாத பதினொரு உருத்திரர்களும் திருவிடை மருதாரை வந்தடைந்து அங்கு சிவபெருமானை வணங்கப் பின்னர் அந்தகாரம் நீங்கிச் சிருஷ்டி முதலானவை தொடர்ந்ததாக சொல்லப்படுகிறது.

இவ்விரதத்தை முறைப்படி அநுட்டிப்போர் இம்மை மறுமைப் பயன்களை எய்துவரெனக் கூறப்படுகிறது. திருநந்தி தேவர் சிவராத்திரி விரத மகிமையைக் கூறக்கேட்டு அதனை அநுட்டித்த சூரிய சந்திர அக்கினிகள், இயமன், இந்திரன், குபேரன், விஷ்ணு, பிரமன் முதலியோர் இட்டசித்திகளைப் பெற்றனர். விஷ்ணு சக்கராயுதத்தையும், ஸ்ரீதேவியையும் பெற்றார். பிரமன் சரஸ்வதியைப் பெற்றான். இன்னும் இவ்விரத நாளில் ஒரு எலி சிவனுக்கு எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கில் நெய்குடிக்கச் சென்று அதை அறியாமலே திரியைத் தூண்ட விளக்குச் கடர்விட்டு எரிந்ததால் சிவபுண்ணிய பலனால் மறுபிறப்பில் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்தது எனச் சொல்லப்படுகிறது. வேட்டைக்குச் சென்ற வேடன் ஒருவன் கண்விழித் திருத்தற்காகத் தான் இரவில் ஏறியிருந்த வில்வமரத்தின் இலைகளை ஒவ்வொன்றாகத் தன் அம்பால் தட்டி வீழ்த்துதலும் அவை மரத்தடியில் இருந்த முனிவர்களால் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தில் மேல் வீழ்ந்தால் சிவனைச் சிவராத்திரி தினத்தன்று அர்ச்சித்த பலனால் நற்கதி பெற்றதும் உண்டு எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

முறைப்படி செய்வதால் அதிக விரதபலனை மகாசிவராத்திரி கொடுக்கும் எனத் தெரிந்தும் மக்கள் அதைக் கடைப்பிடிக்காமல் தவறான முறையில் சிவநிந்தையாக, சீட்டாட்டம், படக்காட்சி, கூத்து முதலிய கேளிக்கைகளில் கழித்து சிவநிந்தைக்கு உடனாகி கடுநரகடைவதற்கு முந்திநிற்பது என்னே மடைமை.

நாம் இன்று அநுபவிக்கும் துன்பங்களுக்குச் சிவநிந்தையே காரணமாகும் எனின், சிந்தித்துப் பார்க்கும் அறிவுள்ளோர் யாவரோ?

பங்குனி

பங்குனி உத்தரம்

பங்குனி மாதத்தில் உத்தர நட்சத்திரத்தன்று இவ்விரதம் அநுட்டிக்கப் படுகின்றது. பார்வதி பரமேஸ்வரர்களைத் திருமணக் கோலத்தில் தியானித்தல் இவ்விரதத்தின் மகத்துவம். இதைத் திருமண விரதம் என்றும் அழைப்பர். இளைஞர்களும் கன்னியரும் இவ்விரதத்தை அநுட்டிக்கத் தொடங்கின், காலக்கிரமத்தில் மனத்துக் கினியவரைத்தம் தாம்பத்திய வாழ்வுக்கு உரியவராக எய்தப் பெறுவர்.

இவ்விரதத்தை அநுட்டிக்கும் முறையைப் பார்ப்போம். சிவ பார்வதி வடிவங்களைப் பொன்னால் அமைத்து அபிடேகம், ஆராதனை முதலியன செய்து சிவபெருமானது விக்கிரகத்தை உமையம்மை விக்கிரகத்தோடு எழுந்தருளச் செய்து தம் மனத்தில் வரித்தவரை அடைந்து தாம்பத்தியம் நடாத்தத் திருவருள் புரியும் வண்ணம் வேண்டுதல் செய்தல் முறை. இன்னும் வசதியுள்ள தனவந்தராயின் அந்தணன் ஒருவனை அவனுடைய மனையாளுடன் அழைத்து வேண்டியன கொடுத்துத் தமது மனையில் சுத்தமான இடத்தில் அடிசில் சமைத்து உண்ணச் செய்து சிவபார்வதியார்களைத் திருமணக் கோலத்தில் மனதில் தியானித்து அவ்வந்தணத் தம்பதியர்கட்குக் கூறை, தாலி, மஞ்சள், குங்குமம், சொர்ணபுஷ்பம், குருதட்சணை முதலியன வழங்கி அந்தணரிடம் திருநீறு வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு அவர்களை வாயில்வரை கூட்டிச்சென்று வழியனுப்பி வைத்த பின்னர்; தான் போஜனம் செய்யாமல் சிவாலயத்துக்குச் சென்று தரிசனஞ் செய்து, சூரிய அஸ்தமனத்துக்குப் பிறகு போஜனஞ் செய்தல் வேண்டும். அன்றிரவு தர்ப்பையினால்

செய்த பாயிலோ ஓலைப்பாயிலோ தர்ப்பையைப் பரப்பியோ உறங்க வேண்டும்.

அடுத்த நாட்காலை சற்பிராமணர் ஒருவருக்குத் தானம் வழங்கித் திருநீறு பெற்றுத் தரித்துக் கொண்டு சிவனடியார் ஒருவருக்கேனும் அன்னமிட்டுப் பாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு இவ் விரதத்தினை அநுட்டித்த இந்திரன் இந்திராணியையும், திருமகள் திருமாலையும், இரதி மன்மதனையும், பிரமன் சரஸ்வதியையும், சந்திரன் இருபத்தேழ்கன்னியரையும் மணந்து பெருவாழ்வெய்தினர். இதன் மகிமை சொல்லில் அடங்காது.

பங்குனி உத்தரத்திலே மைலாப்பூரில் கபாலீஸ்வர ஆலயத்தில் கபாலீஸ்வர மூர்த்திக்கு ஒன்பதாம் நாள் திருவிழா நடைபெறும். இதைத் திருமண மகோற்சவமாகக் கொண்டாடுவர். அன்றைய நாளில்தான் திருஞானசம்பந்தர்பூம்பாவையை மறுபடிப் பெண் உருவம் பெற்றுக் குடத்திலிருந்து எழுந்துவரத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

பிரதோஷ விரதம்

இராக் காலத்தின் முன் எனப் பொருள் தரும் 'பிரதோஷம்' எனும் விரதம் ஒரு புண்ணிய விரதமாகும்.

சுக்கில பட்சம் [பூர்வ பக்கம்] எனப்படும் வளர்பிறை, கிருஷ்ணபட்சம் [அபர பக்கம்] எனப்படும் தேய்பிறை ஆயகிவற்றில் வரும் திரயோதசித் திதியிலே சூரியன் மறைவதற்கு முன் மூன்றே முக்கால் நாழிகை தொடங்கிமறைந்து, மூன்றே முக்கால் நாழிகை வரையுள்ள காலம் "பிரதோஷ காலம்" எனப்படும். இந்நாளில் அநுட்டிக்கப்படும் விரதம் பிரதோஷ விரதம் ஆகும். இது சிவபெருமானை நோக்கி அநுட்டிக்கப்படும்.

தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த போது எழுந்த நஞ்சினைக் கண்டு அஞ்சி அவலப்பட்டு ஓடினர். அப்போது

இடப தேவரிடத்தில் ஒளித்துக் கொண்டனர். சிவபெருமான் அவர்கள் மேல் கருணை கூர்ந்து இடபதேவருடைய இரு கொம்புகளிடையிலே காட்சி கொடுத்து அந்நஞ்சினை உண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினார். இறைவியுடன் இறைவன் அமர்ந்து இடப தேவரது கொம்புகளுக்கிடையே நின்று திருநடனம் புரிந்தார்.

இவ்வாறு சிவபெருமான் ஆலகால விடத்தையுண்டு தேவர்களைக் காத்தருளியது, வளர்பிறையும் திரயோதசியும், சனிக்கிழமையும் கூடிய மேற்கூறிய பிரதோஷ காலத்திலாகும். தேவரும் ஏனையோரும் இறைவனைத் தரிசித்து அருள் பெற்றது இத்தினத்திலாகையினால் சனிப்பிரதோஷம் விசேடமானதாகும். இவ் விரதத்தைச் சனிப்பிரதோஷ நாளை முதலாகக் கொண்டு தொடங்குதல் சிறப்பானதாகும்.

இத்தினத்தில் பகல் உணவின்றி சூரியன் மறைவதற்கு முன்னர் நீராடிச் சிவனைத் தரிசித்தல் வேண்டும். பிரதோஷ காலம் கழித்த பின்னர் பாரணஞ் செய்தல் வேண்டும். இவ்விரத நேரங்களிலே நித்திரை செய்தல், நீராடல், உண்ணல், பிரயானஞ் செய்தல், எண்ணெய் தேய்த்தல் போன்றன தவிர்க்கப்படுதல் நலம்.

குறிப்பிட்ட முறைப்படி சிவனை வழிபடின் பிணி, வறுமை, பசி, பாவம், பயம், மரணவேதனை முதலான ஒழிந்து நன்மை பெருகும், தீமை அகலும், செல்வம் பெருகும், முத்திக்கு வழிபிறக்கும்.

விவாகக் கிரியை

பூர்வக்கிரியையுள் ஒன்றாகவும் இல்லக் கிரியையுள் ஒன்றாகவும் இது விளங்குகிறது. வேதங்கள் எண்வகை மணங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. வேதகலாசாரம் பரவிய மக்களிடையே எண்வகை மணங்களும் வழக்கிலிருந்தன. ஆனால் அரசபரம்பரையினரிடையே மாத்திரம் சுயம்வரமணம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. சங்ககாலத்தமிழ் மக்களிடையே உயர்ந்த மணமாகக் காந்தர்வம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. இம்மணம் களவு மணமான காரணத்தால் பின் கற்புமணமாக்க வழிவகை செய்தனர். இதனைத் தொல்காப்பியனார்.

“பொய்யும் வழுவந் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

எனக் கூறியுள்ளார். பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தைவதம், காந்தர்வம், ஆசுரம். இராக்கதம், பைசாசம் ஆகிய எண்வகை மணங்களுள் பிரசாபத்தியமணமே இன்று எம்மிடையே வழக்கிலுள்ளது. இது தவிர்ந்த மணங்கள் மறைமுகமாக இருந்து சட்டத்தின் மூலமும், நாகரிகத்தமுவுல்களின் மூலமும் கைவிடப்பட்டுள்ளன.

பிரசாபத்திய மணமானது, கொடுப்போரும் அடுப்போரும் கூலந்து பேசிச் செய்யும் திருமணமாகும். இது இன்றைய நிலையில் சிவ வழிபாட்டுடன் அல்லது விநாயக வழிபாட்டுடன் ஆற்றப்படுகிறது. சிவவழிபாட்டுத் திருமணமே சமய பூர்வமானது எனச் சொல்லலாம். காண்பத்திய நெறி செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில் விநாயக வழிபாட்டுத் திருமணம் இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆலயங்களில் திருமணக்கிரியை நடைபெறுவது வழக்கிலுண்டு. திருஞானசம்பந்தர் திருமணம் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது. சுந்தரருக்கும் பரவையாருக்கும் இடையில் தொடர்பு ஆலயத்திலேயே ஏற்பட்டது. ஆனால் வேதவிதிப்படி இல்லத்திலேயே திருமணக்கிரியை நடைபெறுதல் வேண்டும்.

திருமணத்தில் ஆரம்பநிலையாக மணமக்களின் சாதகங்கள் பொருத்தம் பார்க்கப்படுகின்றன. அதன்பின் நல்லோரையில் “பொன்னுருக்கல்” என்னும் சடங்கு மணமகளில்லத்தில் நடைபெறும். உருக்கப்பட்ட பொன்னே மாங்கல்யம் செய்ய உதவுகிறது. சில இடங்களில் மணமகன் கடுக்கன்பூணல் தலைப்பாகை அணிதல் ஆகியனவும் அன்றே இடம் பெறுகின்றன. மணமகளில்லத்தில் கன்னிககால் நாட்டுதலும், ருதுசாந்திசெய்தலும் இடம் பெறுகின்றன. மணமகள் பூப்படைந்த காலத்தில் ருதுசாந்தி செய்யப்படுதல் மரபு. தவறின் திருமணத்திற்கு முன் அதனைச் செய்கின்றனர்.

இத்திருமணக்கிரியையில், வேதங்கூறிய காரணத்தாற்போலும் வருண அடிப்படை புகுத்தப்பட்டுள்ளது. சமாவர்த்தனம் முதலிய கிரியைகள் பிராமண வருணத்திற்குச் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. சூத்திரவார்க்கும் கிரியைகளில் சிறப்பிடம் கிடைத்த தென்றால் தீட்சை வழிகூறும் ஆகமங்களின் உதவி எனலாம். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்நோக்கிப் பார்ப்போமானால் சாதாரண குடும்பங்களிடையே “சோறுகொடுப்பித்தல்” என்பதனோடு திருமணங்கள் நிறைவேறியுள்ளன. அத்துடன் பெரியவர் ஒருவர் முன்னின்று தேங்காய் உடைத்து மாங்கல்யம் அணிவித்தலும் வழக்கில் இருந்து வந்தது. இதுவரை வழக்காற்று முறைகளைக் கூறியுள்ளோம். இனி, சாத்திர முறைப்படி கிரியையின் அங்கங்களை நோக்குவோம். தேவைப்படும் போது வழக்குவேறுபாடுகளையும் காட்டிச் செல்வோம்.

விவாகக் கிரியை, பஞ்சகவ்லியபூஜை, சங்கற்பம், விக் நேஸ்வரபூஜை, மஞ்சட்காப்புக்கட்டுதல், சந்திர கம்பபூஜை சிவகும்பபூஜை, நவக்கிரகபூஜை, சிவாக்கினிவளர்த்தல், கூறை கொடுத்தல், மாலையிடுதல், நாந்திமுகபூஜை, கன்னிகாதானம்செய்தல், மாங்கல்ய தாரணம், பால்பழம் கொடுத்தல், கோதரிசனம், ஏழடிநடத்தல், அம்மிமிதித்தல், அருந்ததிகாட்டல், ஆசீர்வாதம், அறுகரிசியிடல், ஆரத்தி எடுத்தல் என்னும் அங்கங்கடையுடையது.

விவாகம் என்னும் சொல்லுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளல் என்றும், பாணிக்கிரகணம் என்னும் சொல்லுக்குக் கைப் பிடித்தல் என்றும் பொருள் கூறுவர். திருமணக் கிரியை மணமகளில்லத்திலேயே நடைபெறும். அதற்கென அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில், கிழக்கு நோக்கிய மணவறையும் அதற்கென எதிரில் அமைத்த அரசாணியும் மாவிலை தோரணங்களும் மண்டபத்தை அலங்கரிக்கும். இறைவன் சத்யோசாத முகத்தோடு அம்பாள் சமேதராக மேற்கு நோக்கிக்கும்பவடிவில் அமைந்திருப்பார். இது சிறுயாகமாக இருப்பதால் இறைவன் மேற்கு முகமாக இருந்து அருள் செய்வதோடு அங்குரார்ப்பண சகிதமாகச் சந்திரகும்பமும் இடம்பெறும். வேறு விதமாகக் கூறினால் மண்டபத்தின் தென் மேற்கு மூலையில் பஞ்சகவ்வியம் விக்நேஸ்வரர் என்பனவும், வடமேற்கு மூலையில் சந்திரனும், வடகிழக்கு மூலையில் சிவகும்பமும் இடம்பெற வேண்டும். நடுவில் அக்கினி வளர்க்கப்படும். அக்கினிக்குக் கிழக்கில் நவக்கிரக கும்பங்கள் வைத்துப் பூசிக்கப்படும். மணவறையில் மணமகள் இறைவனாகவும், மணமகள் இறைவியாகவும் பாவனை செய்யப்படுகின்றனர்.

பஞ்சகவ்விய பூஜை

பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பவற்றோடு தருப்பை சேர்த்து நீரும் கலக்கப்பட்டுப் பூசிக்கப்படுகிறது. இது ஸ்தான சுத்தி, திரவிய சுத்தியின் பொருட்டும் மணமக்களின் சுத்தியின் பொருட்டும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. சங்கற்பம் செய்து மணமக்களுக்குக் காப்புக் கட்டுமுன் அவர்களைக் கொண்டு ஆசமனம் செய்விக்கப்படுகிறது. ஆத்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம் ஆகிய தத்துவங்களைப் பரிசிக்கும் முகமாக மூன்று முறை குடிப்பிக்கப்படுகிறது.

சங்கற்பம்

நடைபெறும் திருமணக்கிரியை விநாயகப் பெருமானிடம் வேண்டுகல் மூலம் இடையூறின்றி நிறைவேறுதற்

பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தல் இச்சங்கற்பமாகும். திருமணக் கிரியையில் முக்கிய கர்த்தா மணமகனாகிறார். கன்னிகாதானம் செய்வதற்கு மணமகளின் தந்தைக்கும், நாந்திமுகத்திற்கு மணமகளின் தந்தைக்கும் சங்கற்பம் செய்யப்படுகிறது. சங்கற்பம் செய்யப்பட்டதற்கு அறிகுறியாகப் பவித்திரம் என்னும் தருப்பையாலாகிய மோதிரம் இடப்படுகிறது.

விக்நேஸ்வர பூஜை

திருமணக் கிரியையில் விநாயகர் மஞ்சள் மாவினால் உருவாக்கப் படுகிறார் மங்கலமாக விளங்குபவராக வீற்றிருப்பார். முறைப்படி பூசை செய்து தேங்காயுடைத்து வழிபடப்படுவர். பிரகிருதிமாயை அண்டவடிவினது. அண்டவடிவத்தையே உடலெங்கும் தாங்குமவர் அண்டத்தின் முதல்வர். ஆதவினால், உலகில் நடைபெறும் காரியங்களுக்கு கெல்லாம் தனிமுதல்வருமாகிறார். இல்லக் கிரியையில் நடைபெறும், பூர்வக்கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் விநாயகர் இடம்பெறுவது கவனிக்கற்பாலது.

காப்புக் கட்டுதல்

மணமக்கள் பார்வதிபரமேசுவரர் என முன்னர்க் கூறினோம். காப்புக் கட்டுதல் மூலம் விவாகக் கிரியை முடிவுறும் வரையில், அவர்கள் இரட்சிக்கப் படுகின்றனர். விழாக்காலங்களில் வீதியுலாவரும் விக்நேசங்களுக்குக் காப்புக் கட்டி இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். மந்திரிக்கப் பெற்ற நூலினால் ஆகிய காப்பு வலிமையுடையது. கட்டியவர்களைத் தொடக்கு முதலியன பற்றாதென்பது சாத்திர சம்மதமுமாகும். மணமகனுக்கு வலது கையிலும் மணமகளுக்கு இடது கையிலும் இக்காப்பினைப் புரோகிதர் கட்டுவார். காப்புக் கட்டும்போது தேங்காய் உடைப்பது மரபு.

சந்திர கும்பபூஜை

பயிர்களுக்கு அதிபதியான சந்திரன் பூசிக்கப் படுகிறார். சந்திரனைச் சுற்றிவர நவதானியங்கள்

முனையிடப்படுகின்றன. உயிரின் வளர்ச்சிக்கு வித்திடுபவை தானியங்கள். அங்குரார்ப்பணத்திலிருந்து விழாவின் பயனை அறிய முடியும். மகோற்சவகாலங்களில் நடைபெறும் அங்குரார்ப்பணம் விழாவின் பயனைக் குறிப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். திருமணக் கிரியையின் போது நடைபெறும் அங்குரார்ப்பணம் சத்தியாங்குரம் எனப் பெயர் பெறுகிறது. உடனடியாகச் செய்யப்படுவதொன்றாகும்.

சந்திரன் இங்கு அமிர்தேஸ்வரன் எனப்பெயர் பெறுகின்றார். அவரைச் சுற்றியுள்ள பாத்திரங்களில் முனையிடப்பட்ட தானியங்களில் வைகர்த்தனன் முதலாய பன்னிரண்டு சூரியர்களும் அர்ச்சிக்கப்படுகின்றனர். பொதுவாக மங்களக் கிரியைகள் யாவற்றிலும் இவ்வங்குரார்ப்பணம் இடம் பெறுகிறது, அதுவும் யாகக் கிரியைகளில் முக்கியமாக இடம் பெற வேண்டியது.

சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி வளர்த்தல்

சிவன் மேற்கு நோக்கிய சத்தியோசாதமுகத்துடன் வீற்றிருப்பார் எனமுன்னர்க் காட்டப்பட்டது. இவர் மந்திர ரூபமாகப் பூசிக்கப்படுகிறார். இடது பாகத்திலிருக்கும் அம்மை வர்த்தனி எனப்பெயர் பெறுகிறார். எனவே சிவன் கும்பத்திலும் அக்கினியிலும் பூசிக்கப்படுகிறார் இறைவனுக்கு விசேடமான இருப்பிடங்களுள் ஒன்று அக்கினி. அக்கினி ஒரு பிராயச்சித்தப் பொருளாகவும் அமைகின்றது. வேதங்கள் அக்கினியைப் புரோகிதனாக மதிப்பிடுகின்றன. அதன் தொழில் கொடுத்தலாகும். மனிதனால் கொடுக்கப்படும் திரவியங்களைத் தெய்வத்திற்குக் கொடுப்பதும் தெய்வத்தால் கொடுக்கப்பட்டவற்றை மனிதனுக்குக் கொடுப்பதும் இதிலடங்கும்.

அக்கினி சுரட்சிப் பொருளாகவும் விளங்குகிறது. அக்கினியை அத்தியாகக் கொண்ட மனிதன் கண்கண்ட தெய்வமாகவும் அக்கினியைக் கருதினான். உண்மை தவறாமல் வாழ அக்கினியைக் கொண்டு சத்தியம் செய்தான் இந்த மரபு திருமணக் கிரியையிலும் இடம் பெற்றது.

“அந்நாளில் அழற்கடவுள் கரியாக” எனக் கந்தபுராணம் இரதிபுலம்பலில் எடுத்துக் காட்டுகிறது. வேத ஆகமக் கிரியைகள் இரண்டறக் கலந்த காரணத்தால் இந்து மதக் கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் அக்கினி வளர்த்தல் முக்கிய அங்கமாகிறது.

கூறை பொடுத்தல், மாஸையிடல்

இது மந்திரவாசம் வழங்கல் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. புதியவஸ்திரம், மாலை, அலங்காரப் பொருள்கள், மங்கலப் பொருள்களான மஞ்சள், குங்குமம், தேஜஸ்பழம், மஞ்சள் நிறமான வாழைப்பழம் என்பன கூறையோடு இடம் பெறுகின்றன. கூறையோடு இவை சேர்ந்த பாங்கு வழக்கமாக இருக்கலாம். அத்துடன் கூறையைத் தட்டில் வைத்து எல்லோரையும் கொண்டு தொடுவிப்பதும் நல்லா சீர்வாதம் பெறும் நோக்கமேயாம். சிலகாலங்கட்கு முன்பு எல்லாரையும் கொண்டு தொடுவிப்பது இல்லையென்றே கூறவேண்டும். மணமகள் தனக்குரியவளாக்குதல் நோக்குடன் உடையையும் கூட அளித்து வந்தான் என்பதாகும். வேத விதிக் கிரியைகள் சீதனம் அளிக்கும் வழக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. “கன்யாம் கனகசம்பன்னம்”, என்னும் சுலோகம் இதைத் தெளிவு படுத்துகிறது. தமிழ்வழக்கில் சீதன வழக்கம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவ்விடத்திலேயே கூறை தொடுத்தல் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

கொடுக்கப்பட்ட கூறை உடுக்கப்பட வேண்டிய தொன்று, அது உலகியல் நீதியுமாகும். ஆனால் சிலர் திருமணக் கிரியையில் முகூர்த்தம் தவறும் பட்சத்தில் கூறை உடுத்தாமலேயே மாங்கல்யதாரணம் செய்வீக்கின்றனர். சமய நீதியாக மந்திரவாசம் வழங்கல் முக்கியமேயன்றி உடுத்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. பெண் முக்காடிட்டு மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றாள். இது முஸ்லிம் களின் கலாசார பிரதிபலிபெனலாம். இந்திய வழக்கில் விதவைப் பெண்கள் தலையை மழித்தும் முக்காடிட்டும் வாழ்வதனை முஸ்லிம் கலாசாரத்தாக்கம் எனச்சரித்திராகிரியர்கள் குறிப்பிடுவதும் நோக்கற்பாலது.

கூறை கொடுத்தல் இரு வி த மா க வழக்கிலுள்ளது. கன்னிகாதானத்திற்குமுன் கூறை கொடுத்தலும் கன்னிகாதானத்திற்குப்பின் கூறை கொடுத்தலுமாம். இதேபோன்று மாலையிடுதலிலும் வேறு பாடு உண்டு. மாங்கல்யதாரணத்திற்கு முன் மாலையிடுதலும் மாங்கல்யதாரணத்திற்குப் பின் மாலையிடுதலுமாகும். கூறையுடன் மாலையிடுதல் வழக்கமாகவும் உள்ளது. தற்காலத்தில் கூறையடுத்து வரும் போது மணமகள் கையில் மாலையுடன் வந்து அணிவதைக்காணலாம். திருமணக் கிரியையில் கன்னிகாதானம் முக்கியம் பெறுகிற தேயன்றி மாலையிடலோ மாங்கல்யதாரணமோ முக்கியத்துவம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஆரியப்பண்பாடும் திராவிடப்பண்பாடும் கலந்த ஒரு முறை திருமணத்துள் புருந்துவிட்ட தெனலாம். சுயம்வரமுறையிலேயே மாலையிடுதல் முக்கியத்துவம் அடைகிறது. நளமகராசன் சரிதை, பாஞ்சாலிகதை ஆகியவற்றில் மாலையிடல் நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. ஒருவருக்கொருவர் மாலையிடுதலேயன்றி மாலை மாற்றுதல் பொருத்தமுடையதாகத் தெரியவில்லை.

நாந்திமுகம் என்பது மணமகளின் பிதிரர் வழியின் ஆசீர்வாதம் பெறுதலாகும். சந்ததிவளர்ச்சியின் பொருட்டுத் தம் வழியின் ஆடவன் மணஞ் செய்து கொள்ளும் போது பிதிரர் மகிழ்ச்சியடைவர். அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தால் ஆண்மகவு பிறக்கும் என்பது இந்துமக்கள் நம்பிக்கையாகும்.

கன்னிகாதானஞ் செய்தலும் நாத்தி முகமும்

கன்னிகாதானம் செய்யும் போது ஒத்தகோத்திரத்து. மணமக்கள் என்பதனைச் சபையினர் அறியும் பொருட்டு புரோகிதர் இருவழிக் கோத்திரத்தையும் கூறுவர். அவ்வாறு கூறும்போது உயர்வருணத்தவர்க்குக் கோத்திரநியுகிகள் உண்டு. சூத்திரவருணத்தவர்க்குப் பொதுவாகச் சிவகோத்திரமென்றே கூறுவர். மணமகன் தந்தை அவரது தந்தை, அவரது தந்தை (மணமகன், தந்தை, பேரன், பீட்டன்) என நான்கு வழியையும் கூறுவர். இதேபோன்று மணமகன் வழியையும் கூறி இந்தப் பெண்ணைத் தத்தம் செய்கின்றேன் என மணமகளின் தாயும் தந்தையும் தாரை

வார்த்து மணமகன் கையிலே மணமகளைக் கொடுப்பார். அக்கினி, சபையார், சந்திரன், சூரியன், சிவன், அம்பாள் சாட்சியாக எந்நாளும் இனியுன்னைப் பிரியலம் என்று சத்திய வாக்குச் செய்து அதனை மணமகன் ஏற்றுக் கொள்வர். இதன் பின்பே மாங்கல்ய தாரணம் நடைபெறும்.

மாங்கல்யதாரணம்

மங்கலநாண் ஆதியில் மஞ்சள் கயிற்றினால் ஆக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது பொன்னால் இழைக்கப்படுகிறது. தாலி என்று கூறப்படும் பொன்கட்டி சுபவேளையில் உருக்கப்பட்ட பொன்னால் மட்டும் செய்யப்படும் எனமுன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். நாண் (கொடி) பற்றிக் கட்டுப்பாடு இருக்கவில்லை. இத்தாலி வருணத்திற்கேற்ப இலைச்சினைகள் பொறிக்கப்பட்டதாயிருக்கும். சிவகோத்திரத்தார்க்குத் திரி சூலம் பொறித்திருப்பார்கள். ஆனால் வேறுபாடுகளை இக் காலத்தில் காணல் அரிது. தாலியில் மஹாலட்சுமி பூசிக் கப்படுகிறாள். “புலிப்பற்கோத்த புலம்பு மணித்தாலி, எனும் தொடர் சங்கிலிக்கியங்களில் பயின்றுவருகிறது.

மாங்கல்யதாரணம் முடிந்த பின்பே மணமகன் மண மகனின் இடப்பாகத்தில் இடம் பெறுகிறாள். அதற்குமுன் வலப்பாகத்தில் அமர்ந்திருப்பாள். மாங்கல்ய தாரணம் முடிந்தபின்பு சிவன் அம்பாளாக மணமக்கள் பாவனை செய்யப்படுகின்றனர். மாங்கல்ய நாணில் மூன்றுமுடிச்சு இடம் பெறும். அம் மூன்றுமுடிச்சு, தாலிக் கொடியில் அங்குமிங்கும் ஓடாமல் இரண்டும் இருபக்கத் தலைப்பையும் சேர்த்து முடி வதால் ஒன்றுமாக மூன்று இடம் பெற்றிருக்கலாம். இதற்குப்பல அர்த்தங்கள் கூறுவர்.

பால் பழம் கொடுத்தல், பூதாக்கலம் உண்டல்

இதனைப் பழைய ஸ்மிருதிகள் மதுபர்க்கம் எனக்கூறும். பால், தயிர், நெய், தேன் என்பவை கலந்த கலவை எனக்கூறுவர். ஆனால் இன்று பாலும் பழமும் சேர்ந்த கலவையை மணமகளைக் கொண்டு முதலிலும் மணமகளைக்

கோண்டு அடுத்தும் கொடுப்பிப்பர். இதனையடுத்துச் சோறு கொடுத்தல் என்னும் பூதாக்கலம் நடைபெறும். இது தற் காலத்தில் திருமணம் முடிந்த பின்பே நடைபெறுகிறது. பழைய காலத்தில் ஒரு கலத்தில் இருவரும் உண்டனர். அவர்களிடையே நெருக்கத்தை ஏற்படுத்த இவ்வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

கோதரிசனம்

கோதரிசனம் என்பது பசுக்கன்றை மணமக்கள் இரு வரும் தரிசிப்பதாகும். கன்னிப்பசுக்கன்று உரியதேயன்றி மற்றவையாகா. “கோவத்சம்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தரிசனத்திற்குக் கோவின் பின்புறமே உரியதாகும். பசுவில் தேவர்கள் உறைகிறார்கள் என்பது சாஸ்திரசம்மதமாகும். கோவிள் பின்புறத்தில் மஹாலட்சுமி வீற்றிருக்கிறாள் எனக் கூறப்படுகிறது. கோசலம், கோமயம், பால் போன்ற பொருள்களும் பின்புறத்திலல்லவா நோக்கப்படுகிறது. பழங் கால மக்கள் மாடு செல்வமெனக் கொண்டனர். சீதனமா கவும் மாடுகளை அளித்தனர். கோதரிசனத்தைத் தொடர்ந்து வாழ்க்கையின் நெறியை வழிப்படுத்தும் அமிசங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

ஏழடி நடத்தலும் அம்மிமிதித்தலும்

மணமக்கள் வலம்வருதலின் ஆரம்பமாக ஏழடி நடந்து செல்வர். மணமகளின் ஏழுதலை முறையினர் சபிண்டர் எனக் கூறப்படுவர். “மூவேழ் சுற்றம்” எனத்திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. மாங்கல்யதாரணம் நிறைவேறியபின் மண மகள் மணமகன் வழியாகி விடுவாள். அவளுக்கும் அவளின் பிறப்பு வழியார்க்கும் தொடர்பு நீங்கிவிடுகிறது. தொடக்கு வழியும் அற்றுப் போய் விடுகிறது. அவ்வாறு ஏழடி நடந்த அவர்கள் தம்பதியராகக் கற்பு வழிப்பட்டவர்கள் என்பதனை உணர்த்த அம்மிமிதித்தல் நடைபெறுகிறது.

மணமகன் மணமகளின் வலது காலே அம்மியில் தூக்கி வைப்பார். அம்மி நிலையாம்தன்மையை உணர்த்துவதாகும். கற்பிலும் நிலையாக இருத்தல் வேண்டும். என்பதனை இது குறிக்கிறதென்பர். சிவர் அகலிகை வரலாற்றைக் குறிப்ப

தென்பர். இவை வழக்கிலுள்ளவை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. மூன்று முறை வலம் வந்தபின் இருவரும் சிவாக்கினிக்குப் பூர்ணகுதி செய்து வழிபடுவர்.

ஆசீர்வாதமும் அறுகரிசியிடலும்

புரோகிதர் வடமொழிச் சுலோகங்களைக் கூறி மணமக்களை ஆசீர்வதிப்பர். பின் மணமகன் வழியாரும் மணமகள் வழியாரும் அறுகரிசியிட்டு வாழ்த்துவர். இறைவனின் அர்ச்சனை வழிபாட்டில் அட்சதையும் (அரிசி) அறுகும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. அறுகு சிறந்த மருத்துவசஞ்சீனி அட்சதை ஆன்மீகவளர்ச்சிச்சாதனம். பதினாறு பேறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வுவாழ வேண்டி அறுகரிசியிட்டு வாழ்த்துவர். மணமக்கள் சிவன் உமை வடிவமாகையால் பாதாதி கேசமாகவே அறுகரிசியிடுதல் வேண்டும். இவ்வாறு பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதம் பெற்ற மணமக்கள் இல்லற வாழ்விற்கு உரியவராகி பஞ்ச யக்ஞத்திற்கு வழிகோலும் தலைவன் தலைவியராகின்றனர். உலக இயக்கத்திற்குக் கருத்தாவுமாகின்றனர்.

ஆராத்தி எடுத்தல்

இவ்வழக்கம் மங்கலமானது. திருமணவைபவங்களிலும் போர்வீரன் வெற்றிவாகை சூடிவந்த காலத்தும் இதுநடைபெறுகின்றது. பழம் பெருங்காவிமயமான நடைதம் கறுப்பு நிறமான திலகம் இடுவதையே ஆரார்த்தி எடுத்தலின் நோக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறது. நளதமயந்தியரின் மணவைபவத்தில் கண்டிட்டி கழிக்க வேண்டிக் கர்ப்பூர்த்திலக மிட்டார் எனக் காட்டுகிறது. எனவே கண் திட்டி கழிப்பதே ஆரார்த்தியின் நோக்கமாகிறது. ஆராத்தி எடுத்தபின் பூரணகும்பம், திருவிளக்குச் சகிதமாக மணமகள் வலதுகாலே முன்வைத்து இல்லில் புகுந்து அறவாழ்வை மேற்கொள்வர். அருந்ததிதரிசனம் முடிந்தபின்பே கர்ப்பபாதானம் என்னும் செயற்பாட்டுக்குரியவர்கள். கற்பின்நிலைப்பாட்டிற்காக இது காட்டப்படுகிறது.

இதுவரை கூறிய திருமணக்கிரியையில் வழக்கங்கள் சம்பிரதாயங்கள் அநேகம் புகுந்ருவிட்டன. உதாரணமாகக் கணையாழி நீருக்குள் இருந்து எடுத்தலைக் குறிப்பிடலாம் இது இடையில்புகுந்த சடங்காக விளங்குகிறது. ஆதலினால் வரையறைப்படுத்திக் கூறமுடியாத அளவிற்கு இந்துமதக் கிரியைகள் இடம்பெற்ற போதிலும் புதியனவற்றை ஏற்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். அத்துடன் காரணங் கூற முடியாதளவிற்கும் சில வழக்கங்கள் தலைவிரித்தாடுகின்றன. வழுவமைதிகாண வேண்டியது உயர்ந்தோர் கடமையாகிறது.

இக்காலத் திருமணங்களில் பிள்ளையார் வழிபாடு அநேகமாக இடம் பெற்றுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டோம். பிள்ளையார் வழிபாட்டிலும் மேற்காட்டிய கிரியையின் கூறுகளை அலங்காரத்திற்காக மேற் கொள்ளுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் இந்துமக்கள் தெய்வவழிபாட்டுடனேயே கருமங்களை ஆற்றுகிறார்கள் என்பதில் பெருமை கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றோம். கந்த புராணம் தெய்வயானை அம்மையார் திருமணம் வள்ளி நாயகியார் திருமணங்கள் நடைபெற்ற மாண்பினைக் குறிப்பிடுகின்றது.

கிரியைகளும் அர்த்தங்களும்

மணமகள்	—	சிவன்.
மணமகள்	—	பார்வதி.
தானியம்	—	(உயிர்)
அறுகு	—	வளர்ச்சி.
அரசாணி	—	முருக்கமரம் — முள் (இந்திரன் யோனியைக் குறிப்பது)
ஆரார்த்தி	—	கண்ணிட்டி கழித்தற்காக.
நாந்திமுகம்	—	பிதிரர் மகிழ்ச்சிக்காக.
கோதரிசனம்	—	மஹாலட்சுமி தரிசனம்.
மஞ்சள்	—	மங்கலம் - கிருமிநாசினி.
குங்குமம்	—	சக்தி - இரஜதகுணம் (வெற்றி)
மூன்றுமுடிச்சு	—	உயர்வு - தாழ்வு - சமநிலை.
நவக்கிரகம்	—	தோஷநிவர்த்தி.

திருமண வீட்டில் நடைபெறவேண்டிய கிரியைகளும் வேண்டிய பொருள்களும்

1. மாப்பிள்ளை சங்கற்பம்
2. விநாயக வழிபாடு
3. புண்ணிய ஆசமனம் [இடம் சுத்திகரித்தல்]
4. பஞ்ச கௌவியம் கொடுத்தல்
5. சந்திர சும்பபூசை
6. பாலிகை போடுதல் [எந்தவொரு நல்ல காரியமும் செய்யும் போதும் நவதானியம் முளைக்கப் போடுதல்]
7. இரட்சாபந்தனம் [ஒரு இடையூறும் வராமலிருக்கக் காப்புக்கட்டுதல்]

பெண்:

1. விநாயகர் வழிபாடு
2. இரட்சாபந்தனம்
3. சிவன், அம்பாள் பூசை [கணவன், மனைவியை சிவன் சக்தியாக வைத்துப் பூசை செய்தல்]
4. நவக்கிரக பூசை [ஒரு குற்றமும் ஏற்படாமல் இருக்க]
5. அக்கினி காரியம்
6. இரு தரப்புப் பெற்றோருக்கும் சோபன நந்திச் சிரார்த்தம்
7. கன்னிகாதானம் [பெண்ணின் பெற்றோர் மாப்பிள்ளை இடம் பெண்ணை ஒப்படைத்தல்]
8. மாங்கலிய பூசை, சபையோர் ஆசி
9. கூறை கொடுத்தல்
10. கூறை உடுத்து வந்ததும் மாங்கலிய தாரணம் நடைபெறல்

11. மாலை மரற்றுதல்
12. பால்பழம் கொடுத்தல்
13. சந்தபதி [வசிட்டமாமுனிவர், அருந்ததி நட்சத்
திரங்களைக் காட்டி நீங்களும் அது
போல் இருக்க வேண்டும் என ஆசி
கூறுதல்]
14. அம்மி மிதித்தல் [மோதிரம் எடுத்தல் மூன்று
தரம் பிரதட்சணம்]
15. பூரணகுதி [ஓம குண்டத்தில் பூசைநிறை வேற்றி
பலியிடுதல்]
16. இரட்சை இடுதல்
17. ஆசிர்வாதம் [அறுகரிசி இடுதல்]

தேவையான பொருள்கள்

மஞ்சள் மா	ஊதுபத்தி
மஞ்சள்	சந்தனம்
அரிசிமா	குங்குமம்
நெற் பொரி	பன்னீர்
நவதானியம்	நெல்
கும்பநூல்	பச்சையரிசி
நெய்	பயறு
தேன்	உழுந்து
கர்ப்பூரம்	எள்ளு
சாம்பிராணி	வெற்றிலை
பாக்கு	
வாழைப்பழம்	
எலுமிச்சம்பழம்	
சர்க்கரை	
கற்கண்டு	
கும்பவேட்டி 1 சால்வை 2 சிவப்புத்துணி 2	
அரசாணி வேட்டி 1	
செம்பு 12	
கேண்டி 1	

குடம் 4

குத்துவிளக்கு 4

தேங்காய் எண்ணெய் 1 போத்தல்

அம்மி

அரசாணிக்கு முள்முருக்கந்தடி

பூ, பத்திரம். மணமாலை, அரசாணிமாலை,

அறுகு, சமித்துவகை

பெண்வீட்டார் :-

மாப்பிள்ளை வேட்டி, சால்வை, கால்மோதிரம்.

மாப்பிள்ளை வீட்டார் :-

கூறை, சட்டை, தாலி, கண்ணாடி முதலிய மங்க
லப் பொருள்கள் மணமாலை 2.

அபரக் கிரியா முறை

“அரிது அரிது மானிடராதல்” என்றாங்குச்சர்வான்ம
கோடிகளுள் மானிடப் பிறப்பு உயர்ந்தது. மனிதன் மூன்று
வஸ்துக்களின் கூட்டாகும். அவை உயிர், உடம்பு, உள்ளம்
ஆகியனவாம். இவை மூன்றினதும் தொழிற்பாடுகள் இயல்
புகள் எல்லாம் வெவ்வேறும். பசுக்கள் எல்லாம் என்றும்
நிலையான பரம்பொருளைப் பற்றாது பாசங்களைப் பற்றிக்
கொள்ளுகின்றன. இவ்வான்மாக்களை ஆணவமலம் பீடித்
திருக்கும் போது - நான், எனது என்ற முனைப்புக்களினால்
உறுத்தப்பட்டுத் தொழிற்படும் போது - வினைகளை ஈட்டிக்
கொள்கின்றன. இவ்வினைகளைத் தேய்ப்பதற்காகப் பிறவிகளை
ஈட்ட வேண்டியதாகின்றது. எனவே ஆன்மாக்கள் பிறந்து,
இறந்து, பிறந்து இறந்து கொண்டே போகின்றன.
இது ஜீவயாத்திரை என்று கூறப்படும். “உயிரினங்களுக்கு
இவ்வலக வாழ்க்கை பலவாரும். காகத்திற்கு 15 வருட

வாழ்க்கை, ஆமைக்கு 300 வருட வாழ்க்கை; இது போன்று மனிதர்க்கு வயது நூறல்லதில்லை. மனிதனுக்கு மரணமானது இளமையில் வரலாம். முதுமையில் வரலாம், இன்புறுநாளில் வரலாம், துன்புறு நாளில் வரலாம். இரவில் வரலாம் பகலில் வரலாம், எவ்வேளையிலும் வரலாம்.

ஒருவனுக்கு மரணம் வந்துற்றகாலையில் உடம்பை விட்டு உயிர் பிரிந்து விட்டநிலையில், பூதவுடம்பு மட்டும் மானிடர் கண்ணுக்குத் தெரியும் இதன் பிற்பாடு,

ஊரெல்லாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப் பொழிந்தனரே.

-திருமந்திரம்

மானிட வாழ்க்கையில் சேர்ந்து வாழும்போது ஏற்பட்ட பாச பந்தம் காரணமாக இறந்த ஆன்மாவை உருத்திர பதத்தில் சேர்த்து நல்ல பதவிக்கு அனுப்ப வேண்டிப் பிரார்த்திப்பது உயிருடன் இருப்பவர்களின் தலையாய கடமையாம். பிறந்தது முதல் தொட்டு இறக்கும் வரை மனிதனுக்கு காலாகாலங்களில் செய்யவேண்டிய கிரியைகள் பல. வர்ணாச்சிரம தர்மத்திற்கேற்ப இவைகளைச் செய்வதே மேலாகும்.

ஒருவன் இறந்தபின்பு அவனுக்குச் செய்யப்படும் கிரியைகள் யாவும் "அபரக்கிரியை" என்று கூறப்படும். (அபரம்-பிந்தியது) பிரேதத்தைச் சிவமாக்கிச் சிவாக்கினியினால் தகித்து உருத்திரபதத்திலே சேர்த்து ஆண்டுதோறும் இறந்தவரைச் சிரத்தையுடன் நினைத்து அவர் பேரில் தான தருமங்கள் செய்து வரவேண்டியது மைந்தர் தந்தலையாய கடமையாம். ஒருவருக்கு நீர்க்கடன் செய்யவேண்டிய உரிமை ஆண்பிள்ளை மரபிற்கே உரியதாம்.

மரணம் எப்போது வரும் எனத் தெரியாத நிலையிலும் அதற்கான அறிகுறிகளை ஒரு சிலரால் அறியமுடியும். இது பற்றி மகாபாரதத்தில் பீஷ்மர் தம் பேரன் தருமருக்கு எடுத்துக் கூறுகிறார். ஒருவனுக்கு பகல் பொழுதில் நட்சத் திரங்கள் தோன்றி இரவில் தெரியாமல் போகின் மரணம் நெருங்கி வருகின்றது என்பது தெளிவாம். காது, நாசியில் நடுக்கம் கொண்டு இரண்டு விழிகளும் கறுக்குமாகில் மரணம் நெருங்குகின்றது என்பதாம். இப்படிப் பல அறிகுறிகள் உண்டு.

உடலைவிட்டு உயிர்பிரியுங்கால் அவரவர் செய்த வினை களுக்கமையச் சிலருடைய ஆவி சொல்லாமல் கொள்ளாமலே பிரிந்துபோய்விடும். சிலருடைய ஆவி பிரிவதற்குச் சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுபவிப்பதை நாம் கண் கூடாகக் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த மரண அவஸ்தையைக் குறைத்து அவ்வான்மாவை வழியனுப்பி வைக்க வேண்டும். அதற்குத் தானங்கள் கொடுப்பது நல்லது. அவற்றுள் முக்கியமானது கோதானமாகும்.

இக்கோதானம் மரணமாக இருப்பவரைக் கொண்டு செய்வது நல்லது. இயலாத இடத்து அவரின் வாரிசுகள் செய்யலாம். குலகுருவை அழைத்து கர்த்தாவானவர் சங்கல்பம் செய்து (செய்காரியம் நிச்சயித்தல் சங்கல்பமாம்) புண்ணியாக வாசனம் செய்து சிறந்த ஒரு பசுவைக்கொண்டு வந்து பஞ்சகௌவியத்தினால் தேகசுத்தி, ஸ்தலசுத்தி, திரவியசுத்தி எல்லாம் செய்த பிற்பாடு கோபூசையும் செய்து அந்தக் கோமாதாவினுடைய வாலைப்பிடித்து மரணத்தறுவாயில் இருப்பவருடைய வலக்கரத்துள் வைத்துப் பசுவைக் குருவிடம் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இத்தான பலனைக் குரு கர்த்தாவிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும்.

இத்தானம் கொடுத்து முடித்தவுடன் தசதானங்களும் கொடுத்து குருவை அனுப்பிவிட்டு சுத்தமாக மெழுகிய இடத்தில் தெற்கே சிரசும் வடக்கே காலும் இருக்கத்தக்கதாக நிலத்தில் தர்ப்பையைப் பரப்பி அதிலே படுக்கவைக்க

வேண்டும். (வடக்கே திருக்கைலாய மலையில் பார்வதிசமேத பரமேஸ்வரரைப் பார்த்துத் தியானித்த வண்ணமும் தெற்கே இயமனுடைய திசையை நோக்கி பயணமாகும் பாவனையிலுமாக) இதன் பின்னர் மரணமாக இருப்பவரின் தலையை வாரிசுகள் மடிமீது கிடத்தி பால்வார்க்க, சுற்றத்தார் திரு முறைகளை ஓதல் வேண்டும். படுக்கையில் இருப்பவரின்வலது காதிற்குள் மூலமந்திரத்தை ஓதவேண்டும். சுற்றத்தவர்கள் சூழ இருந்து அவரை வழியனுப்பி வைக்க வேண்டும். “காசியிலே இறக்கமுத்தி” என்பார்கள் காசியம்பதியிலே இறக்க இருக்கும் ஒருவரை விசாலாட்சியம்மா தன் மடியிலே தலையைத் தூக்கி வைத்து, முன்தானையால் வீச விசுவநாதப்பெருமான் காதுகளிலே திருவைந்தெழுத்தை ஒதி மரணமடைய இருப்பவரின் மரண அவஸ்தையைக் குறைப்பார்களாம். இது எமது ஐதீகம், நம்பிக்கையும் கூட. இதை எண்ணும் போது தேகம் சிலிர்க்கின்றது. இந்தப் பேறு கிட்டுவதற்குப் பெரும் புண்ணியம் செய்தல் வேண்டும். நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தான் சமயம் எழும்பியிருக்கிறது.

“கங்கையாடிலென் காவிரியாடிலென்

..... எங்கும் ஈசன் என்னுதவர்க்கில்லையே” •
 மரணச் செய்தியை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கு நேரங்கிய உறவினர்களுையே பயன்படுத்த வேண்டும். குலகுருவுக்கும் செய்தி அனுப்ப வேண்டும். நன்றாக மெழுகி அவங்கரிக்கப்பட்ட ஓரிடத்தில் மண்டபம் அமைக்கவேண்டும். அம்மண்டபத்தில் புண்ணியாக வாசனத்தை, நிறுவி மூலையிலும் ஸ்நபன கும்பங்களை மேற்கிலும் முன்பதாக சதுரக்குண்டமும் வைக்கப்பட்டுக் கிழக்கில் உரல் உலக்கையும் ஒரு கும்பமும் வடக்கில் மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கு மண்கலசத்தில் ஒரு கும்பமும் வைத்து மண்டபத்தை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். கர்த்தாவானவர்கழுத்துக்கு மேற்பாகத்தை சௌராஞ் செய்து கொண்டு ஸ்நாநம் பண்ணி நித்திய அநுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு உபவீதம் இடப்பக்கமாக தரித்து செய்காரியம் நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதன்பின் குருவானவர் தேக ஸ்தல திரவிய சுத்தியின் பொருட்டு புண்ணியாக வாசனம் செய்வார். தன்னுடைய தேகத்தை சுத்திசெய்து கரங்களிலும், அங்கங்களிலும் மந்திரத்தை நியசித்து இருதயத்தில் சிவனை எழுந்தருளுவித்து தன்னை சிவமாக்கிக் கொண்டு கும்பபூசையை செய்து அக் கினிகாரியத்தை இயற்றிப் பூரணகுதியும் கொடுத்த கிரியையை நிறைவு செய்யலாம் அதன்பின்னர் கர்த்தா நெற்பொரி, பூ முதலியவற்றை பூதவுடல் மீது தூவி நிராஞ் ஜனம் காட்டி, உடலை ஸ்நாந மண்டபத்தில் வைத்து எண்ணெய்சாத்தி அரப்பு வைத்து அபிடேகம் செய்து முடிவில் கும்பத்தினால் அபிடேகமும் செய்து புனிதமாக்கிக் கொண்டு புத்தாடைகளை புனைந்து மண்டபத்திலே கொண்டு வந்து வடக்கே பார்க்கும் நிலையில் வைக்கவேண்டும்

பூத உடலிற்கு விபூதியை சங்காரக்கிரமமாக தரித்து (தரிசிக்கும் போது திருநீற்றுப்பதிகம், நமச்சிவாயப்பதிகம் முதலியன வற்றை ஓதல் வேண்டும்) மற்றும் அவங்காரங்களையும் செய்தல் வேண்டும்.

பேரீதாடனம் செய்து கும்பத்தில் உருத்திரனை ஆவாகித்து பூசித்துக் கொண்டு உரலில் பூமிதேவியையும், உலக்கையில் மகாமேரு பர்வதத்தையும் பூசித்துக் கொண்டு, உரலுக்குள் மஞ்சள், அறுகு, நல்லெண்ணெய் முதலான பொருள்களை இட்டு (பதமந்திரஜபத்துடன் திருப்பொற் சுண்ணம், திருமுறை ஓதியும்) சுண்ணம் இடித்தல் வேண்டும். திருப்பொற் சுண்ணம் இடிக்கும் கிரியையானது நமது நாட்டில் இரண்டு முறைகளாகச் செய்யப்படுகின்றது. சுண்ணம் இடித்து முடித்த பின்னர் பூதவுடல் அபிடேகமும், பூதவுடல் அபிடேகத்தின் பின்னர் சுண்ணம் இடிக்கும் முறையுமாக இரண்டு விதமாக நடைபெறுகின்றன. இதற்கு இரு சாராரும் கொள்ளும் கருத்தை நோக்க வேண்டும். ஒருசிலர் அபிடேகத்திற்காகத்தானே சுண்ணம் இடிக்கப்படுகிறது. அதனால் சுண்ணம் இடித்து அதன்பின்பு தான் அபிடேகம் செய்யவேண்டும் என்று கூறுவர். இன்னும் சிலர் மந்திரங்களுடன் கூடிய திருப்பொற் சுண்ணப்பொடியை சாத்தியும் தீர்த்தத்தில் கரைத்து உடல் முழு

வதும் தெளித்தும் கொள்ள முடியும். அகோர சிவாசாரி யார் பத்ததியிலும், இக் கருத்து வலியுறுத்தப் படுகிறது என்றும் கூறுவர். கால, தேச வர்த்த மானங்களுக்கமையவே கிரியைகளை செய்யவும், செய்விக்கவும் வேண்டுமெனக் கூறுவர். பலர் திருப்பொற் சுண்ணம் இடித்து பின்னர் பொடியை பூதவுடலிற்குச் சாத்தி அதன் பின்னர்கும்ப ஐலத்தில் கரைத்து பூதவுடல் முழுவதும் தெளித்து மிருதல்நானம் செய்து (நித்திய கரும விதியில் பஸ்மஸ் நானம் போல) கொள்ளவேண்டும். பின்பு தானங்கள் (யாத்திராதானம் முக்கியம்) கொடுக்க வேண்டும்.

சுற்றத்தவர்கள் அப்பிரதட்சணமாக சுற்றி, காசும் அரிசியும் பூதவுடல் வாய்மீது போட்டு (வாயில் போடுவதால் இது வாய்க்கரிசி என்று கூறப்பட்டது போலும்) நெருங்கிய உறவினர்கள் அப்பிரதட்சணமாக சுற்றி வந்து பூவினைப் பாதத்தில் போட்டு இறுதியாக வணக்கத்தைச் செலுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் இறந்தவர் ஆணை இருந்து மனைவியும் இருப்பின் மனைவி தனது மாங்கல்யத்தைக் கழற்றி தனது கணவனது (பூதவுடலின்) கரத்தில் கொடுத்து நெஞ்சில் வைத்து விடவேண்டும். இறந்தவர் சுமங்கலிப் பெண்ணாக இருந்தால் அவளது பூதவுடலின் கரத்தில் தீபம், நிறைகுடம், தானியம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து அதனை வாங்கி வீட்டிற்குள் கொண்டு போய் வைக்க வேண்டும். அத்துடன் பூதவுடலின் சேலையில் தாம் பூலமும், வாழைப்பழமும் முடிந்துவிட வேண்டும். இவைகளை முடித்துக் கொண்டு பூதவுடலை மூடி பின்பு முதுகின்கீழ் போடப்பட்டிருக்கும் சேலையை மூடி தலைப்பகுதி, நடுப்பகுதி, கால்பகுதி ஆகிய முன்று இடங்களிலும் கட்டிவிட்டு மயானத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

மயானத்திற்கு கொண்டு செல்லும்போது, கர்த்தாவானவர் கும்பத்தையும் சிவாக்கினியையும் முன்னே கொண்டு

செல்ல அதன் பின்பு பறை முழக்கத்துடனும் பின்பு ஆசந்தி பூதவுடலுடனும், பின்னே சுற்ற மித்திரர்களுடனும் உடன் செல்ல வேண்டும்.

நாட்டுக்கு நாயகன் நம்மூர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே.

திருமந்திரம்

மயானத்திற்குள் சென்றவுடன் தெற்குப் பக்கம் சிரசு இருக்கத் தக்கதாக இறக்கி வைக்க வேண்டும். மயானத்தில் வடக்குத் தெற்காக விறகு அடுக்கி, அதன்மேல் பிரதத்தை வடக்கே பார்த்தபடி வைத்து (சிதாஸ்தானத்தில்) ஆண்கள் வாய்க்கரிசி இட வேண்டும். கர்த்தாவாகியவர் கும்பத்துடன் அப்பிரதட்சணமாக சுற்றி வந்து தலைமாட்டில் கும்பத்தை இறக்கி வைத்து அதன் கழுத்துப் பாகத்தை சுற்றி வர உடைத்து எடுத்துவிட்டு அரிசி, காசு முதலானவற்றை நீரூள் போட்டு எடுத்து, பூதவுடலின் வாயில்போட வேண்டும். பின்பு கொள்ளியையும் குடத்தையும் தாங்கி, சிதையை மும்முறை அப்பிரதட்சணமாக சுற்றிவர வேண்டியது. சுற்றிவரும் மும்முறையும் குடத்தில் கத்தியால் துவாரம் செய்து அதன் மூலம் ஒழுகும் ஜலத்தினால் சிதைக்கு தெளிக்க வேண்டும். சுற்றி முடிவில் தலைமாட்டில் தெற்கே பார்த்துக் கொண்டு பின்புறமாக கொள்ளியை சிதையில் வைத்து குடத்தையும் போட்டு உடைக்க வேண்டும். பின்னர் கால்மாட்டில் போய் அஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்து, திரும்பிப் பார்க்காமல் நீர்நிலைக்கு சென்று ஸ்நானம் பண்ணி பிதுர்தர்ப்பணமும் செய்ய வேண்டும்.

அந்தியேட்டிக் கிரியையானது பல வகையாகச் செய்யப் படுகிறது. விசேட அந்தியேட்டி, பூதவுடலில் செய்யப்படும் அந்தியேட்டி, ஆசனசமுடிவில் தர்ப்பையில் செய்யப்படும் சாமான்ய அந்தியேட்டி எனப் பலவாகும். அதாவது ஆன்

மாவின் நலனின் பொருட்டு செய்யப்படும் யாகம் ஆகும். இது நீர்க்கரை புண்ணியஸ்தலம், மயானம் போன்ற இடங்களில் செய்ய வேண்டும்.

அந்தியேட்டி மண்டபமானது அழகுற அலங்கரிக்கப்பட்டு சுற்றிவர தச ஆயுதங்களும் வடமேற்கே சிவனுக்கும் வடகிழக்கில் வர்த்தனிக்கும் கும்பங்கள் அமைத்து நிருத்தி மூலையில் புண்ணியாக வாசனமும் அமைத்து சிதாஸ்தானமும் ஏற்படுத்தி அதற்கான நிறங்களுடன் அலங்கரித்து முறைப்படி யாகம் செய்யவேண்டும். (பூசைகள் அக்கினி காரியம் முதலானவைகள்)

பூதவுடல் கட்டுக்கள் அவிழ்க்கப்பட்டு சிதாஸ்தானத்தில் தெற்கே சிரசாக கிடத்தவேண்டும். புரோட்சனம் பண்ணி நிறுசாத்தி நிரீக்ஷணதிமுதலான சமஸ்காரங்கள் செய்து ஆகுதிகள் கொடுத்து மந்திரங்களை பூதவுடலிலே பதித்து சிவனை ஆவாகித்து அக்கினியிலே ஆகுதிகள் கொடுத்து, முறைப்படி பூசித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன்பின்பு பூதவுடல் தகனம் நடைபெறும். அந்தியேட்டிக்கு தக்கபடி கிரியை முறைகளில் வித்தியாசங்கள், மாற்றங்கள் இருக்கும்.

பின்பு முதலாம், மூன்றாம் தினங்களில் அஸ்தி சஞ்சயனம் செய்ய வேண்டும். (காடாற்றுதல்; காடு ஆற்றுதல்) மயானத்தில் புண்ணியாக வாசனஞ் செய்து புரோட்சித்து சுத்திசெய்து அக்கினியை ஒழுங்கு படுத்தி ஆகுதிகள் கொடுத்து பூசித்து மகாபூரணகுதி கொடுத்து அக்கினியை உத்வாசனம் செய்யவேண்டும். அதன் பின்பு நீரூற்றி சுடுகாட்டை ஆற்றியபின் கர்த்தாவானவர் அபிடேகம் செய்து நீறிட்டு, பொட்டிட்டு பூ முதலானவற்றை சாத்தி நிராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும். கலசம் ஒன்றில் எலும்புகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எடுத்தபின் மிகுதி எலும்புகளை நிலத்துள் வெட்டிப்புதைத்து விடவேண்டும். பின்னர் அவ்விடத்தை உழுது பாத்திகளாகக் கட்டி நவதானியம் விதைத்து உறவினர்கள் பால் தெளிக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் முருக்கமரம் நாட்டி அதில் காற்பணமும், முழத்

துண்டும் கட்டி விடவேண்டும். நிவேதனங்கள் படைத்து வெட்டு இளநீர் வைத்து கற்பூரதீபம் ஏற்றி தேவார திருமுறைகள் ஓதவேண்டும்.

நக்கின பிரசாதனம் முடித்துக் கொண்டு பாஷாணஸ்தாபனமும் செய்யவேண்டும். அதாவது இறந்தவருடைய ஆன்மாவை கல்லிலே பூசிப்பதாகும். அந்தியேட்டி முடிந்து வீடு வந்தவுடன் செங்கல், கருங்கல். (அகோரசிவாச்சாரியார் பத்ததியில் செங்கல்பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது) ஒன்றைஸ்தாபித்து ஆன்மாவின் நற்கதிக்கும் திருப்திக்கும் குற்றநிவர்த்திக்குமாக செய்யப்படுதல் வேண்டும். இதில் வசதிப்படி அந்தியேட்டி முடிந்தவுடனேயே பாஷாணத்தைஸ்தாபனம் பண்ணி ஆசௌசம் முடியுமட்டும் பூசிப்பதும் ஆசௌசமுடிவில் பாஷாணத்தைஸ்தாபித்து பூசிப்பதும் வழக்கில் உண்டு.

வர்ணச்சிரம தர்மத்தின்படி

பிராமணர்களுக்கு	10	இரவு	சென்ற	பின்பும்
க்ஷத்திரியர்களுக்கு	12	இரவு	சென்ற	பின்பும்
வைசியர்களுக்கு	15	இரவு	சென்ற	பின்பும்
சூத்திரர்களுக்கு	30	இரவு	சென்ற	பின்பும்
ஆசௌசம் முடிவு காலமாகும்				

பாஷாணபூசையில் அபிஷேகம் ஆராதனை, தர்ப்பணம் சிரார்த்தம், பிண்டமும் அவரவர் தொகைக்கேற்ப செய்யவேண்டும். இவற்றை முறையாகச் செய்வதால் இறந்து போன ஆன்மாவிற்கு பசி, தாகம், வெப்பு தீர்ந்து திருப்தியுண்டாகும். உருத்திரபலி செய்தல் வேண்டும். அழகான மண்டபத்திலே உருத்திரனுக்கு கும்பமும் அவரது அனுக்கிரகம் பெற்ற பதினொரு பேருக்கும் சுற்றி பதினொரு கும்பமும் வைத்து புண்ணியாக வாசனம் செய்து புரோட்சித்து பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்து ஆகுதிகள் கொடுத்து உருத்திரதேவர்களுக்கு பவியும் இட்டு (பவியில் பச்சை அரிசி, சர்க்கரை, தேங்காய், பூ முதலான சேரவேண்டும்) தீபாராதனை முடித்து இறைவா இந்த ஆன்மாவை உருத்திரபதத்திலே சேர்த்து நல்ல பதவி கொடுக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பின்பு பாஷாணத்திற்கு விசேட அபிடேகங்கள் செய்து இறந்தவர் விரும்பிய சகல பொருள்களையும் படைத்து தீபா ராதனைகள் செய்து திருமுறைகள் ஒதி, கல்வெட்டு படித்து சுற்றத்தவர்கள் பூவும் நீரும் போட்டு வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். அதன் பின்னர் பாஷாண உத்வாசனம் செய்தல் வேண்டும். பாஷாணம், கும்பம், பலிப்பொருள்கள் இவை களை ஒரு பல்லக்கு அல்லது தேரில் வைத்து சுற்ற மித்தி ரர்கள் புடைசூழ வாத்தியசகிதம் சென்று புண்ணிய தீர்த் தத்தில் விடவேண்டும். விடும்போது வடக்கே பார்த்து கும்பம், பாஷாணம், பலிப்பொருள்கள் என்ற ஒழுங்கில் விட வேண்டும். பின்னர் ஸ்நானம் பண்ணி வீடு திரும்ப வேண்டும்.

இந்த இடைநேரத்தில் வீட்டில் உள்ளவர்கள் வீடு வாசல்களைக் கழுவி சுத்தப்படுத்தி முற்றத்தில் நிறைகுடம் விளக்கு, பசு முதலானவைகளை வைத்து கர்த்தாவை உலக வழக்கில் உள்ளவாறு வரவேற்று உபசரித்து, பசுவை தரிசிக்கச் செய்தல் வேண்டும். குருவானவரை அழைத்து கிருகசுத்தி புண்ணியாகவாசனம் செய்து அதன் பின்னர்தான் சமையல் வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

சமையல் வேலைகள் முடிந்ததும் மீண்டும் குருவான வரை அழைத்து மீதியாகவுள்ள சபீண்டகரணதி, ஏகோ திட்டம், சீண்டம் இடுதல், சிரார்த்தங்கள், தானங்கள், முதலியவற்றை சிரத்தையுடன் செய்து பக்தியுடனும், நம் பிக்கையுடனும் செய்து மாசு, வருட, மஹாளயமும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் செய்யும்போது கவனிக்க வேண்டிய பல விடயங்கள் உண்டு. சைவமக்கள் இதனை அறிய வேண்டியது அவசியம். சிரார்த்த தினத்தில் விலக்கவேண்டிய செயல்களை உணர்ந்து விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். உகந்த கருமங்களை செய்தல் வேண்டும். சிரார்த்தத்திற்கு விலக்கப்பட்ட பொருள் களை விலக்கி ஆதற்கென உரிய பொருள்களை சேர்க்க வேண்டும். சிரார்த்தத்திற்குரிய உபயோகமாகும் பத்திர புஷ்பங்களை கேர்க்கவேண்டும்.

இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து வர்ணச்சிரமதர்மத்தின் படி நடந்து சைவமக்கள் நல்வழியே சென்று நற்சந்ததி யீன்று நற்கதியடைவார்களாக.

மரண வீட்டுக் கிரியைகளுக் குரிய பொருள் அட்டவணை

நெல்லு	தேன்
பச்சை அரிசி	நல்லெண்ணெய்
பயறு	அரப்பு
உழுந்து	சாம்பிராணி
எள்ளு	ஊதுபத்தி
தேங்காய்	நெற்பொரி
தேங்காய் எண்ணெய்	நவதானியம்
விபூதி	நூற்பந்து
சந்தனம்	பஞ்சவர்ணநூல்
குங்குமம்	கற்பூரம்
அபிஷேகக்கூட்டு	சமித்துவகை
பன்னீர்	பட்டுத்துண்டு
அத்தர்	குருக்கள் வேட்டி சால்வை
நெய்	கும்பவேட்டி
காரிக்கன் துணி (பல தேவைகட்கும்)	
இறந்தவருக்கு வேட்டி சால்வை / சேலை சட்டை	
கர்த்தாவிற்கு வேட்டி சால்வை	
சட்டி	பால்
முட்டி	இளநீர், கரும்பு
செம்பு	{ அபிஷேகத்திற்குரிய பழவகைகள்
குடம்	
குத்துவிளக்கு	வெற்றிலை, பாக்கு
உரல்	வாழைப்பழம்
உலக்கை	பூ, மாலை, சரம்
அறுகம்புல்	செம்பு, குடம்
மாவிலை	குத்துவிளக்கு

வாழையிலை

கோசலகோமயம்

{ தட்டு, முட்டுப்
பொருள்கள்

அந்தியேட்டிக் குரிய பொருள் அட்டவணை

நெல்லு

பச்சை அரிசி

பயறு

உழுந்து

எள்ளு

தேங்காய்

நூற்பந்து

பஞ்சவர்ணநூல்

விபூதி

குங்குமம்

சந்தனம்

பன்வீர்

அபிஷேகக்கூட்டு

அபிஷேகதிரவியம்

நவதானியம்

நெற்பொரி

விவற்றிலை

பாக்கு

வாழைப்பழம்

எலுமிச்சம்பழம்

பழவகைகள்

அறுகம்புல்

பால், தயிர், இளநீர்

கோசலகோமயம்

வாழையிலை

மாவிலை

முட்டி

சட்டி

நெல்

சமித்துவகை

ஊதுபத்தி

கற்பூரம்

சாம்பிராணி

அரிசிமா

மஞ்சள்மா

சிவப்புமா

கரிமா

நல்லெண்ணெய்

அரப்பு

குருக்கள் வேட்டி சல்வை

கும்பவேட்டி

காரிக்கந்துணி

பட்டுத்துண்டு

(சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள்)

செம்பு

குடம்

குத்துவிளக்கு

தட்டம்

ஆசனம்

மாலை, சரம்

பூ

{ நிவேதனப்

{ பொருள்கள்

உரல்

உலக்கை

தேங்காய் எண்ணெய்

எள்ளும் தண்ணீரும் இறைத்தல்

திலம் என்னும் சொல்லின் பொருள் பிதிர்லோகஞ் செல்வது என்றும் வரும் 'எள்' என்றும் கொள்ளலாம். சூரியனிலிருக்கும் அணுக்கள் எள்ளிலும் இருக்கின்றன. அதனால் சூரிய ஒளியினால் கவரப்பட்டுச் சூரியலோகத்தை அடையும் தன்மை அந்த எள்ளில் இருக்கிறது. உலகமும் இயல்பாகவே சூரிய கிரணத்தால் கவரப்பட்டு மேற்செல்லும் தன்மையுடையது.

தருப்பைப்புல் அதிஉஷ்ணமான பொருள். தன்னிடத்தடைந்த பொருளை மேற்செலுத்தும் ஆற்றலுடையது. அதனால் தருப்பையை ஆசனமாக இட்டு அதன்மேல் முடிந்த தருப்பையை சரீரமாக வைத்து, அதில், இறந்தபின் ஓரிடத்தையும் அடையாது அலையும் உயிரை ஆவாகனம் செய்து திலோதகம் (திலம் = எள் ; உதகம் = நீர் → எள்ளும் தண்ணீரும்) அளித்தால் அல்லது எள்ளும் தண்ணீரும் விட்டால் அத்திலோதக சம்பந்தமான உயிரும் சூரிய கிரணத்தால் கவரப்பட்டுச் சூரியனையடையும். பின்பு அங்கிருந்து சிவலோகம் செல்லும்.

நன்றி

ஞானசித்தி

அச்சுப்பதிவு ;
கு. வி. அச்சகம்
386, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிவு ;
கு. வி. அச்சகம்
386, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.